WIADOMOŚCI CELNE
Nr 9/10
październik
listopad
2006
MINISTERSTWO FINANSÓW – SŁUŻBA CELNA • WARSZAWA 2006 • ISSN 1230 9067

Dzień Służby Celnej

O uroczystych obchodach w Ministerstwie Finansów i Izbach Celnych więcej wewnątrz numeru

WIADOMOŚCI
CELNE

REDAKCJA
Redaktor naczelny: Anna Jędruszczak
Sekretarz redakcji: Beata Zuba
Marcin Woźniczko

PROJEKT GRAFICZNY
Aleksandra Laska

Wykonawca: POLCOM

WYDAWCA
Ministerstwo Finansów – Służba Celna
Warszawa, ul.Świętokrzyska 12
www.clo.gov.pl
beata.zuba@mofnet.gov.pl
marcin.wozniczko@mofnet.gov.pl
tel.: (022) 694 46 30
tel./fax: (022) 694 35 02
nakład: 2000 egz.

3 Z życia służby
16 Prawo, przepisy, praktyka
21 Przeszukanie , obszukanie czy też ...
27 Kronika kadrowa
28 Z życia służby
28 Wystawa „CŁO I GRANICA"

Drodzy Czytelnicy

Oddajemy do druku dość nietypowy numer „Wiadomości Celnych". Po raz pierwszy od wielu lat nie ma w nim działu „Prawie i bezprawie". Nie ma informacji o sukcesach funkcjonariuszy w walce z przemytem. To, że w tym numerze nie ma informacji o próbach przemytu, nie znaczy, że o tym zagadnieniu nie będziemy pisać. Wiemy, że te informacje cieszyły się sporym zainteresowaniem naszych Czytelników. Uważamy jednak, że formuła tego działu się trochę się wyczerpała. Kolejne tysiące papierosów, litry alkoholu czy setki podrobionych płyt CD i DVD - tak wygląda codzienna praca naszych kolegów z grup mobilnych czy przejść granicznych. Oczywiste jest, że o największych próbach przemytu należy informować, a autorów tych sukcesów promować i pokazywać.

Myślimy jednak, że Czytelników bardziej może zainteresować nie sama ilość zatrzymanych towarów, ale pokazanie jak doszło do tych zatrzymań. Na czym opierają się sukcesy funkcjonariuszy, czy tak jak dawniej decyduje tu przysłowiowy „celniczy nos" czy też obecnie więcej zależy od techniki, od specjalistycznego sprzętu, od specjalistycznego przygotowania i wyszkolenia funkcjonariuszy.

Chcielibyśmy drukować więcej tekstów naszych koleżanek i kolegów o ich pracy. Zachęcamy do przysyłania tekstów mówiących o Waszej codziennej pracy. Bardzo chętnie będziemy drukować także teksty dotyczące Waszych przemyśleń o Służbie Celnej, pracy w oddziałach, urzędach i izbach celnych.

Jak się Państwo szybko zorientują, chcemy i już zaczęliśmy drukować więcej tekstów na temat, które można ogólnie określić „nie samą pracą człowiek żyje". Chcemy tu prezentować funkcjonariuszy i pracowników administracji celnej jako ludzi oddanych swojej pracy, ale mających swoje różnorodne zainteresowania. Myślimy, że ta zmiana znajdzie pełne poparcie Czytelników.

Redakcja

DZIEŃ SŁUŻBY CELNEJ

Ministerstwo Finansów

W tym roku Służba Celna już po raz siódmy obchodziła swoje święto. Ten dzień nie jest wybrany przypadkowo, gdyż właśnie 21 września przypada święto patrona służb celnych – Świętego Mateusza.

Centralne obchody naszego święta odbyły się w Warszawie, w Ministerstwie Finansów. Najpierw z funkcjonariuszami celnymi spotkał się Minister Finansów Stanisław Kluza. Pan Minister wraz z Podsekretarzem Stanu Szefem Służby Celnej Marianem Banasiem wręczyli odznaczenia państwowe oraz honorowe odznaki „Zasłużony dla Służby Celnej" 20 funkcjonariuszom celnym (lista osób odznaczonych i awansowanych na str.5).

Minister Finansów Stanisław Kluza, gratulując i dziękując celnikom za ich osiągnięcia, podkreślił też wartość ich pracy dla społeczeństwa i gospodarki.

Po oficjalnej części obchodów obaj ministrowie i zaproszeni goście, a także mieszkańcy stolicy mieli okazję obejrzeć pokaz przygotowany przez funkcjonariuszy celnych na dziedzińcu Ministerstwa. Świetnie prowadzona przez Witolda Lisickiego Rzecznika Prasowego Izby Celnej w Warszawie, impreza podobała się wszystkim.

Specjalnie wyszkolone psy pracujące w Służbie Celnej, wykazały swoje niezwykłe umiejętności w wykrywaniu kontrabandy wzbudzając aplauz zgromadzonych. Zaprezentowano również zakupione ostatnio przez administrację celną specjalistyczne samochody.

W pokazach udział brał „najmłodszy polski celnik", ośmioletni chłopiec z Tarnowskich Gór. W Dzień Dziecka, otrzymał on od Dyrektora Izby Celnej w Warszawie nominację na celnika, a wraz z nią pełne umundurowanie funkcjonariusza celnego oraz szczeniaka ze specjalnej hodowli celnej. Tym samym celnicy zrealizowali marzenie Adriana Ciby chorego na dystrofię mięśniową.

W czasie obchodów swojego święta wszyscy celnicy i zaproszeni, goście uczestniczyli we Mszy Świętej odprawionej w Katedrze Polowej z okazji Dnia Służby Celnej. Mszy przewodniczył Biskup Polowy Wojska Polskiego, Generał Dywizji Tadeusz Płoski, a udział w niej brali: Proboszcz Katedry Polowej WP, Kapelan Nadwiślańskiego Oddziału SG i kapelani izb celnych. Piękna homilia wzruszyła wszystkich. Po mszy Szef Służby Celnej podziękował Księdzu Biskupowi za osobiste zaangażowanie i wręczył Dyplom na pamiątkę odprawienia mszy z okazji święta polskich celników. Na zakończenie Podsekretarz Stanu, Szef Służby Celnej Pan Marian Banaś powiedział: „mam też nadzieję, że wkrótce również Służba Celna będzie włączona do duszpasterstwa wojskowego prowadzonego przez Księdza Generała".

Marcin Woźniczko
IP SC

Na wniosek Ministra Finansów Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej przyznał odznaczenia państwowe wyróżniającym się funkcjonariuszom celnym.

POSTANOWIENIE
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 14 września 2006r.

Na podstawie art. 138 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. oraz ustawy z dnia 16 października 1992r. o orderach i odznaczeniach - na wniosek Ministra Finansów za wzorowe - wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej w służbie celnej, odznaczeni zostają:

Złotym Krzyżem Zasługi

Pan Jerzy Nowak - inspektor celny w Izbie Celnej w Przemyślu,

Srebrnym Krzyżem Zasługi

Pani Izabela Wiesława Arendarska – naczelnik Wydziału w Ministerstwie Finansów,

Pan Andrzej Perucki - inspektor celny w Izbie Celnej w Opolu,

Brązowym Krzyżem Zasługi

Pan Włodzimierz Aleksander Waśkiewicz - główny specjalista w Ministerstwie Finansów.

Na wniosek Podsekretarza Stanu, Szefa Służby Celnej – w uznaniu zaangażowania i wkładu w rozwój Służby Celnej - Minister Finansów nadał odznakę honorową „Zasłużony dla Służby Celnej" następującym funkcjonariuszom celnym:

1. Tomasz Kościelny – emerytowany pracownik Ministerstwa Finansów,
2. Halina Pieczara – główny specjalista w Ministerstwie Finansów,
3. Pan Stanisław Chwyć – kierownik zmiany w Izbie Celnej w Białej Podlaskiej,
4. Pani Wiesława Elżbieta Pawęzowska – inspektor Celny w Izbie Celnej w Katowicach,
5. Pan Jacek Artur Bryndza – naczelnik Wydziału w Izbie Celnej w Katowicach,
6. Pan Krzysztof Bogusław Kasztura - naczelnik Wydziału w Izbie Celnej w Katowicach,
7. Pan Stanisław Trojnar – zastępca dyrektora w Izbie Celnej w Przemyślu,
8. Pan Stanisław Trzęsowski - Inspektor celny w Izbie Celnej w Przemyślu,
9. Pan Stanisław Zawadka – naczelnik Urzędu Celnego w Izbie Celnej w Szczecinie,
10. Pan Andrzej Majchrzak - inspektor celny w Izbie Celnej w Poznaniu,
11. Pan Wiktor Ziółkowski - inspektor celny w Izbie Celnej w Warszawie,
12. Pan Julian Siara - inspektor celny w Izbie Celnej w Warszawie.

Na podstawie art. 9 ust. 2 lub 3 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej, Szef Służby Celnej Pan Marian Banaś nadał stopnie służbowe. Awanse otrzymują:

Na stopień komisarza celnego:

1. Pan Dariusz Pyżyk – naczelnik Urzędu Celnego w Izbie Celnej w Krakowie,
2. Pan Dariusz Staniów - naczelnik Urzędu Celnego w Izbie Celnej we Wrocławiu.

Na stopień podkomisarza celnego:

1. Pan Paweł Trembacz – pełniący obowiązki dyrektora Departamentu Służby Celnej,
2. Pan Mirosław Krawczak - zastępca naczelnika Urzędu Celnego w Izbie Celnej w Białej Podlaskiej,
3. Pani Bogumiła Gieniusz – audytor wewnętrzny w Izbie Celnej w Białymstoku,
4. Pan Ryszard Bednarek – zastępca naczelnika Urzędu Celnego w Izbie Celnej w Gdyni,
5. Pani Maria Lachowicz - zastępca naczelnika Urzędu Celnego w Izbie Celnej w Gdyni,
6. Pan Ryszard Chudy – Rzecznik prasowy w Izbie Celnej w Olsztynie,
7. Pan Marek Betlej - zastępca naczelnika Urzędu Celnego w Izbie Celnej w Przemyślu,
8. Pan Paweł Guzik – pełniący obowiązki dyrektora Izby Celnej w Kielcach,
9. Pani Joanna Kuś – naczelnik Wydziału w Izbie Celnej we Wrocławiu.

Na stopień starszego aspiranta celnego:

1. Pan Dariusz Pawłowski – pełniący obowiązki dyrektora Izby Celnej w Rzepinie

Na stopień aspiranta celnego:

1. Pani Lidia Mołodecka - zastępca Dyrektora Izby Celnej w Szczecinie,
2. Pan Andrzej Chodubski - naczelnik Urzędu Celnego w Izbie Celnej w Warszawie.

Na stopień młodszego aspiranta celnego:

1. Pan Adam Motybel - naczelnik Urzędu Celnego w Izbie Celnej w Toruniu,
2. Pan Czesław Ziemianek - zastępca Dyrektora Izby Celnej we Wrocławiu.

Na stopień starszego dyspozytora celnego:

1. Pan Dariusz Postek - zastępca Dyrektora Izby Celnej w Olsztynie,
2. Pan Marcin Wzięch - naczelnik Urzędu Celnego w Izbie Celnej w Toruniu.

Na stopień dyspozytora celnego:

1. Pan Wiesław Sieńko – pełniący obowiązki zastępcy dyrektora Departamentu Kontroli Celno – Akcyzowej i Kontroli Gier.

Izba Celna w Rzepinie

Wojewódzkie obchody Święta Służby Celnej w Rzepinie po raz pierwszy miały tak uroczystą oprawę. A dzień ten zaczął się już o 10.00 od uroczystej liturgii sprawowanej przez jego ekscelencję księdza biskupa Adama Dyszkowskiego, który w uroczystej homilii nawiązał do powołania, jakim jest zgodnie z tradycją przekazaną w ewangelii, trudna służba w celnictwie. Podkreślił znaczenie dla całego społeczeństwa zadań wykonywanych na co dzień przez funkcjonariuszy w mundurach, przede wszystkim ochrony dóbr kultury, walki ze zorganizowaną przestępczością.

Punktualnie o godzinie 12.00 rozpoczęła się uroczysta zbiórka z okazji Dnia Służby Celnej. Wśród wielu znakomitych gości był m.in. Wojewoda Lubuski Wojciech Perczak, Marszałek Województwa Lubuskiego Andrzej Bocheński, przedstawiciele zaprzyjaźnionego Śledczego Celnego Urzędu Berlin – Brandenburg, kierujący formacjami współpracującymi: Policją i Strażą Graniczną, przedstawiciele lokalnych władz samorządowych, dyrektorzy współpracujących z izbą szkół.

Usłyszeliśmy w tym dniu wiele słów uznania i wiele podziękowań za dotychczasową pracę, a 79 funkcjonariuszy i pracowników zostało wyróżnionych za swoje osiągnięcia awansami służbowymi i dyplomami.

Tak się złożyło, że w tym dniu także pożegnaliśmy Pana Dariusza Pawłowskiego, który przez ostatnie pół roku pełnił obowiązki dyrektora Izby Celnej w Rzepinie i jednocześnie powitaliśmy na tym stanowisku nowego dyrektora Pana Sławomira Prządkę. Były podziękowania, były gratulacje, kwiaty i wzruszenie.

Koledzy z Wydziału Zwalczania Przestępczości w czwartek uczcili nasze święto wykryciem blisko 2 milionów papierosów bez polskich znaków akcyzy, a w piątek zaprezentowali gościom pokaz zatrzymania podejrzanego o przemyt narkotyków oraz pracę psów służbowych do wykrywania narkotyków i papierosów.

Niewątpliwie uroczysty charakter zbiórki podkreślony został przez udział Orkiestry Ochotniczej Straży Pożarnej z Ośna Lubuskiego, wszystkich zebranych poruszył przepięknie wykonany hymn państwowy, ale także sygnały – „Patrzcie wszyscy".

Dzień zakończyliśmy spotkaniem przy ognisku i muzyce. Była to okazja do wspomnień dzięki obecności wśród nas osób, które pracę w cle zakończyły już wiele lat temu. Ochoty do wspólnej zabawy nie brakowało nikomu.

Beata ZAPOLSKA
Rzecznik Prasowy IC Rzepin

Izba Celna w Poznaniu

W dniu 29.09.2006 r. w Wyższej Szkole Logistyki w Poznaniu wielkopolscy celnicy spotkali się na uroczystości z okazji Święta Służby Celnej. Uroczystość uświetnili swoją obecnością zaproszeni goście: Wiceprezydent Miasta Poznania Pan Tomasz Kayser, szefowie wszystkich służb mundurowych z Wielkopolski tj. Policji, Delegatury ABW, Straży Pożarnej, Straży Granicznej, dyrektorzy UKS i Izby Skarbowej oraz reprezentant Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. Nie mogło też zabraknąć Wielkopolskiego Duszpasterza Celników, Księdza Kanonika Piotra Bydałka. Najważniejszym punktem programu, a zarazem zasadniczym powodem, dla którego zorganizowano spotkanie, były oczywiście awanse i wyróżnienia, którymi uhonorowano 164 funkcjonariuszy i pracowników cywilnych Izby Celnej w Poznaniu. Po części oficjalnej odbył się pokaz umiejętności psów służbowych „zatrudnionych" w poznańskiej Izbie Celnej. Labradory Paco i Lucky bezbłędnie wskazały miejsca, w których wcześniej ukryto narkotyki i papierosy. Na zakończenie wszyscy spotkali się przy ciastkach i kawie.

Cezary KOSMAN
Rzecznik Prasowy IC w Poznaniu

Izba Celna w Katowicach

Od kilku już lat w dniu św. Mateusza polscy celnicy obchodzą swoje święto. Ta stosunkowo nieliczna grupa zawodowa przyczynia się w istotny sposób do wykonania planu dotyczącego dochodów państwa. Cła i podatki pobierane przez administrację celną stanowią ok.40 % wpływów budżetu państwa. Izba Celna w Katowicach w ciągu ośmiu miesięcy tego roku odprowadziła do Skarbu Państwa ponad 2,4 mld zł.

Z okazji Święta Służby Celnej Dyrektor Izby Celnej w Katowicach Jarosław Mrozek awansował 44 funkcjonariuszy celnych w stopniu oraz 27 na stanowisku.

W uroczystościach, które odbyły się w Izbie Celnej oraz Urzędach Celnych w Gliwicach, Częstochowie i Bielsku-Białej udział brali przedstawiciele kierownictwa Izby i naczelnicy urzędów.

Obchody celniczego święta na Śląsku miały w tym roku szczególnie miły akcent. Właśnie w tym dniu, w czwartek 21 września, celnicy przekazali najbardziej potrzebującym (wychowankom placówek opiekuńczo - wychowawczych z naszego regionu) ponad 4 000 szt. bawełnianych koszulek.

Dla kilkudziesięciorga dzieci i ich opiekunów przygotowano w siedzibie Izby Celnej słodki poczęstunek, a także inne atrakcje: pokaz sprawności psów służbowych i prezentację specjalistycznego sprzętu do wykrywania przemytu. Mali goście z wielkim zainteresowaniem przyglądali się prześwietlaniu paczek przy użyciu Heimanna. Obserwując monitor zgadywali, co przedstawiają widoczne na ekranie kształty. Jednak największą uciechę sprawił dzieciom mały czarny labrador, który dopiero przyucza się do trudnej roli psa służbowego.

Koks nie skąpił dzieciom dowodów swej sympatii i zachowując się w zupełnie nieregulaminowy sposób, zachęcał do wspólnej zabawy.

Uśmiechy na twarzach dzieci sprawiały nam celnikom najwięcej radości. I czuliśmy się bardzo wzruszeni, ale też i zakłopotani, kiedy one, dziękując za przekazaną odzież, obdarowały nas w najpiękniejszy sposób: wykonanymi własnoręcznie kwiatami, namalowanymi przez siebie obrazkami i laurkami.

Elżbieta GOWIN
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Katowicach

Izba Celna w Gdyni

W dniu 22.09.2006 r. w Izbie Celnej w Gdyni w związku z obchodami Dnia Służby Celnej odbyła się uroczystość wręczenia awansów na wyższe stanowiska i stopnie służbowe. Awanse na wyższy stopień służbowy wręczono 99 funkcjonariuszom celnym zaś na wyższe stanowiska służbowe 2 funkcjonariuszom i 1 pracownikowi cywilnemu. Przyznano również 17 podwyżek wynagrodzenia dla pracowników Służby Cywilnej. 12 funkcjonariuszy otrzymało dyplomy z gratulacjami od Szefa Służby Celnej. Dyrektor w przemówieniu podkreślił, iż ta kolejna edycja awansów powinna być traktowana również jako wyraz uznania dla dokonań Izby Celnej w przedmiocie wzrostu poboru należności celnych i idących za tym podatków. Podkreślił również, że są wynikiem, z których cała załoga Izby może mieć poczucie spełnienia obowiązku. Pogratulował wyróżnionym funkcjonariuszom i pracownikom, podkreślając, iż obecny poziom wyróżnienia nie stanowi być może spełnienia całości oczekiwań, jednakże będzie starał się aby proces

ten był kontynuowany. Gratulujemy i cieszymy się wraz z awansowanymi.

Sławomir WOLAŃCZYK
Izba Celna w Gdyni

Izba Celna w Toruniu

O W tym roku, uroczystości przypadające na dzień Świętego Mateusza toruńscy celnicy obchodzili w dniu 22 września. Z tej okazji zgodnie z ceremoniałem służby, przy udziale zaproszonych gości w Izbie Celnej w Toruniu odbyła się uroczystość, podczas której Dyrektor Izby Celnej p.Artur Wrochna podziękował wszystkim pracownikom za dotychczasową sumienną i rzetelną służbę oraz złożył życzenia pomyślności, optymizmu i wytrwałości w życiu zawodowym oraz szczęścia w życiu rodzinnym.

Uroczystość była również okazją do wręczenia przez Dyrektora Izby Celnej 73 funkcjonariuszom celnym i 19 pracownikom służby cywilnej awansów oraz 10 funkcjonariuszom dyplomów od Szefa Służby Celnej p. Mariana Banasia za wzorowe wypełnianie obowiązków służbowych oraz wkład w rozwój polskiej Służby Celnej.

Dyplom otrzymali :

1. Paweł Aleksiński – Młodszy dyspozytor celny
2. Jerzy Dąbrowski – Starszy dyspozytor celny
3. Kamil Ławicki – Rewident celny
4. Tomasz Ilukowicz – Podkomisarz celny
5. Ewa Deręgowska – Rewident celny
6. Marzena Kamińska – Młodszy dyspozytor celny
7. Miłosz Dokurno – Rewident celny
8. Jarosław Stępniewski – Starszy rewident celny
9. Stanisław Arndt – Młodszy inspektor kontroli akcyzowej
10. Waldemar Reda – Starszy inspektor kontroli akcyzowej.

Marzena KAMIŃSKA
p.o. Rzecznika Prasowego
Izby Celnej w Toruniu

Izba Celna w Opolu

Wszystko rozpoczęło się o w piątek 22 września o godz. 9.00 uroczystą naradą dyrekcji i pracowników w siedzibie izby przy ul. Szpitalnej. Były awanse, wyróżnienia i wzajemnie składane życzenia. O godz. 13.00 chętni mogli uczestniczyć w mszy świętej w opolskiej katedrze, odprawionej przez biskupa Pawła Stobrawę w intencji funkcjonariuszy celnych oraz ich rodzin. Wieczór rozpoczęła wspólna kolacja.

Funkcjonariusze mogą z satysfakcją patrzeć na swoje dotychczasowe osiągnięcia. Od stycznia 2005r., kiedy powstała Izba Celna w Opolu, funkcjonariusze zatrzymali sami lub przy współpracy z policją i Strażą Graniczną blisko 90 tysięcy sztuk podrabianych i pirackich towarów, głównie sportowej odzieży, płyt CD, DVD, tak chętnie kupowanych przez młodzież. Przemytnicy musieli oddać też ponad 350 tysięcy sztuk papierosów, od których nie mieli ochoty zapłacić podatków.

Celnicy z Opola mają na swoim koncie największe w Europie zatrzymanie sterydów anabolicznych. W maju 2005 r. grupy operacyjne zatrzymały Volkswagena Golfa, zarejestrowanego na Ukrainie. W bagażniku pojazdu było ponad 70 tysięcy sztuk tabletek sterydów. Zasługą funkcjonariuszy jest również ujawnienie 178 kg środków psychotropowych – głównie sibutraminy – o rynkowej wartości 520 tys. złotych. Sibutramina jest niezgodnie z prawem farmaceutycznym dodawana do środków odchudzających i może powodować silne zaburzenia psychiki, nawet po krótkim okresie zażywania.

Za pośrednictwem celników do opolskiego zoo trafiło też 26 żółwi czerwonolicych i 17 żółwi stepowych oraz jedna papuga kozia, które zostały wyrwane ze swojego naturalnego środowiska i przywiezione nielegalnie do Polski. Dzięki pomocy funkcjonariuszy w ręce sprawiedliwości wpadło również ponad 20 osób handlujących narkotykami, a blisko 25 zostało wydalonych z Polski po ujawnieniu faktu ich nielegalnego pobytu w kraju.

Tomasz NOWAK
Rzecznik Prasowy IC w Opolu

Izba Celna w Kielcach

Tegoroczne święto Służby Celnej było dla nas szczególne, ponieważ obchodziliśmy również 1 rocznicę powstania Izby Celnej w Kielcach.

Dla jednych to już rok, dla innych może tylko rok – ale my świętokrzyscy celnicy pamiętamy niemalże każdy dzień z tych dwunastu ostatnich miesięcy, bo był to nie tylko okres wytężonej organizacji pracy w naszej młodziutkiej Izbie Celnej, ale i ciekawe nowe doświadczenie budowania struktury od podstaw. W świętokrzyskiej izbie celnej pracuje dzisiaj 191 osób. Pochodzimy z różnych stron Polski, ale mamy jeden wspólny cel jakim jest podnoszenie jakości naszej służby.

Z okazji Dnia Służby Celnej i 1 rocznicy powstania IC w Kielcach, spotkaliśmy się na mszy św. w Bazylice Katedralnej, gdzie wspólnie modliliśmy się w intencji pracowników i funkcjonariuszy celnych oraz ich rodzin. Na mszę przybyli licznie zaproszeni przedstawiciele władz wojewódzkich, samorządowych, senatorowie i posłowie ziemi świętokrzyskiej, szefowie Policji, Straży Granicznej, służb skarbowych, rektorzy wyższych uczelni i wielu innych administracji działających na terenie Kielc i okolic. Po mszy św. odbyło się spotkanie w siedzibie izby, gdzie za pomocą prezentacji multimedialnej, przygotowanej specjalnie na tę okazję, została przedstawiona krótka historia działalności izby, ze szczególnym uwzględnieniem osiągnięć z zakresu zwalczania przestępczości, ochrony uczciwych przedsiębiorców oraz owocnej współpracy z innymi służbami. Niektórzy nasi goście po raz pierwszy dowiedzieli się o szerokim wachlarzu zadań jakie realizujemy. To zainspirowało ich do złożenia nam życzeń dalszych sukcesów.

Wiesława DRÓŻDŻ
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Kielcach

Izba Celna we Wrocławiu

Tradycyjnie, jak co roku , w dniu świętego Mateusza, patrona celników, środowisko celne obchodzi swoje święto – Dzień Służby Celnej.

W tym roku główne uroczystości w Izbie Celnej we Wrocławiu związane z tym świętem odbyły się w dniu 29 września 2006 r.

Obchody rozpoczęły się w Sali Kolumnowej Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego wręczeniem awansów i wyróżnień funkcjonariuszom celnym oraz pracownikom korpusu Służby Cywilnej.

Na wstępie uroczystości Dyrektor Izby Celnej, pan Jerzy Chrobak odczytał list z życzeniami od Szefa Służby Celnej, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów pana Mariana Banasia, a następnie wyróżnionym funkcjonariuszom celnym wręczył dyplomy uznania przyznane przez Szefa Służby Celnej.

W dalszej części uroczystości wręczono awanse w stanowiskach, stopniach, nagrody pieniężne oraz dyplomy okolicznościowe Dyrektora Izby Celnej. Łącznie awansowano 92 funkcjonariuszy celnych i pracowników Służby Cywilnej oraz wyróżniono dyplomami i nagrodami 95 osób.

Relację z tej uroczystości mogli obejrzeć mieszkańcy Dolnego Śląska w głównym wydaniu Informacji telewizji TEDE.

Dalsze obchody Dnia Służby Celnej przeniosły się na Plac Św. Elżbiety, nieopodal wrocławskiego Rynku,

gdzie mieszkańcom Wrocławia oraz licznym turystom zaprezentowano niektóre zadania i efekty pracy funkcjonariuszy celnych, zwłaszcza z zakresu zwalczania przestępczości celnej i podatkowej. Zwiedzający i przechodnie mieli okazję obejrzeć sprzęt specjalistyczny do kontroli, samochody służbowe oraz psy służbowe wyszkolone do wyszukiwania narkotyków i wyrobów tytoniowych. Szczególne zainteresowanie wśród zwiedzających, zwłaszcza dzieci, budziły nasze psy, o wdzięcznych imionach Bono i Nagan. Wrocławianie, a także liczni turyści, chętnie dyskutowali z celnikami zadając wiele pytań. Powszechne zainteresowanie budziły też wystawy eksponatów z zakresu CITES, ochrony zabytków i własności intelektualnej. Wiele osób z zaskoczeniem dowiadywało się o tym, że celnicy również wykonują zadania w zakresie ochrony ginących gatunków roślin i zwierząt, ochrony zabytków, a także zwalczania podrobionych towarów oraz ochrony praw autorskich. Przy okazji tej prezentacji zwiedzający dowiedzieli się także o konsekwencjach związanych z przywozem „pamiątek" z egzotycznych wakacji, czy kupowaniem tzw. „podróbek". Cel edukacyjny wystawy został zatem osiągnięty.

Dla dzieci zorganizowano konkurs plastyczny pod hasłem „celnik i jego praca". Dzieci tradycyjnie wiązały pracę celników z granicą. Wszyscy uczestniczący w konkursie uhonorowani zostali „słodką nagrodą".

Zwieńczeniem obchodów Dnia Służby Celnej we Wrocławiu była uroczysta koncelebrowana msza święta w kościele Garnizonowym WP, odprawiona przez ks. Waldemara Irka w intencji funkcjonariuszy celnych i pracowników Służby Cywilnej Izby Celnej we Wrocławiu.

Zaproszenie do udziału we Mszy Świętej przyjęli znakomici goście, z Wojewodą Dolnośląskim panem Krzysztofem Grzelczykiem, Marszałkiem Województwa Dolnośląskiego panem Pawłem Wróblewskim oraz Wiceprezydentem Wrocławia panem Wojciechem Adamskim. Podczas uroczystości nie mogło też zabraknąć służb, z którymi współpracujemy na co dzień, tj. Policji, którą reprezentował Komendant Wojewódzki Policji pan gen. Andrzej Matejuk oraz Straży Granicznej, którą reprezentowali: Komendant Sudeckiego Oddziału Straży Granicznej płk Piotr Drużdż oraz Komendant Łużyckiego Oddziału Straży Granicznej płk Grzegorz Budny.

Wszystkim uczestnikom uroczystości, przede wszystkim funkcjonariuszom celnym i pracownikom wrocławskiej Izby Celnej w imieniu Pana Dyrektora Jerzego Chrobaka i własnym składamy serdeczne podziękowania.

A.BARĘDZIAK A.POKORA
IC Wrocław

Izba Celna w Białymstoku

W dniu 26.09.2006 roku w Izbie Celnej w Białymstoku mieliśmy przyjemność gościć Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów, Szefa Służby Celnej – Pana Mariana Banasia.

Dzień ten rozpoczął się od spotkania Pana Ministra z Wojewodą Podlaskim. Rozmowy dotyczyły rozwoju przejść granicznych oraz współpracy z innymi służbami.

Następnie Szef Służby Celnej złożył wizytę na polsko-białoruskim przejściu granicznym w Kuźnicy. Miał tam okazję obejrzeć całą infrastrukturę przejścia granicznego, nowoczesne wyposażenie oraz warunki lokalowe, w jakich na co dzień pełnią służbę nasi funkcjonariusze. Dokonał również przeglądu funkcjonujących ogólnopolskich systemów informatycznych oraz systemów funkcjonujących w Izbie Celnej w Białymstoku (np. „Podróżny").

W tym dniu w naszej Izbie obchodziliśmy również nasze święto, Dzień Służby Celnej. W głównych uroczystościach obok wspomnianego Pan Mariana Banasia – Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów – Szefa Służby Celnej uczestniczyli: Pan Jarosław Zieliński – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, Pan Jan Dobrzyński – Wojewoda Podlaski, Marszałek Województwa Podlaskiego – Pan Janusz Krzyżewski, Prezydent Białegostoku – Pan Krzysztof Sawicki, parlamentarzyści, przedstawiciele Izby i Urzędów Skarbowych, UKS, Policji, Straży Granicznej, Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, prokuratur, kapelani oraz przedstawiciele przedsiębiorców. W uroczystości wzięli udział również kadra kierownicza i wyróżnieni funkcjonariusze naszej Izby. Wszystko odbyło się zgodnie z ceremoniałem Służby Celnej przy udziale Młodzieżowej Orkiestry Dętej Zespołu Szkół Mechanicznych w Białymstoku z mażoletkami z zespołu VIVA!

Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku – Pan Mirosław Sienkiewicz przedstawił krótką charakterystykę funkcjonowania białostockiej Izby Celnej. W szczególności zwrócił uwagę na coraz większą skuteczność naszej Izby w zakresie poboru podatków oraz zwalczania przestępczości celnej. Wspomniał również o bardzo dobrej współpracy z przedsiębiorcami, którzy coraz częściej korzystają z naszych usług, wspominając również o coraz większym zainteresowaniu wywozem towarów rolno-spożywczych objętych refundacjami wywozowymi. Podziękował za bardzo dobrą współpracę z lokalnymi instytucjami takimi jak Straż Graniczna, Policja, Izba i Urzędy Skarbowe, UKS, czy Prokuratura.

Następnie głos zabrał Szef Służby – Pan Marian Banaś, który podkreślił wagę i znaczenie Służby Celnej oraz odpowiedzialności jaka spoczywa na funkcjonariuszach celnych. Oprócz wymienionych głos zabrali również Sekretarz Stanu w MSWiA – Pan Jarosław Zieliński i przedstawiciele samorządu Województwa Podlaskiego. Wszyscy mówili o roli i znaczeniu Służby Celnej, szczególnie w zakresie poboru należności, ale wspomnieli też o trudzie zadań codziennych, z jakimi Służba Celna musi się zmagać.

Z okazji Święta, Szef Służby Celnej, wręczył awanse łącznie 43 funkcjonariuszom celnym.

Warto też wspomnieć, iż Naczelnik Urzędu Celnego Pan Dariusz Muszyński odebrał z rąk Prezesa Spółki z o.o. Zetom-Cert Pana Henryka Korpalskiego Certyfikat Systemu Zarządzania Jakością potwierdzający wdrożenie i stosowanie w Urzędzie i Oddziale Celnym w Białymstoku Systemu Zarządzania Jakością zgodnego z normą PN-EN ISO 9001:2001.

Uroczystość zakończyła się poświęceniem przez kapelanów służb celnych i skarbowych nowych aut otrzymanych przez Izbę Celną w Białymstoku. Mają one zapewnić właściwą ochronę granicy zewnętrznej Unii Europejskiej.

Przybyli goście z podziwem patrzyli na nasze „nowe" możliwości, które dzięki nowym pojazdom będziemy mogli w pełni realizować.

Szef Służby Celnej spotkał się również z kadrą kierowniczą Izby Celnej w Białymstoku. Jeszcze raz serdecznie podziękował za zaangażowanie i dotychczasową pracę. Ponadto Pan Minister zwrócił uwagę na zmiany, które w ostatnim okresie zachodzą w naszej Służbie. Podkreślił właściwy ich kierunek oraz zwrócił uwagę na niezbędność ścisłej współpracy wszystkich służb. Wspomniał również o konieczności stosowania wymogów etycznych w naszej Służbie.

Pan Marian Banaś złożył również wizytę w Izbie Skarbowej w Białymstoku.

Dzień zakończył się wizytą na polsko-białoruskim przejściu granicznym w Białowieży.

Maciej FIŁOŃCZUK
Rzecznik Prasowy
Izba Celna w Białymstoku

Izba Celna w Olsztynie

Z okazji tegorocznego Święta Służby Celnej w Izbie Celnej w Olsztynie, tradycyjnie miało miejsce spotkanie z awansowanymi i wyróżnionymi funkcjonariuszami i pracownikami. Wziął w nim udział m. in Wojewoda Warmińsko-Mazurski, a także przedstawiciele mediów. Dziennikarze, także już tradycyjnie, otrzymali pisemną informację na temat pracy izby, udzielono też wypowiedzi dla prasy, radia i telewizji. Przy tej okazji zaprezentowano funkcjonariuszy Izby, którzy ze swoimi psami służbowymi zajęli trzecie miejsce w Mistrzostwach Polski Psów Służby Celnej. Przewodnicy otrzymali dyplomy, psy nagrody-zabawki. Przed budynkiem Izby zorganizowano ogólnie dostępny pokaz wyszkolenia psów służbowych oraz nowoczesnych samochodów. Wieczorem, w Kościele pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa odprawiono Mszę Świętą w intencji funkcjonariuszy służby celnej.

Ze względu na możliwości lokalowe, a także specyfikę pracy wręczenie pozostałych awansów rozłożono w czasie. W poniedziałek 25 września Dyrektor Izby spotkał się kolejno z awansowanymi funkcjonariuszami Izby, następnie odbył podobne spotkania w Urzędzie Celnym w Olsztynie i w Urzędzie Celnym w Elblągu.

Natomiast w dniach 30 września –1 października, z okazji dnia naszej służby, odbył się IX Samochodowy Rajd Nawigacyjny Celników.

Ryszard CHUDY
Rzecznik Prasowy IC w Olsztynie

Izba Celna w Białej Podlaskiej

Przypadający 21 września Dzień Służby Celnej był jak co roku okazją do podsumowania naszej działalności. W Izbie Celnej w Białej Podlaskiej, podobnie zresztą jak w innych izbach, święto celników było też okazją do wyróżnienia funkcjonariuszy szczególnie zasłużonych.

Po czwartkowych centralnych uroczystościach w Warszawie, gdzie Szef Służby Celnej wyróżnił dwóch funkcjonariuszy bialskiej Izby – Stanisław Chwyć otrzymał odznakę Zasłużony dla Służby Celnej, a Mirosław Krawczak awans na podkomisarza celnego – w piątek 22 września lokalne uroczystości, połączone w wręczeniem awansów i wyróżnień, zorganizowano w bialskiej Izbie Celnej.

Dziękując za codzienne wysiłki, przyczyniające się do budowania pozytywnego wizerunku polskiej Służby Celnej, Dyrektor Józef Król podkreślił jednocześnie: „nie zapominajmy, że jesteśmy i mamy być służbą nowoczesną i skuteczną. Służbą, która zobowiązała się chronić interesy ekonomiczne i bezpieczeństwo nie tylko obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, ale również obywateli Wspólnoty Europejskiej".

Wśród zaproszonych na uroczyste spotkanie gości byli kapelani Izby, przedstawiciele władz lokalnych, służb dyplomatycznych i instytucji, z którymi izba współpracuje. Poproszeni o zabranie głosu bardzo pozytywnie ocenili kontakty z bialskimi celnikami oraz pracę, którą wykonujemy.

Trzy dni później, w poniedziałek (25.09), okazję do spotkania z kierownictwem Izby, odebrania awansów i dyplomów mieli funkcjonariusze Urzędów Celnych w Lublinie i Zamościu.

Przy okazji celniczego święta spośród około 1600 zatrudnionych w Izbie Celnej w Białej Podlaskiej funkcjonariuszy oraz pracowników służby cywilnej Dyrektor Izby Celnej Józef Król awansował w sumie 66 osób, a kolejne 92 osoby wyróżnił dyplomami za wzorowe wypełnianie obowiązków służbowych i wkład w rozwój polskiej Służby Celnej. Oprócz tego 20 funkcjonariuszy naszej Izby otrzymało okolicznościowe dyplomy, podpisane przez Szefa Służby Celnej.

Marzena SIEMIENIUK
Rzecznik Prasowy Izby Celnej
w Białej Podlaskiej

Izba Celna w Szczecinie

Funkcjonariusze celni z Izby Celnej w Szczecinie obchodzili Dzień Służby Celnej w sobotę 23 września br. Obchody miały bardzo uroczysty charakter. Rano w kościele garnizonowym odprawiona została msza św. w intencji funkcjonariuszy i pracowników, którą koncelebrował ks. Acybiskup senior Marian Przykucki. Następnie w Operze na Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie odbyła się uroczystość wręczenia dyplomów przyznanych przez Szefa Służby Celnej oraz mianowania na wyższe stopnie i awansowania na wyższe stanowiska służbowe. Na uroczystość, w imieniu Szefa Służby Celnej, przybył p.o. Dyrektora Departamentu Kontroli Celno-Akcyzowej i Kontroli Gier komisarz celny Artur Janiszewski. Wśród gości byli także Wojewoda i Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego, a także Naczelnik Urzędu Celnego Śledczego w Berlinie Peter Treuner.

Dwa dni wcześniej, podczas centralnych uroczystości Dnia Służby Celnej w Warszawie, Minister Finansów nadał komisarzowi celnemu Stanisławowi Zawadce, Naczelnikowi Urzędu Celnego w Koszalinie odznakę Zasłużony dla Służby Celnej. Natomiast Szef Służby Celnej nadał Dariuszowi Pawłowskiemu, od 26 września br. Naczelnikowi Urzędu Celnego w Szczecinie, do 21 września br. pełniącemu obowiązki dyrektora IC w Rzepinie, stopień służbowy starszego aspiranta celnego, natomiast

Zastępcy Dyrektora IC w Szczecinie Lidii Mołodeckiej nadał stopień służbowy aspiranta celnego. Szef Służby Celnej przyznał funkcjonariuszom IC w Szczecinie 15 dyplomów za wzorowe wypełnianie obowiązków oraz wkład w rozwój polskiej Służby Celnej. Dyrektor IC w Szczecinie nadkomisarz celny Jacek Kapica nadał wyższe stopnie służbowe 28 osobom, awansował na wyższe stanowiska 20 funkcjonariuszy celnych i mianował na wyższe stanowiska 16 pracowników korpusu Służby Cywilnej. Łącznie z okazji Dnia Służby Celnej wyróżnione zostały 82 osoby. Za wybitne osiągnięcia oraz wyniki pracy w Służbie Dyrektor IC w Szczecinie przyznał 38 indywidualnych nagród finansowych. Uroczystość uświetnił występ artystów opery, którzy podczas koncertu pt. *W krainie* melodii zaśpiewali znane arie operetkowe.

Po zakończeniu tej części uroczystości wszyscy przeszli na zamkowy dziedziniec, gdzie Ks. Arcybiskup senior Marian Przykucki poświęcił nowe pojazdy Wydziału Zwalczania Przestępczości. Było wiele atrakcji dla szczecinian: pokazy psów służbowych, sprzętu, którym dysponuje WZP, podróbek towarów i muzeum przemytu. Wszyscy mogli obejrzeć wystawę fotografii przedstawiających pracę celników. Dla potrzebujących wyjaśnień uruchomiony został punkt informacji celnej. Była wojskowa grochówka i baloniki dla dzieci z logo Służby Celnej.

Janusz WILCZYŃSKI
Monika WOŹNIAK-LEWANDOWSKA
IC w Szczecinie

Izba Celna w Łodzi

125 funkcjonariuszy i pracowników łódzkiej administracji celnej zostało w tym roku wyróżnionych przez Dyrektora Izby Celnej w Łodzi z okazji Święta Służby Celnej.

W dniu 22 września 2006 r. z okazji Święta Służby Celnej odbyła się w Izbie Celnej w Łodzi uroczystość wręczenia awansów, podwyżek oraz dyplomów.

Rozpoczynając spotkanie, Dyrektor Izby podziękował wszystkim wyróżnionym z tej okazji osobom za ich zaangażowanie oraz życzył wielu dalszych sukcesów oraz spełnienia i zadowolenia, zarówno w życiu prywatnym, jak i zawodowym.

Później nastąpiło długo oczekiwane rozdanie wyróżnień – 42 osoby otrzymały awanse na stanowisku, 39 w stopniu, 18-u osobom podwyższono uposażenia, a 26 otrzymało dyplomy Dyrektora Izby oraz Ministra Finansów.

Po zakończeniu uroczystości, 20 osób zdecydowało się oddać krew.

Chętnych było więcej, niestety w czasie badania wstępnego okazało się, że nie wszyscy mogą w tym dniu przystąpić do akcji. Niektórym nie pozwoliło na to zwykłe przeziębienie, inni zostali wykluczeni z uwagi na przyjmowane leki.

Ci, którzy pomyślnie przeszli przez testy, siadali na specjalnych fotelach, gdzie w ciągu niespełna 15 minut, panie z Regionalnego Centrum Krwiodawstwa w Łodzi, pobierały im około pół litra krwi.

Po zejściu z fotela, każda z osób, oprócz kolejnej pieczątki w legitymacji Honorowego Dawcy Krwi, otrzymywała paczuszkę ze słodyczami.

To już trzecia tego rodzaju akcja zorganizowana przez łódzkich celników.

W dwóch poprzednich oddaliśmy blisko 30 litrów tego życiodajnego płynu.

Po piątkowej akcji, dopisujemy do tego wyniku kolejnych 10!!!

Anna LUDKOWSKA
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Łodzi

Izba Celna w Warszawie

21 września przypada święto patrona Służby Celnej – Świętego Mateusza...

Tegoroczne obchody Dnia Służby Celnej w Izbie Celnej w Warszawie przybrały formę uroczystej zbiórki, która odbyła się w dniu 26 września 2006 r. w Centrum Konferencyjnym „Jagiellońska".

Przed oficjalnym rozpoczęciem uroczystości na „dużym ekranie" wyświetlony został pokaz multimedialny zatytułowany: „Służba Celna Rzeczypospolitej Polskiej – oblicza współpracy", dedykowany wszystkim instytucjom współpracującym ze Służbą Celną.

W tym ważnym dniu razem z funkcjonariuszami

celnymi i pracownikami Izby Celnej w Warszawie oraz podległych urzędów celnych, przedstawicielami związków zawodowych oraz emerytowanymi funkcjonariuszami obecni byli honorowi goście.

Podniosły i niepowtarzalny charakter uroczystości dodatkowo podkreślała obecność pocztu sztandarowego Służby Celnej Rzeczypospolitej Polskiej oraz sygnały i hasła Wojska Polskiego odgrywane „na żywo" przez trębacza z Orkiestry Reprezentacyjnej Wojska Polskiego.

Po słowach powitania skierowanych do wszystkich zgromadzonych Pan Sławomir Pichor – Dyrektor Izby Celnej w Warszawie, podkreślił wagę uroczystości, która stwarza szczególną okazję do refleksji nad kolejnym okresem wspólnej służby, jej efektami mierzonymi skutecznością realizacji powierzonych zadań i obowiązków, a także do uhonorowania najbardziej zasłużonych funkcjonariuszy i pracowników Służby Celnej.

Wspominając znaczenie Służby Celnej przywołał słowa Biskupa Polowego Wojska Polskiego, Generała Dywizji Tadeusza Płoskiego, wypowiedziane podczas pierwszej Mszy intencyjnej, która odbyła się w dniu 21 września – w dniu Świętego Mateusza, w Katedrze Polowej Wojska Polskiego. Słowa, które w pełni oddają jej charakter:

„Służba funkcjonariuszek, funkcjonariuszy i pracowników cywilnych jest ukierunkowana na dobro Ojczyzny. Ich praca służy wszystkim rodakom, bo przecież z podatków i z cła utrzymywane są ważne instytucje społeczne i kulturalne. Z uzyskanych środków prowadzone są domy dziecka, szkoły, teatry i muzea, dofinansowuje się działalność naukową i kulturalną.

(...) Codzienna służba naszych sióstr i braci Służby Celnej ma odniesienie do dobra wspólnego, jakim jest Ojczyzna, i stąd też wypływa godność tej służby i jej znaczenie".

W swoim wystąpieniu Pan Sławomir Pichor – Dyrektor Izby Celnej w Warszawie podkreślił, że Służba Celna z każdym rokiem staje się coraz bardziej sprawna i nowoczesna.

Na zakończenie przemówienia złożył gorące podziękowania wszystkim funkcjonariuszom i pracownikom Izby Celnej w Warszawie, którzy uczciwie, rzetelnie i z oddaniem wypełniają swoje obowiązki.

Podziękowania przekazał również wszystkim osobom i instytucjom współpracującym z Izbą Celną w Warszawie, podkreślając bardzo dobrą współpracę ze Strażą Graniczną, Policją, Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnym Biurem Śledczym, Wojewódzkim Inspektoratem Transportu Drogowego, Transportowym Dozorem Technicznym, czy też prowadzoną w ramach Wojewódzkiego Kolegium Skarbowego – z Wojewodą Mazowieckim, która wzmacnia efektywność realizacji zadań Służby Celnej oraz służb współpracujących.

Kolejne słowa podziękowania skierowane zostały do obecnych przedstawicieli Ministerstwa Finansów, za całokształt dotychczasowej współpracy, a także wspieranie inicjatyw mających na celu pełną realizację obowiązków ustawowych.

Słowami:

„Funkcjonariuszki i funkcjonariusze Służby Celnej oraz pracownicy Izby Celnej w Warszawie, każdemu z Was, pragnę wyrazić słowa uznania jednocześnie przekazując serdeczne życzenia spełnienia osobistych marzeń, satysfakcji z pełnionej służby i wykonywanej pracy oraz wielu okazji i sprzyjających okoliczności do osiągnięcia zamierzonych celów zawodowych.

Życzę również, aby ciężka służba, każdego z Nas, była zawsze wspierana i doceniana. Tak jak, dzisiaj podczas tej uroczystości, gdzie zostaną uhonorowani wyróżniający się funkcjonariusze i pracownicy Izby Celnej. Wyrażam przekonanie, że otrzymane wyróżnienia i awanse są potwierdzeniem, że Wasze wysiłki przyniosły oczekiwany efekt.

Jeszcze raz, dziękując za oddanie i codzienny trud, życzę Wam sukcesów i powodzenia w służbie Rzeczypospolitej Polskiej i jej obywatelom, wytrwałości w dążeniu do wytyczonych planów i satysfakcji z ich realizacji" – Pan Sławomir Pichor – Dyrektor Izby Celnej w Warszawie zakończył swoje wystąpienie.

W dalszej części uroczystości głos zabrał Pan Paweł Trembacz – p.o. Dyrektora Departamentu Służby Celnej w Ministerstwie Finansów, który podkreślając rolę Służby Celnej podsumował jej dotychczasowe wymierne osiągnięcia, które są wynikiem zwiększanych obszarów kontroli oraz uszczelnianiem systemu poboru należności celnych i podatkowych.

Po tych słowach nastąpił kulminacyjny punkt uroczystości, na który wszyscy czekali. Zostały wręczone honorowe odznaczenia, wyróżnienia i awanse na wyższe stanowiska i stopnie służbowe.

Pan Paweł Trembacz wręczył honorowe odznaki „Zasłużony dla Służby Celnej", którą w uznaniu zaangażowania i wkładu w rozwój Służby Celnej Minister Finansów przyznał Panu Julianowi Siarze z Urzędu Celnego w Radomiu oraz Panu Wiktorowi Ziółkowskiemu z Urzędu Celnego III „Port Lotniczy" w Warszawie (nieobecnemu na uroczystości).

Z rąk Pani Anny Jędruszczak – p.o. Zastępcy Dyrektora Departamentu Służby Celnej w Ministerstwie Finansów – Dyplom Szefa Służby Celnej za wzorowe wykonywanie obowiązków, otrzymali:

– Bielak Ewa – Izba Celna w Warszawie
– Bodzon Beata – Izba Celna w Warszawie
– Chodzińska Mariola – Izba Celna w Warszawie

– Dudziński Marek – Urząd Celny w Radomiu
– Figatowski Kazimierz – Urząd Celny II w Warszawie
– Gutkowska Anna – Urząd Celny I w Warszawie
– Kamińska Jolanta – Urząd Celny I w Warszawie
– Kamiński Robert – Urząd Celny II w Warszawie
– Kopik Joanna – Izba Celna w Warszawie
– Kubicka Maria – Urząd Celny w Pruszkowie
– Niemiec Ryszard – Urząd Celny w Pruszkowie
– Pawlak Irena – Urząd Celny III „Port Lotniczy" w Warszawie
– Rykała Andrzej – Urząd Celny III „Port Lotniczy" w Warszawie
– Rzewnicki Jan – Urząd Celny w Ciechanowie
– Rzewuska Barbara – Urząd Celny w Siedlcach
– Sobieski Stanisław – Urząd Celny I w Warszawie
– Stańczak-Błońska Ewa – Izba Celna w Warszawie
– Sychniak Agnieszka – Urząd Celny III „Port Lotniczy" w Warszawie
– Świerczyńska Mirosława– Urząd Celny w Pruszkowie
– Zaron Marian – Urząd Celny III „Port Lotniczy" w Warszawie

Po wręczeniu odznaczeń i wyróżnień Pan Sławomir Pichor – Dyrektor Izby Celnej w Warszawie wręczył obecnym funkcjonariuszom i pracownikom awanse na wyższe stopnie i stanowiska służbowe.

Następnie wystąpił Arcybiskup Sławoj Leszek Głódź – Biskup Ordynariusz Diecezji Warszawsko-Praskiej, który z wyrazami wdzięczności skierował się do funkcjonariuszy celnych, podkreślając ich rzetelność i uczciwość. Z ogromną życzliwością odniósł się do pracy celników, wskazując na ich szczególne powołanie, zarazem podkreślając ich historyczne dzieje słowami, że: „jest to najstarszy zawód świata". Wyraził uznanie dla trudu, jaki jest pokonywany podczas pełnienia codziennych obowiązków. Dopełnieniem tych wszystkich słów było udzielone błogosławieństwo na dalsze lata służby.

Na zakończenie, w podziękowaniu za uświetnienie uroczystości oraz udzielone błogosławieństwo Pan Sławomir Pichor ofiarował Jego Ekscelencji Arcybiskupowi Sławojowi Leszkowi Głodziowi pamiątkowy dyplom i bukiet kwiatów. Ryngraf z emblematem Służby Celnej oraz bukiet kwiatów otrzymał również ksiądz kanonik Henryk Drozd – Duszpasterz Krajowy Służb Celnych, Finansowych i Skarbowych.

Po zakończonej uroczystości wszyscy obecni mieli okazję obejrzeć zorganizowaną wystawę przedstawiającą osiągnięcia i „dorobek" warszawskich celników. Ekspozycje poświęcone zostały tematyce z zakresu: ochrony praw własności intelektualnej, ochrony dóbr kultury i zabytków, realizacji Konwencji Waszyngtońskiej – CITES, czyli ochrony zagrożonych gatunków fauny i flory. Dodatkową atrakcję stanowiła możliwość przeprowadzenia bezpośrednich konsultacji z naszymi ekspertami: Panią Anną Skaldawską – koordynatorem ds. ochrony dóbr kultury oraz Panem Piotrem Tałałajem – koordynatorem ds. CITES.

W dniu Świętego Mateusza – Patrona Celników przepiękne życzenia płynące prosto z serca połączone z wyrazami dziecinnej wdzięczności złożył Panu Sławomirowi Pichorowi – Dyrektorowi Izby Celnej w Warszawie, ośmioletni Adrian Ciba, najmłodszy funkcjonariusz celny, który w dniu 1 czerwca br. z okazji Dnia Dziecka otrzymał akt honorowego mianowania do pełnienia służby przewodnika psa służbowego w Wydziale Zwalczania Przestępczości w Izbie Celnej w Warszawie. Wraz z życzeniami ofiarował własnoręcznie zrobioną wiązankę, ukazującą prawdziwie artystyczną duszę dziecka.

Aneta Szatanek
Izba Celna w Warszawie

Izba Celna w Krakowie

Przypadający 21 września Dzień Służby Celnej był jak co roku okazją do podsumowania naszej działalności. W Izbie Celnej w Krakowie, podobnie zresztą jak w innych izbach, święto celników było okazją do wyróżnienia funkcjonariuszy szczególnie zasłużonych.

Uroczystości z wręczeniem awansów i wyróżnień odbywały się w środę i czwartek (4 i 5 października br.) Dyrektor tutejszej Izby awansował łącznie 102 osoby:

Izba Celna – awansowanych w stanowisku 9 osób, a w stopniu 28 osób,

Urząd Celny w Krakowie – awansowanych w stanowisku 11 osób, a w stopniu 22 osób,

Urząd Celny w Nowym Targu – awansowanych w stanowisku 3 osoby, a w stopniu 12 osoby,

Urząd Celny w Nowym Sączu – awansowanych w stanowisku 4 osoby, a w stopniu 13 osób.

Ponadto Szef Służby Celnej wyróżnił dziesięciu naszych funkcjonariuszy przyznając im dyplom za szczególne zasługi dla Służby Celnej.

Po raz pierwszy w historii Izby Celnej w Krakowie, Dyrektor, ustanawiając odznakę okolicznościową nadawaną z okazji obchodów Dnia Służby Celnej, postanowił w szczególny sposób uhonorować osoby szczególnie zasłużone dla Izby Celnej w Krakowie w:

1. rozpowszechnianiu istotnych wartości takich jak dobro wspólne, ludzka godność, wolność, prawda;
2. kreowaniu pozytywnego wizerunku Służby Celnej w szczególności poprzez wzorowe wykonywanie powierzonych obowiązków;
3. krzewieniu zachowań umożliwiających kształtowanie ludzkich postaw, wzmacnianiu etosu zawodowego i prestiżu pracowników, wzrostu identyfikacji z zawodem, integracji wokół misji instytucji, tworzeniu warunków stymulujących rozwój i doskonalenie umiejętności;
4. likwidowaniu negatywnych zjawisk takich jak nieuczciwość, korupcja, nadużywanie stanowiska, zachowań nieetycznych.

W tym roku odznaczonych zostało 30 osób. Jest to szczególne wyróżnienie, gdyż w większości przypadków głównym wnioskującym o nadanie ww. odznaki były grupy pracownicze, pragnące w ten sposób docenić współpracowników za ich godną naśladowania postawę.

Wręczenie awansów i wyróżnień poprzedzone zostało zorganizowaną z tej okazji przez funkcjonariuszy/pracowników oraz przedstawicieli Związków Zawodowych Szczególnego Nadzoru Podatkowego uroczystą kolacją w Klubie MOLIERE w Krakowie na ul. Szewskiej, na której wszyscy bawili się znakomicie.

Renata Listwan-Pach
IC Kraków

Rynek biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce

nowe regulacje prawne po 1 stycznia 2007 r. – Część II

W tej części artykułu omówione zostaną najważniejsze zmiany regulacji prawnych jakie wprowadziły obie ustawy wraz ze wskazaniem kwestii problematycznych wynikających z tych ustaw.

Najistotniejszymi zmianami dla Służby Celnej są zmiany wprowadzone do ustawy o podatku akcyzowym oraz rozszerzone, w stosunku do stanu obecnego, definicje biokomponentów, paliw i biopaliw ciekłych. Prawdziwym novum jest jednak możliwość wytwarzania biopaliw na własny użytek przez rolników oraz stworzenie nowego podmiotu jakim są „wybrane floty".

Wprowadzone zmiany w ***ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych*** przedstawiają się następująco:

ustawa o podatku akcyzowym

Zmiany dotyczą wydawania zezwoleń na prowadzenie składów podatkowych oraz zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

Rolnik występujący z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego nie musi być podatnikiem podatku od towarów i usług. (art. 31 ust. 1a – ustawy o podatku akcyzowym)

Natomiast rolnik prowadzący skład podatkowy, w którym są wykonywane, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, może zostać zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego (art. 44 ust. 2a – ustawy o podatku akcyzowym) bez spełnienia dodatkowych warunków, takich jak:

– korzystanie z procedury zawieszenia poboru akcyzy co najmniej od roku,
– sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych,
– nie naruszył w sposób istotny przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych w okresie ostatnich 3 lat

Wybrane floty nie mogą skorzystać z przywilejów danych rolnikom, czyli muszą spełnić wszystkie warunki wymagane na otrzymanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego oraz na zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

definicje

Ustawa rozszerza listę biokomponentów i biopaliw ciekłych a także wprowadza definicję biomasy – zgodne z dyrektywą 2003/30/WE, która pozostawała dotychczas poza uregulowaniami ustawowymi.

I tak, za biokomponenty uważa się – bioetanol, biometanol, ester, dimetyloeter, czysty olej roślinny oraz węglowodory syntetyczne – wytwarzane z biomasy.

Czystym olejem roślinnym jest olej roślinny wytwarzany z roślin oleistych przez tłoczenie, ekstrakcję lub za pomocą porównywalnych metod, czysty lub rafinowany, niemodyfikowany chemicznie.

Ponadto rozszerzyła się również definicja biopaliw ciekłych i tak za biopaliwa ciekłe rozumie się benzyny silnikowe zawierające powyżej 5,0% objętościowo biokomponentów lub powyżej 15,0% objętościowo eterów, olej napędowy zawierający powyżej 5,0% objętościowo biokomponentów. Biopaliwami ciekłymi są również samoistne paliwa takie jak ester, bioetanol, biometanol, dimetyloeter oraz czysty olej roślinny a także biopaliwa syntetyczne. Zdefiniowano również biogaz oraz biowodór – pozyskiwane z biomasy.

zasady wytwarzania przez rolników biopaliw ciekłych na własny użytek

Rolnicy będą mogli wytwarzać na własny użytek wszystkie rodzaje biopaliw ciekłych stanowiących samoistne paliwa. Nie będą mogli jednak wytwarzać mieszanek z udziałem oleju napędowego czy benzyn. Wytwarzanie na własny użytek oznacza, że biopaliwo nie może być wprowadzone do obrotu, tj. sprzedane innemu rolnikowi, firmie transportowej czy właścicielowi stacji paliwowej. Jego wytwarzanie musi odbywać się w składzie podatkowym.

Biopaliwa ciekłe wytwarzane przez rolników na własne potrzeby powinny spełniać wymagania jakościowe istotne ze względu na wymogi ochrony środowiska.

Dla czystego oleju roślinnego oraz estrów ustalono limit na poziomie 100 litrów na każdy hektar użytków rolnych będących w posiadaniu tego producenta. Dla pozostałych biopaliw ciekłych stanowiących samoistne paliwa, limit ustalono jako objętość odpowiadającą pod względem wartości opałowej 100 litrom oleju napędowego o kodzie CN 2710 19 41, na hektar użytków rolnych będących w posiadaniu tego producenta. Wartość opałowa oleju napędowego wynosi przeciętnie 44 MJ/kg, co odpowiada około 37 MJ/l.

Wartość opałowa jest to ilość ciepła wydzielana przy spalaniu jednostki masy lub jednostki objętości paliwa przy jego całkowitym i zupełnym spalaniu, przy założeniu, że para wodna zawarta w spalinach nie ulega skropleniu, pomimo że spaliny osiągną temperaturę początkową paliwa.

Narodowy Cel Wskaźnikowy

Narodowy Cel Wskaźnikowy jest to – minimalny udział biokomponentów i innych paliw odnawialnych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w transporcie. Założeniem Narodowego Celu Wskaźnikowego jest odwzorowanie ścieżki dochodzenia do minimalnego udziału biokomponentów w wysokości 5,75 % wskazanego na rok 2010 r.

„Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy", czyli przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych mają obowiązek zapewnienia co najmniej minimalnego udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wprowadzanych przez nich do obrotu lub zużywanych na potrzeby własne. Narodowy Cel Wskaźnikowy wyznacza Rada Ministrów. Wyznaczany jest co 3 lata na kolejne 6 lat, biorąc pod uwagę możliwości surowcowe i wytwórcze, wydajność branży paliwowej oraz przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.

kary pieniężne

Za nieprzestrzeganie wymagań i ograniczeń wynikających z ustawy przewidziano system kar pieniężnych, których wysokość uzależniona jest od skali i rodzaju popełnianych wykroczeń. Najniższą karą pieniężną jest kwota 5000 zł, jednak za lżejsze przewinienia można zostać ukaranym karą w wysokości 1000 zł.

Kary pieniężne wymierzane są przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego, wojewódzkich inspektorów inspekcji handlowej lub Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki – zgodnie z przyjętym podziałem kompetencji w tym zakresie. Wpływy z tytułu kar stanowią dochód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Najważniejszym elementem prawidłowego funkcjonowania rynku paliw jest jego skuteczna kontrola. Zmiany wprowadzone ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedstawiają się następująco:

definicje

Paliwami nazywamy – paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy oraz olej do silników statków żeglugi śródlądowej. Dotychczasowa definicja paliw ciekłych nie zmieniła się. I tak, za paliwa ciekłe uznaje się benzyny silnikowe zawierające do 5,0% objętościowo bioetanolu lub do 15,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego oraz olej napędowy zawierający do 5,0% objętościowo estrów metylowych kwasów tłuszczowych.

monitorowanie i kontrola paliw

Rozszerzono zakres monitorowania i kontrolowania paliw m.in. o skroplony gaz propan-butan LPG oraz sprężony gaz ziemny CNG, który staje się coraz popularniejszy w kraju. Obecny system został uszczelniony poprzez umożliwienie tzw. „kontroli łańcuchowej" w przypadku wykrycia paliwa nieodpowiedniej jakości na stacji paliw.

Jednocześnie wprowadzono obowiązek przygotowywania sprawozdań przez producentów paliw, a także możliwość kontroli w przedsiębiorstwach magazynujących paliwa. Działania te powinny przyczynić się do zdecydowanie większej wykrywalności przestępczości paliwowej. Możliwe będzie ustalenie na jakim etapie dystrybucji paliwa doszło do celowego pogorszenia jego jakości.

Kontrola będzie mogła być przeprowadzana również na terenach tzw. „zamkniętych" (zastrzeżonych ze względu na obronność i bezpieczeństwo), czyli na terenach np. wojskowych i strategicznych kraju.

wybrane floty

Wybrana flota – to grupa co najmniej 10 pojazdów, ciągników rolniczych lub maszyn nieporuszających się po drogach albo grupa lokomotyw lub statków, wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliwa ciekłego, będąca własnością lub użytkowana przez osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej. Właściciele bądź użytkownicy wybranych flot podlegają tym samym przepisom prawnym co producenci biokomponentów lub biopaliw ciekłych. Przedsiębiorcy ci będą mogli produkować na potrzeby floty biopaliwa ciekłe niespełniające wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, ale będą zmuszeni spełnić wymagania wynikające z przepisów dotyczących ochrony środowiska. W związku z powyższym właściciele bądź użytkownicy wybranych flot będą mogli produkować biopaliwa nawet z zawartością 100% biokomponentu, czyli np. czystego estru. Najważniejszą rzeczą jest to, że nie będą oni mogli odsprzedawać wyprodukowanego przez siebie

biopaliwa. Także w przypadku wybranych flot produkcja biopaliw wymaga uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.

akredytowane laboratorium

Laboratorium, niezależne od przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw, które uzyskało akredytację, na zasadach określonych w przepisach o systemie oceny zgodności, do wykonywania badań jakości paliwa. Celem wprowadzenia tego zapisu jest uniemożliwienie sytuacji, w której badana próbka paliwa mogłaby być badana przez laboratoria konkurujących ze sobą firm.

kary pieniężne

Za wytwarzanie, transportowanie, magazynowanie oraz wprowadzanie do obrotu paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub lekkiego oleju opałowego – niespełniających wymagań jakościowych określonych w ustawie najniższa grzywna wynosi 50 000 zł.

Natomiast w przypadku mniejszych nieprawidłowości sprawca podlega grzywnie od 10 000 zł do 25 000 zł.

Jak widać kary pieniężne przewidziane w tej ustawie są już znacząco wyższe od orzekanych obecnie.

KWESTIE PROBLEMATYCZNE USTAW

magazynowanie – krótki okres przydatności biopaliw, nie można ich zbyt długo przechowywać ponieważ biopaliwa są higroskopijne (bioetanol), a także mogą zachodzić w nich zmiany bakteriologiczne i chemiczne (oleje roślinne, estry).

kontraktacja – liczne kontrowersje budzą zapisy dotyczące kontraktacji. Kontraktacja czyli skup produktów rolnych, oparty na dwustronnej umowie, w której producent rolny zobowiązuje się wytworzyć i dostarczyć kontraktującemu oznaczoną ilość określonego rodzaju produktów rolnych, a kontraktujący zobowiązuje się te produkty odebrać w określonym terminie po umówionej cenie. Zmusza ona rolników do sprzedaży odpowiedniej ilości surowca (rzepaku), a co w przypadku suszy lub nieurodzaju zbiory będą znacząco małe, z tego to powodu umowa kontraktacji może nie zostać wykonana. Za to grożą sankcje finansowe.

zezwolenia na składy podatkowe – naczelnicy urzędów celnych mogą liczyć na to, iż coraz więcej rolników i wybranych flot będzie składać wnioski o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.

produkcja na własne potrzeby – brak możliwości sprawdzenia i kontroli czy na pewno wytworzą dozwoloną ilość biopaliw oraz czy nie wprowadzają ich do obrotu.

wykonywanie szczególnego nadzoru podatkowego – przy obecnym stanie osobowym w referatach szczególnego nadzoru podatkowego, wykonywanie zadań w stosunku do biokomponentów może być trudne. Stosownie do § 43 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego podmioty wytwarzające estry metylowe lub estry etylowe wyższych kwasów tłuszczowych oraz podmioty dokonujące ich przerobu lub zużycia mogą być objęte stałym nadzorem.

Katarzyna GAJEWSKA-LONGA
Departament Podatku Akcyzowego
i Ekologicznego MF

Uprzywilejowane traktowanie taryfowe w praktyce

Zagrożenia i problemy

Pojęcie „uprzywilejowanego traktowania taryfowego" pojawiło się wraz z wejściem Polski do Unii Europejskiej, a więc 1-go maja 2004 roku. Wprawdzie podobna konstrukcja prawna, dotycząca w szczególności montażu przemysłowego, istniała już poprzednio na gruncie przepisów krajowych, jednakże realizacja jej przebiegała w odmienny, mniej sformalizowany sposób. Uprzywilejowane traktowanie taryfowe nie jest ani procedurą celną, ani przeznaczeniem celnym. Często jest nazywane ostatecznym wykorzystaniem, końcowym przeznaczeniem bądź po prostu procedurą „end use". Jak widać nomenklatura jest dość niejednorodna, a faktycznie jest to pewnego rodzaju przywilej, umożliwiający zastosowanie niższych stawek celnych przy obejmowaniu towaru procedurą dopuszczenia do obrotu z symbolem stosowanej procedury 40. Przesłanką do usankcjonowania prawnego tego przywileju było najprawdopodobniej stworzenie odpowiedniej koniunktury gospodarczej, umożliwiającej rozwój przedsiębiorczości we Wspólnocie. Procedura dopuszczenia do obrotu została w tym przypadku dość przebiegle skompilowana z zawieszającymi procedurami gospodarczymi. Pojawiło się więc parę wspólnych cech, tj.:

- konieczność uzyskania pisemnego pozwolenia na formularzu analogicznym jak dla procedury gospodarczej zgodnie z załącznikiem 67 do Rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z 02.07.1993 r.;
- możliwość uzyskania pozwolenia z mocą wsteczną;
- możliwość uzyskania pozwolenia pojedynczego z analogicznym procesem uzgodnień z administracjami innych krajów Wspólnoty;
- zastosowanie pewnego rodzaju ulgi w poborze należności celnych czyli zmniejszenie wysokości długu celnego wyliczonego według stawek „erga omnes";
- dozór celny do czasu wykorzystania zgodnego z pozwoleniem;
- fakultatywność poboru zabezpieczenia;
- dopuszczalność stosowania transferu i procedur uproszczonych;
- konieczność oceny wiarygodności podmiotu.

Możliwość zastosowania uprzywilejowanego trak-

towania taryfowego, jak sama nazwa wskazuje, w sposób ścisły wiąże się z nomenklaturą scaloną towarów CN czyli tylko w stosunku do niektórych towarów można taki przywilej zastosować. Zasadniczo mamy cztery warianty zastosowania:

1. dotyczy towarów, dla których w taryfie celnej zostały przewidziane łagodniejsze stawki i dotyczy to najczęściej towarów podlegających montażowi przemysłowemu przykładowo sprzętu elektronicznego czy pojazdów samochodowych;
2. wiąże się z rodzajem towarów i są to towary rolne i gaza młynarska, wymienione w Postanowieniach wstępnych Wspólnej Taryfy Celnej w Sekcji II F;
3. dotyczy cywilnych statków powietrznych i towarów przeznaczonych do zastosowania w nich, wymienionych w Sekcji II B taryfy celnej.
4. dotyczy przywozu sprzętu wojskowego i militarnego, gdy towary przeznaczone są dla sił zbrojnych państw członkowskich, zaś wnioskodawcą o wydanie pozwolenia jest odpowiedzialny za obronę militarną urząd czyli Ministerstwo Obrony Narodowej, z uwzględnieniem oczywiście procedur przewidzianych dla towarów podwójnego zastosowania.

Sposób wydawania pozwolenia w zasadzie nie nastręcza zbyt wielu trudności, gdyż jest spójny z trybem udzielania pozwoleń na gospodarcze procedury celne, jednak przynajmniej w dwóch punktach często wymaga głębszego zastanowienia. Pozwolenie musi w swej treści uwzględniać dane wynikające z art. 293 ust. 3 RWKC czyli dane dotyczące posiadacza pozwolenia, termin ważności pozwolenia, rodzaj towarów przed jak i po przerobie (odpowiednik towarów obejmowanych procedurą i produktów kompensacyjnych w gospodarczych procedurach celnych), rodzaj przerobu i współczynnik produktywności, możliwości identyfikacji towarów, termin i miejsce ostatecznego wykorzystania, możliwość zastosowania transferu i procedur uproszczonych, wymóg stosowania ewidencji oraz urząd objęcia i kontrolny. W odróżnieniu od gospodarczych procedur nie jest zasadne wskazywanie urzędu zakończenia, gdyż procedura dopuszczenia do obrotu takiego zakończenia nie przewiduje. Punktami, które należy szczegółowo przeanalizować z całą pewnością jest kwestia terminu, w którym towary muszą zostać ostatecznie wykorzystane oraz przeanalizowanie wykazywanego współczynnika produktywności. Zasadniczym pytaniem, które się pojawia, jest jak szybko w procesie technologicznym części służące do montażu zostaną wprowadzone do produkcji i umieszczone w wyrobie gotowym? Należy pamiętać, że towary te nie muszą opuszczać obszaru Wspólnoty, tak jak w przypadku uszlachetnienia czynnego, a procedura dopuszczenia do obrotu zmienia ich status na towary wspólnotowe zgodnie z art. 79 WKC, odwrotnie niż w przypadku większości procedur gospodarczych. Nie można się w tym przypadku podeprzeć warunkami ustalonymi w kontrakcie, gdyż takowy wcale nie musi istnieć, a wielkość produkcji jest uzależniona od koniunktury na rynku i odpowiedniego poziomu popytu na dany wyrób. W art. 204 ust. 4 WKC wyraźnie zostało wskazane, że dług celny powstaje w chwili objęcia towaru procedurą, jeżeli później zostało stwierdzone, że nie dopełniono warunków wymaganych dla zastosowania obniżonych stawek należności celnych. Zaś w art. 221 ust. 3 WKC jest mowa o tym, że nie można powiadomić dłużnika o kwocie należności celnych po upływie trzech lat, licząc od dnia powstania długu celnego. Z tego powodu termin, który zostanie wskazany przez stronę, nie może zostać przyjęty bez odpowiedniej analizy zagrożenia przedawnienia możliwości wydania decyzji domiarowej w sytuacji, gdy nastąpi naruszenie warunków pozwolenia. Drugą kwestią jest ocena przedstawionego procesu technologicznego. Założenie, że w gotowym wyrobie zamontowane zostaną przykładowo po dwie importowane części w ramach uprzywilejowanego traktowania taryfowego jest oczywiście założeniem pozwalającym na stwierdzanie, że współczynnik produktywności osiągnie 100%. Jednakże życie nie jest tak doskonałe i przy przemysłowym montażu zdarzają się różnego rodzaju uszkodzenia, defekty, jednym słowem sytuacje, które w rezultacie nie doprowadzą do zamontowania części w gotowym wyrobie. W przypadku uszlachetnienia czynnego można sobie poradzić z takimi sytuacjami wpisując niewykorzystane elementy w produkty kompensacyjne i dokonać ich wywozu. W przypadku zastosowania dopuszczenia do obrotu nie jest to już takie oczywiste. Wprawdzie w art. 82 WKC zostały przewidziane inne możliwości zakończenia dozoru nad takimi towarami, zaś w art. 300 ust. 2 RWKC wyraźnie jest mowa, że odpady, złom i ubytki naturalne powstałe w wyniku obróbki uważane są za towary, którym nadano przeznaczenie to czy uszkodzenie w procesie technologicznym mieści się w tej definicji? Wywóz niewykorzystanych części w praktyce prawie w ogóle nie jest stosowany, zaś uszkodzenie w trakcie procesu technologicznego nie jest równoznaczne z nadaniem przeznaczenia celnego zniszczenia. Jeżeli pozwolenie obejmuje niewielką ilość towaru pod względem ilościowym i asortymentowym, to problem nie jest tak wielki, ale przy montażu pojazdów samochodowych bądź urządzeń elektronicznych wartość importowanych części jest duża, zaś pod względem asortymentowym możemy mieć do czynienia z kilkoma tysiącami różnych elementów począwszy od śrubek do gotowych podzespołów.

Pozwolenia wydawane są, gdy wnioskodawca ma swoją siedzibę we Wspólnocie, choć nie musi być właścicielem towaru. Oznacza to, że bez przeszkód można takie towary sprzedać, ale pod warunkiem, że kupujący również posiada pozwolenie na uprzywilejowane traktowanie taryfowe. W przeciwnym przypadku sprzedaż stanowi naruszenie warunków udzielonego pozwolenia i powoduje powstanie długu celnego. Drugim warunkiem wydania pozwolenia, jest gwarancja prawidłowego przebiegu procedury i wiąże się to bezpośrednio z wiarygodnością podmiotu, który o takie pozwolenie wnioskuje. Jest to niezmiernie trudne do oceny. Oczywiście sprawdzeniu mogą podlegać takie elementy jak nie zaleganie z podatkami, cłem, składkami na ZUS czy zaświadczenia z banku, w którym prowadzony jest rachunek przedsiębiorstwa. Również prowadzona przez izby celne analiza ryzyka może być w tych sytuacjach pomocna, ale gdy podmiot wdraża program naprawczy w swoim przedsiębiorstwie na mocy podpisanego porozumienia z wierzycielami i zalega ze składkami ZUS, czy stanowi to naruszenie gwarancji dla prawidłowego przebiegu uprzywilejowanego

traktowania taryfowego? Patrząc z perspektywy naczelnika urzędu, który takie pozwolenie musi wydać, każde naruszenie ciągłości finansowej przedsiębiorstwa jest potencjalnym zagrożeniem, zaś z drugiej strony utrzymanie miejsc pracy i stworzenie warunków umożliwiających przedsiębiorstwu wyjście z kryzysu, oczywiście w dalszej perspektywie, także pozytywnie wpływa na rozwój gospodarczy przedsiębiorczości nie tylko w Polsce ale i we Wspólnocie. Nie tylko trudności finansowe wnioskującego o wydanie pozwolenia mogą stanowić trudność w ocenie prawdopodobieństwa właściwej realizacji procedury. Może pojawić się sytuacja zupełnie odwrotna. Przykładowo jednoosobowa firma działająca na podstawie zaświadczenia wydawanego przez gminę wnioskuje o wydanie pozwolenia na uprzywilejowane traktowanie taryfowe samolotu przeznaczonego na własne cele transportowe. Tak poważna transakcja realizowana przez mały podmiot gospodarczy , bez zawarcia kontraktu i bez określenia warunków płatności powoduje wzrost prawdopodobieństwa naruszenia warunków prawidłowej realizacji uprzywilejowanego traktowania taryfowego. Oczywiście wyjściem z opisanych wyżej sytuacji może okazać się nałożenie warunku złożenia zabezpieczenia finansowego. Zabezpieczenie takie zostanie pobrane w momencie złożenia zgłoszenia celnego do objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu. Niestety stwierdzenie, że to rozwiąże nasz problem, nie jest zupełnie prawdziwe, gdyż wtedy dopiero zaczynają się przysłowiowe „schody" i zaczynamy borykać się z problemem zwalniania zabezpieczenia. Pomimo, iż uprzywilejowane traktowanie taryfowe jest przejrzyście i dość szczegółowo opisane w Polskim Podręczniku Celnym, to jednak kwestie dotyczące sposobu rozliczenia tej procedury nie zawierają konkretnych wskazań. Wynika to z faktu, iż w momencie przystąpienia Polski do Unii Europejskiej pierwszą napotkaną trudnością był sam mechanizm wydawania takich pozwoleń, zaś problemy z rozliczeniem pojawiają się dopiero teraz, gdy zaczynają być ujawniane uchybienia w stosowaniu tego przywileju. O ile rozliczenie uprzywilejowanego traktowania taryfowego w przypadku importu samolotów jest dość proste, gdyż wymaga tylko przedstawienia przez stronę Świadectwa Rejestracji wydanego przez Urząd Lotnictwa Cywilnego, z którego jasno wynika, że ostateczne przeznaczenie zostało osiągnięte. Możliwe jest również stwierdzenie, czy nastąpiła sprzedaż i kto jest nabywcą, a wtedy sprawdzenie uprawnień nowego właściciela jest tylko formalnością. Nie została jednak rozwiązana kwestia, kto ma zwolnić pobrane zabezpieczenie. Czy urząd kontrolny, czy urząd objęcia? Urząd kontrolny może to jednoznacznie stwierdzić w przypadku importu samolotu, ale montaż przemysłowy wymaga już przeprowadzenia szczegółowych czynności kontrolnych w miejscu prowadzenia działalności przez podmiot. Drugim pojawiającym się pytaniem jest jak zaspokoić program ZEFIR, który wymaga wprowadzenia numeru nowego dokumentu SAD lub decyzji, zaś w tym przypadku takowych nie będzie. Komórki finansowe izb celnych rozpoczynają wówczas korespondencję z urzędem objęcia i kontrolnym, a podmiot straszy sankcjami odszkodowawczymi za utratę płynności finansowej, gdyż zabezpieczenie nie jest zwalniane z winy organu celnego w sytuacji, gdy podmiot całkowicie wywiązał się z narzuconych mu w pozwoleniu warunków. W przypadku montażu przemysłowego konieczne jest jednoznaczne stwierdzenie, że ustał dozór celny. Możliwe jest tylko po przeprowadzeniu gruntownej kontroli w siedzibie podmiotu zarówno pod kątem operacji finansowo-księgowych, jak i gospodarki magazynowej. Jeżeli podmiot korzysta z wielu źródeł pozyskiwania części do produkcji, w tym również w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego i zakupu w kraju, ustalenia, których kontrolujący muszą dokonać, wymagają bardzo rozległej wiedzy z zakresu przedsiębiorczości i procesów technologicznych. Często przepływ informacji w przedsiębiorstwie, jak i zakresy uprawnień poszczególnych pracowników nadzorujących proces technologiczny na kolejnych etapach produkcji, nie pozwalają na jednoznaczną identyfikację wykorzystanych części. Zdarzają się też przypadki odsprzedaży części innym podmiotom, nie dysponującym odpowiednim pozwoleniem, w celu montażu ich w większy podzespół, który następnie jest odkupywany. Cała operacje odsprzedaży i zakupu prowadzona jest w celu uzyskania korzyści w rozliczaniu podatków, które przedsiębiorstwo zobowiązane jest płacić. Analiza końcowego rozliczenia procedury nie wykaże nieprawidłowości, zaś kontrola każdego etapu produkcji wykryje uchybienia skutkujące powstaniem długu celnego stanowiącego środek własny Wspólnoty. Niedostateczna wiedza kontrolujących może doprowadzić więc do zbyt pobieżnych ustaleń, a należy pamiętać, że w przypadku naruszenia procedury uprzywilejowanego traktowania taryfowego w montażu przemysłowym dług celny może osiągnąć wysokość rzędu setek tysięcy jeżeli nie milionów złotych. Ponadto znaczne obciążenie ilością kontroli w Referatach Kontroli Przedsiębiorców wynikających z planów kontroli, jak i ilość zleceń do kontroli doraźnych zsuwa na dalszy plan kontrole dotyczące uprzywilejowanego traktowania taryfowego.

Nie została rozwiązana również kwestia, czy kontrole dotyczące tego rodzaju przywileju wymagają każdorazowego sprawdzenia zgodności z przepisami dla każdego wydanego pozwolenia. Z uwagi na zagrożenie powstania znacznych uszczupleń należności stanowiących środki własne Unii Europejskiej wydaje się to zasadne, ale zarówno przygotowanie merytoryczne funkcjonariuszy jak i znaczne obciążenie pracą nie daje 100 % gwarancji, że rozliczenie takiej procedury zostało dokonane w sposób prawidłowy.

Mam nadzieję, że ta wypowiedź sprowokuje podjęcie dyskusji na temat sposobu rozliczania uprzywilejowanego traktowania taryfowego, mechanizmów i uprawnień poszczególnych komórek do zwalniania zabezpieczeń i problem ten przestanie być zauważalny tylko na szczeblu urzędów celnych, które są przecież w całości odpowiedzialne za powstanie ewentualnych uchybień. Być może zasadne jest rozszerzenie zakresu szkoleń właśnie o mechanizmy kontroli i rozliczeń uprzywilejowanego traktowania taryfowego, gdyż to nie tryb wydawania pozwolenia stanowi istotę poprawności stosowania opisanego przywileju skorzystania z niższych stawek celnych.

JUSTYNA SZWĄDER
UC I w Warszawie

Przeszukanie , obszukanie czy też ....

Granica wschodnia to setki, tysiące paczuszek papierosów poupychanych we wszelkie możliwe miejsca. Praktycznie można przyjąć, iż żadna osoba /zwłaszcza na przejściach pieszych i kolejowych/ nie podchodzi do kontroli celnej bez ukrytych na sobie „skarbów". I co dalej? Jak nazwać to co robi celnik chcąc ujawnić ukryte papierosy? Przeszukanie, obszukanie czy też rewizja osobista? Na czym to polega i z czym się wiąże?

Można przyjąć, iż przeszukanie w każdej postaci, stanowi ingerencję w sferę chronioną prawem nietykalności osobistej oraz prawem do prywatności. Pod pojęciem przeszukania osoby należy rozumieć także przeszukanie jej odzieży oraz podręcznych przedmiotów. Nie jest to przyjemne ani dla osoby poddanej przeszukaniu ani też dla osoby dokonującej takiej czynności. Przeszukanie powinno być dokonane zgodnie z celem tej czynności, z zachowaniem umiaru i poszanowania godności osób, których ta czynność dotyczy, oraz bez wyrządzania niepotrzebnych szkód i dolegliwości. Nie może naruszać zasad zawartych w Konstytucji RP:

art. 30 – Przyrodzona i niezbywalna godność człowieka stanowi źródło wolności i praw człowieka i obywatela. Jest ona nienaruszalna, a jej poszanowanie i ochrona jest obowiązkiem władz publicznych.

art. 40 – Nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu. Zakazuje się stosowania kary cielesnej.

art. 41 – Każdemu zapewnia się nietykalność osobistą i wolność osobistą. Pozbawienie lub ograniczenie wolności może nastąpić tylko na zasadach i w trybie określonych w ustawie.

art. 47 – Każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym.

Naruszenie w/w zasad może uzasadniać złożenie zażalenia na sposób przeprowadzenia przeszukania, może mieć ponadto znaczenie w ewentualnym postępowaniu cywilnym o rekompensatę za naruszenie dóbr osobistych oraz o odszkodowanie od Skarbu Państwa za szkody wyrządzone przez funkcjonariuszy.

Od kontroli osobistej przeszukanie różni się tym, że podstawą jego przeprowadzenia jest Kodeks postępowania karnego i ma ono charakter czynności procesowych. Oznacza to, że czynności te są przeprowadzane w ramach prowadzonego postępowania karnego. Zgodnie z art. 219 § 2 kpk można przeszukać osobę w celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym (np.: których posiadanie jest nielegalne). Przeszukanie osoby może nastąpić również w związku z zatrzymaniem i wówczas jego celem jest sprawdzenie czy osoba zatrzymywana posiada broń lub inne niebezpieczne przedmioty oraz rzeczy mogące służyć do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia albo stanowić dowody rzeczowe lub podlegać przepadkowi (np.: narkotyki).

W wypadku przeszukania osoby lub jej odzieży czynność ta powinna być przeprowadzana przez osobę tej samej płci. Osobę, która ma być poddana przeszukaniu należy zawiadomić o celu przeszukania i wezwać do wydania poszukiwanych przedmiotów. Może ona poprosić o obecność podczas przeszukania inną osobę, która powinna być dopuszczona do udziału w czynności, jeżeli nie utrudni to przeszukania. Osoby uczestniczące w przeszukaniu podpisują protokół przeszukania i mają prawo zgłosić zarzuty, co do jego treści.

Ustawa z dnia 24 lipca 1999 roku o Służbie Celnej w rozdziale „Kontrola celna" przedstawia czynności jakie mogą być podjęte przez organ celny i mówi tam również o przeszukaniu osób.

Organ celny może wykonywać wszelkie czynności kontroli celnej, które uzna za stosowne według przepisów prawa celnego, w każdym miejscu znajdującym się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

W celu ustalenia zgodności z przepisami prawa, wprowadzenia towaru na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzenia z tego obszaru organ celny może w szczególności:

1) kontrolować dokumenty i dane handlowe, w tym także sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych;
2) ustalać tożsamość osób;
3) dokonywać oględzin towarów;
4) kontrolować księgowość;
5) badać towary i pobierać ich próbki;
6) przeprowadzać rewizję celną, w tym z użyciem urządzeń technicznych;
7) zatrzymywać i kontrolować środki transportu;
8) przeszukiwać osoby i pomieszczenia.

Jeżeli nie można w inny sposób stwierdzić, czy osoba przewozi towary nieprzedstawione lub niezgłoszone, organ celny może przeszukać tę osobę.

Przeszukanie nie powinno naruszać godności osobistej osoby przeszukiwanej oraz powinno być przeprowadzone przez osobę tej samej płci, w warunkach wykluczających obecność osób postronnych.

W wypadku uzasadnionego podejrzenia, że osoba ukrywa towary w swoim organizmie, można skierować tę osobę na specjalistyczne badania lekarskie.

Z przeprowadzonego przeszukania osoby sporządza się protokół, a w wypadku wykonywania badań, o których mowa w ust. 3, na wniosek osoby, która została poddana tym badaniom, organ celny wydaje zaświadczenie o terminie i miejscu ich przeprowadzenia.

Nieco więcej o przeszukaniu osoby można przeczytać w „INSTRUKCJI dla funkcjonariuszy celnych Komórek Zwalczania Przestępczości" opracowanej przez Centrum Koordynacji Działań Departamentu Kontroli Celno-Akcyzowej Ministerstwa Finansów .

Dowiadujemy się z niej, iż „przeszukania osoby dokonać można na podstawie art.6 ustawy o Służbie Celnej – tryb kontroli celnej, oraz art.219 §2 kpk – tryb postępowania procesowego, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że osoba posiada ukryte na sobie przedmioty przestępstwa lub wykroczenia, podlegające zajęciu albo których posiadanie jest zabronione.

Za przeszukanie osoby należy uważać przeszukanie osoby (włosów, zagłębień ciała), bielizny i odzieży znajdującej się na osobie. Przeszukaniem osoby jest również przeszukanie torebki damskiej, portfela, kosmetyczki, odzieży wierzchniej itp. Za przeszukanie osoby uważa się kontrolę naruszającą nietykalność osobistą.

Przy przeszukaniu osoby należy kierować się rozeznaniem, jakie towary lub wartości dewizowe są przedmiotem przeszukania i gdzie ze względu na swoje cechy fizyczne mogą być ukryte. Nie należy przeprowadzać przeszukania u osób w podeszłym wieku, chorych, ułomnych, kobiet ciężarnych – chyba, że za koniecznością przeszukania przemawiają pewne informacje lub ważne okoliczności. Osobę, która ma być poddana przeszukaniu należy uprzedzić o celu tej czynności i wezwać do okazania nie zgłoszonych towarów lub wartości dewizowych. Przeszukanie osoby należy przeprowadzać w przystosowanym do tego miejscu w sposób zapewniający dyskrecję z zachowaniem wymogów higieny. Przeszukanie należy przeprowadzać w rękawiczkach lateksowych. Należy pamiętać o sprawdzeniu pomieszczenia, w którym zamierzamy dokonać przeszukania osoby. Przeszukanie osoby powinno być dokonane w sposób taktowny i bez naruszenia godności osobistej. Powinno być przeprowadzone w asyście drugiego funkcjonariusza lub innej przybranej osoby.

Przeszukanie osoby wykonane w ramach kontroli celnej należy odnotować w rejestrze przeszukań osoby. Z przeszukania sporządza się protokół przeszukania osoby.

Przeszukanie wykonane w trybie procesowym dokumentujemy protokołem przeszukania osoby (wzór P-3). Przeszukania może dokonać prokurator lub inny uprawniony organ po okazaniu polecenia prokuratora. W sytuacji nie cierpiącej zwłoki przeszukania można dokonać na podstawie legitymacji służbowej lub nakazu kierownika jednostki. Wówczas czynność taka musi być niezwłocznie zatwierdzona przez prokuratora. Na podstawie ustawy o Służbie Celnej przeszukania dokonuje osoba tej samej płci, natomiast na podstawie kpk przeszukania dokonuje w miarę możliwości osoba tej samej płci."

Przeszukania przeprowadzają nie tylko pracownicy służb celnych ale także policjanci. Podstawą prawną dokonywania tych czynności przez policjantów jest art. 15 ust. 1 pkt 5 ustawy o Policji. Czynnościami zbliżonymi do przeszukania jest kontrola osobista, przeglądanie zawartości bagażu a także sprawdzenie ładunku. Ustawa daje policjantowi prawo do przeprowadzenia kontroli osobistej lub przeglądania zawartości bagażu jak również ładunku w razie istnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez osobę poddawaną kontroli czynu zabronionego pod groźbą kary, gdy kontrola ma na celu zabezpieczenie lub ujawnienie dowodów albo rzeczy mających związek z realizacją czynu zabronionego. Policjanci, przystępując do kontroli osobistej, są obowiązani do podania stopnia, imienia i nazwiska, a policjanci nie umundurowani muszą okazać ponadto legitymację służbową w taki sposób, aby można było odczytać i zanotować nazwisko policjanta i nazwę organu, który wydał legitymację. Należy również podać podstawę prawną oraz przyczynę podjęcia czynności służbowej.

Zarówno kontrola osobista jak i przeszukanie bardzo silnie ingerują w prawa jednostki, i w związku z tym mogą być podejmowane jedynie w uzasadnionych wypadkach. W wypadku kontroli osobistej osoba, która ma być jej poddana może żądać obecności osoby przybranej (to znaczy wskazanej przez nią osoby). Taka osoba jest świadkiem kontroli. Uprawnienie to ma zapobiegać próbom fałszowania przebiegu kontroli, np.: przez podrzucenie kontrolowanemu czegoś do bagażu. Kontrola osobista powinna być przeprowadzana, w miarę możliwości, za pośrednictwem osoby tej samej płci, w pomieszczeniu niedostępnym na czas kontroli dla osób postronnych. Przeglądanie bagażu, bądź ładunku, powinno odbywać się w obecności właściciela, chyba że zwłoka mogłaby spowodować zagrożenie dla życia, zdrowia ludzkiego lub mienia. Sytuacja taka wystąpi na przykład w razie podejrzenia, że w bagażu znajduje się ładunek wybuchowy. W takiej sytuacji policja może otworzyć bagaż pod nieobecność właściciela. Policjanci przeszukują osoby na polecenie sądu lub prokuratury. Postanowienie sądu lub prokuratora, w którym zawarte jest polecenie przeszukania osoby należy okazać osobie, której przeszukanie ma być przeprowadzone. W wypadkach nie cierpiących zwłoki, jeżeli postanowienie sądu lub prokuratora nie mogło zostać wydane, policjant dokonujący przeszukania okazuje nakaz komendanta jednostki Policji lub legitymację służbową. Na żądanie osoby kontrolowanej policjant powinien sporządzić protokół. Kontrolowanemu przysługuje prawo złożenia skargi do przełożonego funkcjonariusza, który dokonał sprawdzenia osoby lub bagażu oraz w razie niewłaściwego sposobu przeprowadzenia kontroli – do prokuratora. Policjant wykonujący przeszukanie w wypadkach nie cierpiących zwłoki jest obowiązany pouczyć osobę przeszukiwaną o jej prawie do zgłoszenia do protokołu przeszukania żądania o dostarczeniu postanowienia sądu lub prokuratury zatwierdzającego przeszukanie. W wypadku złożenia przez osobę przeszukiwaną żądania doręczenia postanowienia sądu lub prokuratora w przedmiocie zatwierdzenia przeszukania, należy takie postanowienie doręczyć jej w terminie 7 dni od daty przeszukania. Policja – niezależnie od żądania osoby przeszukiwanej – zwraca się niezwłocznie do sądu lub prokuratora o zatwierdzenie przeszukania. Decyzja o zatwierdzeniu przeszukania jest wydawana w formie postanowienia. W przypadkach, gdy zaistnieje uzasadnione podejrzenie, iż osoby podejmujące wobec kogoś

czynności służbowe (np. legitymowanie, zatrzymywanie itp.) mogą w rzeczywistości nie być policjantami, tzn. osoby podające się za policjantów nie spełniają chociażby obowiązków wymienionych powyżej, należy odmówić wykonywania ich poleceń i jak najszybciej powiadomić o tym zdarzeniu najbliższą jednostkę Policji.

Inną służbą, która również ma pewne uprawnienia do kontroli osób jest straż gminna a w wyjątkowych przypadkach organy porządkowe, np. agenci ochrony. Ustawa o strażach gminnych nie upoważnia wprost strażników do kontroli osób i bagażu. Mają jednak prawo do kontroli osoby i bagażu w przypadku ujęcia osoby mogącej dysponować niebezpiecznymi przedmiotami. Przeszukanie to ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa dokonującym ujęcia strażnikom. Przygotowywana nowelizacja ustawy o strażach gminnych upoważnia strażników do dokonywania kontroli osobistej i przeglądania podręcznych przedmiotów osób naruszających prawo. W celu zapewnienia bezpieczeństwa uczestnikom imprez masowych organy porządkowe, w tym pracownicy ochrony uprawnieni są do przeglądania zawartości bagaży, a także dokonywania kontroli osobistej. Kontrola powinna być dokonywana przez co najmniej dwóch pracowników ochrony tej samej płci, co osoba kontrolowana. Zgodnie z przepisami wspomniana kontrola może być dokonywana tylko w razie podejrzenia, że uczestnik próbuje wnieść zabronione przedmioty. Ustawa o ochronie osób i mienia, jak również przepisy wydane na jej podstawie, nie regulują kwestii uprawnień pracowników firm ochroniarskich do kontroli osób i bagażu. Kontrola osobista jest możliwa tylko w wypadku ujęcia osób zagrażających dobrom chronionym w celu przekazania policji i może mieć na celu sprawdzenie czy złapana osoba nie posiada przy sobie jakiejś broni.

Przeszukania osób dokonać mogą również inspektorzy i pracownicy kontroli skarbowej. Jest to regulowane przez Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 1 lipca 2002 r. w sprawie legitymowania, zatrzymywania i przeszukania osób, zatrzymywania pojazdów i innych środków przewozowych przez inspektorów i pracowników kontroli skarbowej oraz ponownego umieszczania zamknięć celnych. (Dz. U. z dnia 5 lipca 2002 r.).

W punkcie 14 dowiadujemy się , iż „ przeszukiwanie osób oraz pomieszczeń, bagażu i ładunku odbywa się w trybie określonym w rozdziale 25 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego".

Tyle znalazłam o przeszukaniu osób w przepisach. A jak wygląda to w codziennym życiu? Kliny, pasy, powiększone sztucznie biusty, tysiące reklamówek, worków i woreczków pozwijanych w bagażu osobistym i ukrywających popularne „fajki", jak również brudne skarpetki w lukach wentylacyjnych autokarów, dziurawe siedzenia, przerobione zbiorniki paliwa i inne jeszcze cuda i cudeńka, to romantyzm granicznych odpraw. Jak pogodzić je z przepisami? Czy jest to w ogóle możliwe?

inspektor celny GM IC Przemyśl
mgr Wiesława JANICA-CZUDEK

Międzynarodowy Związek do Spraw Publikacji Taryf Celnych

Organizacje międzynarodowe spełniają we współczesnym świecie bardzo ważną rolę. Stanowią płaszczyznę współpracy pomiędzy państwami. Przy postępującej w szybkim tempie globalizacji oraz specjalizacji potrzeba kontaktowania się, dyskutowania i szukania nowych rozwiązań we wzajemnym współżyciu państw jest szczególnie istotna. Stąd też wiek XX charakteryzuje zapoczątkowane pod koniec XIX wieku zjawisko gwałtownego wzrostu ilości organizacji międzynarodowych, zarówno organizacji międzyrządowych (członkami, których są państwa) jak i pozarządowych (członkami mogą być państwa, ale również inne podmioty prawa międzynarodowego lub osoby fizyczne). Jeżeli chodzi o organizacje międzyrządowe to najogólniej ujmując mamy do czynienia z jednej strony z organizacjami o kompetencjach ogólnych – do takich należy Organizacja Narodów Zjednoczonych i organizacje wyspecjalizowane należące do tzw. rodziny narodów zjednoczonych takie jak: Światowa Organizacja Zdrowia (WHO – World Health Organization), czy Światowa Organizacja Własności Intelektualnej (WIPO – World Intelektuall Property Organization) oraz inne. Z drugiej strony mamy organizacje o kompetencjach szczególnych – przedmiotem ich zainteresowania jest jedna dziedzina działalności. Do tej grupy zalicza się na przykład Światową Organizację Celną (Radę Współpracy Celnej), kompetentną w sprawach celnych.

Możemy zauważyć, że o ile ilość organizacji o kompetencjach ogólnych pozostaje w miarę stała, to gwałtowny wzrost ilości został odnotowany wśród organizacji o kompetencjach szczególnych. Jedną z takich organizacji jest wspominania Rada Współpracy Celnej.

Problematyka celna jest zresztą obecna w pracach wielu organizacji międzynarodowych. Światowa Organizacja Handlu w swych pracach sporo miejsca poświęca ogólnie ujmując kreowaniu globalnej polityki celnej (poziomów ceł i taryf celnych). Jest, bowiem cło elementem polityki ekonomicznej i może w znaczący sposób

wpływać na wzrost lub zahamowanie rozwoju gospodarczego.

Ów gwałtowny wzrost ilości organizacji międzynarodowych sprawia, że istnieje potrzeba spojrzenia do źródeł tego zjawiska. I wówczas okazuje się, że środowisko celne było wśród prekursorów ujmowania kontaktów międzypaństwowych w ramy organizacji międzynarodowych. Dziś może nieco zapomniana, przytłoczona przez swoją młodszą siostrę WCO, wiedzie swój niezależny, choć kruchy los jedna z najstarszych organizacji międzynarodowych – Międzynarodowy Związek do Spraw Publikacji Taryf Celnych.

Został on utworzony przez międzynarodową Konwencję z 5 lipca 1890 roku dotyczącą powołania Międzynarodowego Związku do Spraw Publikacji Taryf Celnych. Jest jedną z najstarszych działających do dzisiaj organizacji obok takich jak np. Międzynarodowy Związek Pocztowy – utworzony w 1883r.

Celem utworzenia Związku, zgodnie z Konwencją, jest publikowanie w jednakowym brzmieniu i tak dokładnie jak to tylko możliwe taryf celnych różnych krajów świata. Publikowane mają być także wszelkie poprawki dokonywane w tych taryfach.

Dla celów przygotowania i publikowania taryf celnych Konwencja ustanawia Międzynarodowe Biuro z siedzibą w Brukseli. Głównym zadaniem Biura jest tłumaczenie taryf z języków państwowych na języki urzędowe Konwencji. Oprócz samych taryf Biuro tłumaczy i publikuje wszelkie akty prawne, jeżeli dotyczą one taryf celnych.

Publikacje wydawane przez Międzynarodowe Biuro ukazują się w formie „Międzynarodowego Magazynu Celnego".

Personel Międzynarodowego Biura do Spraw Publikacji Taryf Celnych powoływany jest przez Ministra Spraw Zagranicznych Belgii. Minister ten ma także zapewniać niezbędne warunki dla właściwej pracy Biura.

Konwencja stanowi, że korespondencja Biura z krajami członkowskimi odbywać się będzie w języku francuskim. Każdego roku Biuro ma obowiązek składać krajom członkowskim sprawozdanie z zakresu wykonanych prac oraz wydatkowania funduszy organizacji.

Jeżeli chodzi o fundusze to ich wielkość i sposób poboru były wielokrotnie zmieniane. Sama Konwencja ustaliła w roku 1890 budżet organizacji na 125.000 franków z czego 50.000 franków otrzymał Minister Spraw Zagranicznych Belgii na wydatki związane z organizacją Biura.

Chcąc uczciwie ustalić wysokość składek członkowskich państw i kolonii (koniec XIX wieku to okres charakteryzujący się dużą ilością kolonii a ich uczestnictwo w Konwencji było na prawach przysługujących państwom) przyjęto podział członków Konwencji na sześć klas. Przynależność do danej klasy wynikała z wielkości handlu danego członka. Obrotom zostały przypisane określone jednostki liczbowe. Pierwsza klasa to państwa o obrocie handlowym ponad 4 biliony franków w złocie i należały tu takie kraje jak Belgia, Kanada, Chiny, Francja, Niemcy, Wielka Brytania, Włochy czy Stany Zjednoczone. Do ostatniej klasy należały państwa o obrotach poniżej 50 milionów franków w złocie, takie jak Albania, Austria, Dominikana, Luksemburg czy Panama.

Aby Biuro mogło publikować „Międzynarodowy Magazyn Celny", kraje członkowskie zostały zobowiązane do:

1. niezwłocznego przesyłania do Biura dwóch kopii swojego prawa celnego oraz taryf celnych,
2. niezwłocznego przesyłania do Biura wszelkich aktów prawnych, które zmieniają istniejący stan prawa celnego i taryf,
3. przesyłania wszystkich okólników i instrukcji (publikowanych w danym państwie) wydawanych przez rząd dla administracji celnej, które nawiązują w swej treści do taryf celnych i klasyfikacji towarów,
4. przesyłania traktatów handlowych i międzynarodowych konwencji, których stały się członkami, oraz prawa wewnętrznego – bezpośrednio dotyczących obowiązujących w danym państwie taryf celnych.

Państwa i Kolonie (jak stanowi Konwencja) niebędące jej stronami mogą do niej przystąpić poprzez notyfikację w formie pisemnej złożoną Rządowi Belgijskiemu, który powiadomi o tym pozostałe rządy krajów członkowskich.

Przystąpienie takie powoduje skutki ipso facto w zakresie warunków i korzyści wynikających z Konwencji w dacie przystąpienia.

Konwencja zaczęła obowiązywać 1 kwietnia 1891 roku i zgodnie z zapisem art. 15 Konwencji trwać miała przez okres siedmiu lat. Jeżeli w okresie 12 miesięcy przed upływem pierwszych siedmiu lat nie zostanie wypowiedziana będzie obowiązywać przez kolejne siedem lat i tak dalej będzie się to powtarzać co siedem lat.

Każde państwo będące Członkiem Związku może wypowiedzieć Konwencję, składając zawiadomienie o tym Rządowi Belgijskiemu.

Rządy państw biorących udział w Konwencji mogą na zasadzie wielostronnego porozumienia wprowadzić do Konwencji takie poprawki, które uważać będą za potrzebne lub korzystne.

Dla realizacji postanowień Konwencji o ustanowieniu Międzynarodowego Związku do Spraw Publikacji Taryf Celnych, zgodnie z art. 13 uzgodniono Regulamin. Jest on integralną częścią Konwencji „mając taką samą moc i efekt".[1)] Regulamin „ustala sposób publikacji czasopisma Związku i wszystkich spraw połączonych z budżetem Międzynarodowego Biura i jego wewnętrznej organizacji".[2)]

Regulamin ustala, że „Międzynarodowy Magazyn Celny" będzie publikowany w pięciu językach: angielskim, francuskim, włoskim, niemieckim i hiszpańskim.

Każde państwo, Członek Związku, może na własny koszt przetłumaczyć i opublikować całość lub część „Ma-

[1)] Art. 13 Konwencji o ustanowieniu Międzynarodowego Związku do Spraw Publikacji Taryf Celnych

[2)] op. Cit.

gazynu" w swoim języku narodowym, o ile nie jest to język oficjalnie przyjęty przez Związek (czyli jeden z pięciu wymienionych powyżej).

Międzynarodowe Biuro do Spraw Publikacji Taryf Celnych za szczególną starannością podejmować będzie tłumaczenie prawa celnego i w tym względzie powinno liczyć na daleko idącą pomoc zainteresowanych państw. Mogą one (te państwa) udzielać ostatecznie wiążących wskazówek przy rozstrzyganiu kwestii problematycznych tłumaczeń.

O tym, że z danym państwem przeprowadzono konsultację w przedmiocie tłumaczenia, informuje się w stopce na pierwszej stronie każdego numeru „Magazynu".

„Magazyn Celny" otrzymują tylko państwa członkowskie Związku w ilości adekwatnej do ponoszonych wydatków na rzecz Biura. Dla przykładu Polska po przystąpieniu do Związku została zaliczona do drugiej klasy członków (wartość handlu od 2 do 4 bilionów franków w złocie) w związku z czym wysokość składki członkowskiej na rzecz organizacji została określona w wysokości 2.982 franków w złocie a ilość przysługujących Polsce egzemplarzy „Międzynarodowego Magazynu Celnego" liczyła 199 egzemplarzy.

W grudniu 1949 roku kraje członkowskie podpisały Protokół zmieniający Konwencję. Rzecz dotyczyła artykułów 8 do 10 Konwencji stanowiących o budżecie organizacji. Protokół z 1949 roku podnosił budżet do wysokości 500.000 franków w złocie, przewidując następujące wydatki:

1. pensje funkcjonariuszy Biura – 250.000 franków z złocie
2. koszty druku i dystrybucji „Międzynarodowego Magazynu Celnego" – 100.000 franków w złocie
3. koszty funduszu warunkowego – 25.000 franków w złocie
4. koszty utrzymania biura - 30.000 franków w złocie
5. fundusz rezerwowy – 15.000 franków w złocie

Państwa członkowskie podzielono tym razem na siedem klas, którym to klasom przypisano odpowiednią ilość jednostek. Ilość jednostek ma wpływ na wysokość składki członkowskiej.

W pierwszej klasie znalazły się państwa o wysokości handlu przekraczającej pięć bilionów franków w złocie. Państwom tym przypisano 53 jednostki i składkę w wysokości 26.500 franków w złocie. W skład tej klasy weszły tylko cztery państwa: Francja, Niemcy, Stany Zjednoczone i Wielka Brytania. Ostatnią siódmą klasę przypisano państwom o wielkości handlu poniżej 100 milionów franków w złocie i przydzielono im trzy jednostki, ze składką w wysokości od 500 do 1.500 franków w złocie. Wśród państw kwalifikujących się do tej klasy były m.in. Albania, Ekwador, Haiti, Honduras, Arabia Saudyjska, Islandia i Syria.

Polska zaliczona została do czwartej klasy, z obowiązkiem płacenia składki w wysokości 6.000 franków w złocie i 60 egzemplarzami „Międzynarodowego Magazynu Celnego" w przydziale.

Jeżeli chodzi o Polskę, to nie jest ona już członkiem Związku. Polska wyraziła akces do Konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Związku Taryf Celnych 25 listopada 1920 roku i stała się członkiem z tą samą datą. Akcesję do Protokołu z 1949 r. Polska zgłosiła 02 sierpnia 1951 roku z mocą obowiązująca od 01 października 1951 roku.

Wypowiedzenia członkostwa w Związku (wypowiedzenie Konwencji z 1890 r. i Protokołu z 1949 r.) nastąpiło z dniem 29 marca 2002 roku z mocą obowiązującą od 01 kwietnia 2003 roku.

Dzisiaj Międzynarodowy Związek do Spraw Publikacji Taryf Celnych liczy 52 członków. Nadal wydawany jest „Międzynarodowy Magazyn Celny", z tym że dostępny już w formie elektronicznej CD-ROM. Ten nośnik posiada możliwość wyszukiwania, które może być prowadzone według różnych kryteriów (kod, opis towaru, produkty chemiczne zawarte w aneksach itd.). Wszyscy użytkownicy mogą zatem drukować dane według swoich własnych potrzeb. Każdy CD-ROM zawiera taryfę w pięciu roboczych językach Biura: angielskim, francuskim, niemieckim, włoskim i hiszpańskim.

Przy tłumaczeniach taryf celnych pomocnymi są oficjalne dokumenty Światowej Organizacji Celnej (Rady Współpracy Celnej), takie jak Zharmonizowany System Kodowania i Oznaczania Towarów [3] oraz Noty Wyjaśniające do niego. Korzysta Międzynarodowe Biuro z innych oficjalnych nomenklatur stosowanych przez Wspólny Rynek Ameryki Środkowej [4], Mercosur [5], CAN (Porozu-

3) System ten został wprowadzony przez Konwencję w sprawie Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów sporządzonej w Brukseli 14 czerwca 1983 r. która weszła w życie 1 stycznia 1988 r. sporządzoną pod auspicjami Światowej Organizacji Celnej (WCO). Polska jest członkiem tej konwencji (Dz.U. z 1997 r. Nr 11, poz. 62)

4) Wspólny Rynek Ameryki Środkowej , Mercado Común Centroamericano, Central American Common Market, CACM porozumienie zawarte 1960 przez Gwatemalę, Honduras, Kostarykę, Nikaraguę i Salwador na mocy Układu Ogólnego o Integracji Gosp. Ameryki Środk.; strony układały się co do liberalizacji stosunków gosp. między sobą, wprowadzenia stref wolnego handlu i unii celnej; jako instrument finansowy i środek promocji zintegrowanego wzrostu gospodarczego w regionie założony został Środkowoamerykański Bank Integracji Gospodarczej; liczne konflikty między członkami m.in. tzw. wojna futbolowa między Hondurasem a Salwadorem doprowadziły do zamrożenia działalności ugrupowania; ożywienie współpracy nastąpiło po 1990 wraz z przyjęciem Planu Działań Gospodarczych dla Ameryki Środkowej; 1993 utworzono strefę wolnego handlu na obrót towarami środkowoamerykańskimi, kapitałem, umożliwiającą także swobodne przemieszczanie się ludności w jej obszarze, osiągnięto niepełną unię celną (nie obejmującą kawy, cukru i barwników), ustalono wspólną zewnętrzną taryfę celną (4 progi między 5 a 20%); od ratyfikacji porozumienia, w 1963 obroty handl. między państwami członkowskimi wzrosły 30-krotnie (1 miliard dolarów w 1993); ponieważ do lat 90. nie przetrwał żaden z organów naczelnych MCCA, państwa członkowskie razem z Panamą powołały System Integracji Gospodarczej Ameryki Środkowej (SIECA).

5) Mercosur (hiszp. Mercado Comun del Cono Sur - Wspólny Rynek Południa), czasem nazywany także Mercosul (port. „Mercado Comum do Sul"), jest to międzynarodowa organizacja gospodarcza powołana w roku 1991 traktatem z Asuncion (Paragwaj). Do tej organizacji należą: Argentyna, Brazylia, Paragwaj, Urugwaj, Wenezuela (od 9 grudnia 2005). Państwa stowarzyszone od 1996 (korzystają ze strefy wolnego handlu, ale nie biorą udziału w unii celnej): Chile, Boliwia. Protokół z Ouro Preto z 1994 r. uskankcjonował MERCOSUR jako podmiot prawa międzynarodowego. Zadania to wzmocnienie współpracy gospodarczej i zniesienie barier handlowych. Obecnie Mercosur jest najsilniejszą strefą wolnego handlu w Ameryce Południowej, do której chcą dołączyć także inne kraje regionu.

mienie z Cartageny) [6], oraz z dokumentów dotyczących wartości celnej i reguł pochodzenia.

[6] Wspólnota Andyjska (Comunidad Andina, CAN): oficjalna nazwa tego ugrupowania to Porozumienie Andyjskie o Integracji Subregionalnej lub Porozumienie z Cartageny - od nazwy kolumbijskiego miasta, w którym zostało ono podpisane w 1969 roku przez Boliwię, Kolumbię, Chile, Ekwador i Peru. W roku 1973 do porozumienia przystąpiła Wenezuela, a w 1976 wycofało się Chile. Głównym celem jest przyspieszenie w subregionie andyjskim procesów integracyjnych zapoczątkowanych w ramach ALADI. Cel ten ma zostać osiągnięty przez szereg wspólnych posunięć takich jak, między innymi: harmonizacja polityk ekonomicznych i społecznych, wspólne programowanie rozwoju przemysłu, stworzenie wspólnego systemu celnego. Rezultatem było utworzenie w 1992 r. Strefy Wolnego Handlu i w 1995r. Wspólnej Zewnętrznej Taryfy Celnej. CAN prowadzi oficjalne rozmowy ze Stanami Zjednoczonymi i Kanadą w sprawie liberalizacji wzajemnego handlu oraz z Mercosur na temat wspólnego utworzenia Strefy Wolnego Handlu.

Międzynarodowe Biuro do Spraw Publikacji Taryf Celnych posiada unikalne doświadczenie w tłumaczeniu problematyki celnej. W tym zakresie współpracuje z krajami członkowskimi w celu „standaryzacji" ich taryf celnych, tj. pomaga im w przyjmowaniu terminologii celnej i taryfowej opartej na Zharmonizowanym Systemie Oznaczania i Kodowania Towarów.

Dzisiaj Międzynarodowe Biuro do Spraw Publikacji Taryf Celnych jest uznawane przez społeczność międzynarodową za jedyną organizację wyspecjalizowaną i uprawnioną do publikowania i dostarczania oficjalnych tłumaczeń taryf celnych.

Jan SOBIESKI
IC Kielce

Przegląd prasy o tematyce celnej – wrzesień 2006 r.

„Gazeta Prawna"

Tomasz Lisiecki – „O rabacie trzeba informować nawet po zgłoszeniu" – 18.9.2006

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu o wartości celnej towarów. Upusty i rabaty, jakie firma sprowadzająca do Polski towar otrzymuje od zagranicznego kontrahenta, mają wpływ na wartość celną towaru. Firma ma obowiązek poinformować o tym organy celne. Nawet gdy dowiedziała się o rabacie już po dokonaniu zgłoszenia celnego. W marcu 2004 roku urząd celny uznał, że zgłoszenie celne jednej z wielkopolskich spółek farmaceutycznych jest niezgodne z przepisami Ordynacji podatkowej. Dotyczyło to zgłoszenia sprzed 2 lat, a nieprawidłowości organ dopatrzył się w części związanej z wysokością długu celnego. Z kontroli dokumentów firmy wynikało, że nie poinformowała organów celnych o otrzymaniu od zagranicznego kontrahenta rabatu na zakupiony towar. Organ podatkowy zobowiązał firmę do skorygowania zgłoszenia celnego, co – jak ją poinformował – pozwoli na określenie rzeczywistej wielkości długu celnego.

Spółka odwołała się od tej decyzji. Odwołanie nic nie dało i sprawa trafiła na wokandę Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu. Sąd uznał, że organy celne postąpiły prawidłowo...

„Potrzebna reorganizacja służb skarbowych" – *Rozmawiała Ewa Matyszewska* – 20.9.2006 Rozmawiamy z MARIANEM BANASIEM, podsekretarzem stanu w Ministerstwie Finansów

Reforma w skarbówce i Służbie Celnej jest nieunikniona. Trwają prace nad jej prawidłowym zorganizowaniem. Prawdopodobnie już w listopadzie poznamy jej ostateczny kształt.

* Panie ministrze, od wielu miesięcy trwa dyskusja na temat reorganizacji służb skarbowych i celnych. Była nawet mowa o ich połączeniu. Jakie ma pan plany w tym zakresie i kiedy chce je pan wdrożyć?

– Kwestia reorganizacji służb skarbowych i celnych jest na etapie zbierania danych i przeprowadzania analiz. Podejmowane działania mają na celu wypracowanie optymalnych rozwiązań organizacyjnych i kompetencyjnych zmierzających do usprawnienia funkcjonowania administracji. Ponieważ decyzje w sprawie wyboru jednego z różnych wariantów jeszcze nie zapadły, przedwczesne byłoby obecnie zaprezentowanie precyzyjnego uzasadnienia projektowanych zmian. Ponadto, opracowując ostateczny kształt kompetencji organów celnych i skarbowych, przygotowane zostaną odpowiednie rozwiązania organizacyjno-prawne w zakresie struktury organizacyjnej adekwatne do zakresu realizowanych zadań...

Ewa Matyszewska – Strażnicy porządku i własności intelektualnej – 21.9.2006

W I półroczu tego roku Służba Celna odprowadziła do budżetu już ponad 30 mld zł z tytułu akcyzy, VAT i ceł. Celnicy udaremniają przemyt papierosów, alkoholu, towarów pirackich i podrabianych. Dziś– święto Służby Celnej. Święto o tyle ważne, że celnicy pobierają i odprowadzają należności, które w 2005 roku wyniosły prawie 58 mld zł, co stanowi blisko 1/3 wszystkich dochodów budżetu. W I połowie 2006 roku wpływy te są już na poziomie 30,3 mld zł. Z danych Ministerstwa Finansów wynika, że w 2005 roku na statystycznego pracownika zatrudnionego w administracji celnej przypada ponad 3 mln 700 tys. zł wpływów do budżetu. Są to należności z tytułu podatku akcyzowego pobieranego na granicach i wewnątrz kraju, VAT od towarów przywożonych spoza UE oraz wpływy z ceł.

– Służba Celna ma co świętować, gdyż rzetelnie i sumiennie wykonuje pracę na rzecz całego społeczeństwa – podkreślił w rozmowie z GP Szef Służby Celnej Marian Banaś.

„Gazeta Wyborcza"

Leszek Kostrzewski Maciej Kuźmicz – „Mniej korupcji w Polsce? Oby!" – 28.9.2006

Po zamieszaniu politycznym z ostatnich dni brzmi

to jak herezja. Jednak zdaniem Banku Światowego w Polsce daje się coraz mniej łapówek, np. na granicach

Bank ogłosił wczoraj swój najnowszy raport „Anticorruption in Transition 3" („Walka z korupcją w krajach transformacji: Jakie kraje odnoszą sukces i dlaczego?"). Porównano w nim zeszłoroczny poziom korupcji do sytuacji sprzed trzech lat. Badania przeprowadzono na podstawie ankiety wśród 20 tys. przedsiębiorców z 26 byłych krajów socjalistycznych oraz Turcji, Niemiec, Grecji, Irlandii, Portugalii i Hiszpanii. Sporo miejsca poświęcono Polsce. O dziwo, w oczach biznesu nie wypadamy najgorzej! ...

Korupcja spadła zwłaszcza tam, gdzie uproszczono system podatkowy i ograniczono zakres zwolnień podatkowych. –Poprawiło się również na przejściach granicznych, coraz mniej przedsiębiorców z Polski narzeka też na urzędników celnych – mówi Anderson...

„Prawo i podatki Unii Europejskiej"

Bogusław Śledź – Wybrane rozstrzygnięcia ETS w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej– 9/2006

Wybrane orzeczenia dotyczyły interpretacji Nomenklatury Scalonej (zwanej dalej CN), zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256), w wersji ze zmianami. Interpretacja reguł taryfikacji wymaga uwzględnienia orzeczeń Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (ETS) w podobnych sprawach...

„Rzeczpospolita"

Krzysztof Wilk – Ekspert odpowiada na pytania czytelników ... CLENIE POZA POLSKĄ – 21.09.2006

Czy można oclić polski towar – przeznaczony dla odbiorcy z kraju spoza UE – winnym kraju unijnym niż Polska, nie będąc podatnikiem VAT w tym innym kraju? Zgodnie ze wspólnotowym prawem celnym wywóz towaru powinien zostać zgłoszony w urzędzie celnym właściwym dla wywożącego ze względu na jego siedzibę lub w miejscu, w którym towary zostały załadowane lub zapakowane do wywozu. Jeśli więc towary znajdują się w Polsce i eksporter ma siedzibę w Polsce, zgłoszenie wywozu powinno nastąpić we właściwym polskim urzędzie celnym.

Teoretycznie istnieje też możliwość przemieszczenia towarów do innego kraju UE, z którego nastąpi wywóz poza Unię, i dokonania dopiero tam odprawy eksportowej...

„Super Express"

Mariusz Mucha – „Polsko-niemiecka wojna z przemytnikami" – 2.9.2006 CELNICY Z HANOWERU PATROLUJĄ WSCHODNIĄ GRANICĘ

Niemieccy celnicy przypatrywali się pracy swych kolegów z Lubelszczyzny. Ich wrażenia: fantazja papierosowych kontrabandzistów nie ma u was granic!!!

Obecność na polskich drogach białego VW Transportera z napisem „Zoll" najmniej ucieszyła kontrolowanych kierowców. Reagowali różnie. – Coś podobnego! – kręci głową kierowca Escorta z Tomaszowa Lubelskiego. – To już Polacy nie dają sobie rady?

Na pierwszą kontrabandę nie czekamy długo. Kilkaset paczek papierosów wiozą pasażerowie autokaru jadącego z Kowla...

Opr. Marcin Woźniczko

KRONIKA KADROWA

Departament Służby Celnej uprzejmie informuje o ostatnich zmianach kadrowych w Izbach Celnych:

- Z dniem 11 września 2006 roku Pan Marek MOLSKI został odwołany ze stanowiska Naczelnika Urzędu Celnego w Pile (Izba Celna w Poznaniu).
- Z dniem 12 września 2006 roku Panu Grzegorzowi MATUSZAKOWI powierzono pełnienie obowiązków Naczelnika Urzędu Celnego w Pile (Izba Celna w Poznaniu).
- Z dniem 18 września 2006 roku Pan Sławomir Prządka został powołany na stanowisko Zastępcy Dyrektora Izby Celnej w Rzepinie.
- Z dniem 22 września 2006 roku Pana Sławomira PRZĄDKĘ wyznaczono do pełnienia obowiązków Dyrektora Izby Celnej w Rzepinie.
- Z dniem 22 września 2006 roku Pan Janusz DMOWSKI został odwołany ze stanowiska Zastępcy Dyrektora Izby Celnej w Kielcach.
- Z dniem 22 września 2006 roku Pan Mirosław MIKŁASZEWICZ został powołany na stanowisko Naczelnika Urzędu Celnego w Gdyni (Izba Celna w Gdyni).
- Z dniem 27 września 2006 roku Pan Piotr SZKUDLAREK został odwołany ze stanowiska Naczelnika Urzędu Celnego w Szczecinie (Izba Celna w Szczecinie).
- Z dniem 28 września 2006 roku Pan Dariusz PAWŁOWSKI został powołany na stanowisko Naczelnika Urzędu Celnego w Szczecinie (Izba Celna w Szczecinie).
- Z dniem 2 października 2006 roku Pan Sławomir KRAWIEC został odwołany ze stanowiska Zastępcy Dyrektora Izby Celnej w Łodzi.
- Z dniem 3 października 2006 roku Panu Tomaszowi BOGUSZOWI powierzono pełnienie obowiązków Zastępcy Dyrektora Izby Celnej w Łodzi.
- Z dniem 3 października 2006 roku Pani Dorocie KĘDZIERSKIEJ powierzono pełnienie obowiązków Naczelnika Urzędu Celnego I w Łodzi (Izba Celna w Łodzi).
- Z dniem 16 października 2006 r. utraciło moc upoważnienie do pełnienia obowiązków Dyrektora Departamentu Służby Celnej Panu Pawłowi TREMBACZOWI.
- Z dniem 17 października 2006 roku Pani Annie JĘDRUSZCZAK powierzono pełnienie obowiązków Dyrektora Departamentu Służby Celnej w Ministerstwie Finansów.

XII Międzynarodowa Wystawa Wyposażenia dla Kontroli Celnej i Granicznej „CŁO i GRANICA 2006”

W dniach 4 i 5 października 2006 roku, pod honorowym patronatem Podsekretarza Stanu Szefa Służby Celnej Pana Mariana Banasia, odbyła się XII Międzynarodowa Wystawa Wyposażenia dla Kontroli Celnej i Granicznej „CŁO i GRANICA 2006”.

W uroczystości inaugurującej Wystawę wzięli udział przedstawiciele kierownictwa Służby Celnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Kolei. Otwierając wystawę Pani Agnieszka Szymankiewicz Zastępca Szefa Służby Celnej podkreśliła, że „Służba Celna odgrywa kluczową rolę w monitorowaniu i zarządzaniu międzynarodową wymianą towarową, oraz ochroną zewnętrznej granicy Unii Europejskiej”. Stwierdziła również, że „aby osiągać dobre wyniki Służba Celna musi dysponować odpowiednim sprzętem. Sprzęt ten musi być coraz nowocześniejszy”.

Podczas tej uroczystości tradycyjnie trzem firmom wystawiającym swoje produkty wręczono nagrody. Przyznaną przez specjalnie powołaną przez Szefa Służby Celnej, kapitułę, nagrodę „Najlepszy produkt dla Służby Celnej RP”, Pani Agnieszka Szymankiewicz wręczyła firmie „Olympus Polska” znanemu producentowi i dostawcy urządzeń do zdalnych badań wizualnych. Nagrodzonym produktem okazał się Wideoskop IPLEX-MX – R IV760X2 OLYMPUS CORPORATION. Specjalistyczny sprzęt kontrolny marki OLYMPUS jest wykorzystywany przez Służbę Celną.

Aktualnie na wyposażeniu administracji celnej znajduje się m.in.:

58 endoskopów marki Olympus różnego typu (fiberoskopy, boroskopy, wideoskopy), co stanowi ok. 30 % wszystkich endoskopów, z których korzysta Służba Celna,

21 kamer podczerwieni marki Olympus, co stanowi ok. 25 % wszystkich kamer, z których korzysta Służba Celna,

57 cyfrowych aparatów fotograficznych marki Olympus, co stanowi ok. 20 % wszystkich aparatów cyfrowych, z których korzysta Służba Celna.

Wideoskopy to wysoce specjalistyczne urządzenia, umożliwiające przeprowadzenie szybkiej, nieniszczącej kontroli (w tym w szczególności miejsc trudnodostępnych) poprzez obserwację badanych miejsc na monitorze, z jednoczesną możliwością dokumentowania (rejestracji) obrazu.

Dodać należy, że wyroby marki OLYMPUS są corocznie prezentowane na wystawie Cło i Granica.

Jako imprezy towarzyszące Wystawie odbyły się seminaria, w tym dwa poświęcone tematyce celnej. Pan Grzegorz Smogorzewski Zastępca Dyrektora Departamentu Służby Celnej i Pani Anna Dubielak Naczelnik Wydziału Regulacji Celnych III w Departamencie Polityki

Celnej poprowadzili seminarium „Zastosowanie elektronicznego cła i podpisu elektronicznego w zgłoszeniach celnych – perspektywy rozwoju", a Pan Leszek Józefowski z Wydziału Zwalczania Przestępczości i Pan Robert Przybyliński z Wydziału Zarządzania Ryzykiem w Departamencie Kontroli Celno-Akcyzowej i Kontroli Gier omówili „Nowoczesne technologie i urządzenia stosowane obecnie przez Służbę Celną do analizy obszarów ryzyka i zwalczania przestępczości oraz prognozy ich rozwoju".

Na wystawie specjalistyczny sprzęt dla służb celnych i granicznych zaprezentowało ponad 30 firm. Tradycyjnie Służba Celna miała na wystawie swoje stanowisko przygotowane przez Wydział Informacji i Promocji w Departamencie Służby Celnej. Podczas wystawy prezentowano najciekawsze ujawnienia dokonane przez SC na przestrzeni ostatniego roku oraz film pokazujący informatyzację PAC. Na stoisku SC zaprezentowały się również Ośrodki Doskonalenia Zawodowego Kadr Celnych i Skarbowych w Muszynie i Otwocku.

Przed hotelem, w którym odbywała się Wystawa zwiedzający i goście hotelowi mogli obejrzeć „super samochód" Izby Celnej w Białymstoku, kompleksowo wyposażony do kontroli celnej.

W drugim dniu Wystawę odwiedził m.in. przebywający z wizytą w Polsce, Szef litewskiej administracji celnej p. Rimutas Klevećka.

Marcin Woźniczko
IP SC

Światowa konferencja ASEM

Bezpieczeństwo i sprawność handlu między Europą i Azją wobec współczesnych wyzwań

W dniach 19-21 września 2006 r. odbyło się w Warszawie posiedzenie Grupy Roboczej ASEM (Asia-Europe Meeting) ds. Procedur oraz wspólne posiedzenie Grup Roboczych ds. Procedur i ds. Zwalczania Przestępczości Celnej. Ta międzynarodowa konferencja, poświęcona jest współpracy celnej krajów Unii Europejskiej i Azji Południowo-Wschodniej. Polska sprawuje w imieniu Unii Europejskiej przewodnictwo w pracach Grupy ds. Procedur w latach 2005-2007.

W konferencji wzięli udział m.in. Kunio Mikuriya – Zastępca Sekretarza Generalnego WCO (Światowej Organizacji Ceł), Susanne Aigner, Isabel Menendez Ros i Christiane Klahr z Komisji Europejskiej UE, oraz Tomasz Michalak – Attache Celny w Stałym Przedstawicielstwie RP przy Wspólnotach Europejskich. Ministerstwo Finansów reprezentował Marian Banaś – Podsekretarz Stanu w MF, Szef Służby Celnej oraz prowadzący konferencję Jan Zrałek –Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Celnej w MF.

Zgodnie z ustaleniami szefów administracji celnych państw ASEM z 2005 roku, posiedzenie warszawskie było poszerzone o wspólną dla obu grup (PWG i EWG) tematykę tzw. WCO Framework of Standards (Standardów Ramowych Światowej Organizacji Ceł). Celem tego spotkania było wstępne uzgodnienie podejścia i sposobu wdrożenia standardów działania w administracjach celnych w państwach ASEM.

Program pracy Grupy ds. Procedur obejmuje wymianę doświadczeń i informacji o tzw. „best practices". Główne aspekty programu to regionalna i międzyregionalna współpraca międzynarodowa w zakresie bezpieczeństwa i ułatwień w handlu globalnym. Duży nacisk został tu położony na udogodnienia w regułach pochodzenia, przede wszystkim na kwestię akceptacji świadectw elektronicznych oraz ich weryfikacji drogą elektroniczną.

W czasie trwania konferencji można było obejrzeć ekspozycję archiwalnych dokumentów i przedmiotów ukazujących historię polskiego celnictwa, pochodzących z Muzeum Celnictwa w Otwocku. Ponadto goście mogli również obejrzeć film przedstawiający przemianę i rozwój polskiej administracji celnej oraz nagrodę dla systemu informatycznego polskiej Służby Celnej przyznaną przez Unię Europejską.

W ramach forum współpracy celnej ASEM, poza cyklicznymi, odbywającymi się co 2 lata, konferencjami szefów administracji celnych, funkcjonują 2 grupy robocze:

– Customs Procedures Working Group – (PWG), której od 2005 przewodniczy Polska oraz

– Customs Enforcement Working Group – (EWG), której od 2005 przewodniczy Korea. Przewodnictwo w poszczególnych grupach obejmowane jest na zasadzie rotacyjnej, przemiennie – przez państwo azjatyckie i państwo europejskie.

Organizacja spotkania o takiej randze w Polsce daje możliwość wzmocnienia pozycji polskiej Służby Celnej w ramach Unii Europejskiej oraz podzielenia się polskimi doświadczeniami, zwłaszcza w zakresie ułatwień w handlu i automatyzacji procedur. Spotkanie przyczyniło się także do ożywienia współpracy z krajami Azji Południowo-Wschodniej, co powinno przełożyć się, między innymi, na zwiększenie skuteczności stosowania mechanizmów pomocy administracyjnej oraz zwiększenie bezpieczeństwa w handlu globalnym.

Wydział Międzynarodowej Współpracy Celnej PC

Izba Celna w Olsztynie - rozpoczęto realizację projektu INTERREG III A

W listopadzie bieżącego roku Izba Celna w Olsztynie jako partner projektu Komendy Wojewódzkiej Policji w Olsztynie oraz Komendy Wojewódzkiej Policji w Gdańsku przystępuje do realizacji projektu „Współpraca transgraniczna w zwalczaniu przestępczości gospodarczej" w ramach Programu Sąsiedztwa Litwa – Polska – Obwód Kaliningradzki Federacji Rosyjskiej (INTERREG III A) współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego przyczynia się do zmniejszania różnic w rozwoju gospodarczym i jakości życia powstających w różnych regionach oraz obniżania poziomu zacofania na najsłabiej rozwiniętych obszarach. Ponadto wspiera postęp i zmiany strukturalne oraz przekształcenia gospodarczo – społeczne w regionach o niskim stopniu rozwoju.

Inicjatywa ta obejmuje cykl trzydniowych szkoleń dotyczących przeciwdziałania, ujawniania i zwalczania przestępczości transgranicznej o charakterze gospodarczym.

Prace nad wnioskiem o przyznanie dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) Komenda Wojewódzka Policji w Olsztynie rozpoczęła z początkiem bieżącego roku. Wniosek został zatwierdzony w dniach 26 – 27 lipca 2006 r. przez Komitet Sterujący w Wilnie.

Celem projektu „Współpraca transgraniczna w zwalczaniu przestępczości gospodarczej" jest wymiana doświadczeń oraz podniesienie kwalifikacji funkcjonariuszy pionu do walki z przestępczością gospodarczą, a także zacieśnienie i pogłębienie współpracy transgranicznej pomiędzy służbami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo i porządek publiczny. Z uwagi na transgraniczny charakter projektu, ostatecznymi beneficjentami i uczestnikami przedsięwzięcia są dodatkowo: Komenda Wojewódzka Policji w Białymstoku, Warmińsko-Mazurski Oddział Straży Granicznej w Kętrzynie oraz Wydziały ds. Przestępczości Ekonomicznej Policji Litewskiej oraz Milicji Obwodu Kaliningradzkiego Federacji Rosyjskiej. Działania przewidziane w projekcie służyć mają kontynuowaniu oraz tworzeniu nowych, efektywniejszych płaszczyzn współpracy pomiędzy wyżej wymienionymi podmiotami w zakresie zwalczania przestępstw o charakterze gospodarczym, takich jak przestępstwa „akcyzowe", podatkowe, CITES, „bankomatowe" oraz internetowe. Współpracy tej służyć będzie cykl czterech trzydniowych szkoleń dotyczących przedmiotowej problematyki, na których uczestnicy – oprócz wymiany doświadczeń, informacji oraz wiedzy w dziedzinie zapobiegania, ujawniania i zwalczania przestępczości transgranicznej – poznają również przepisy prawne i algorytmy postępowania odnoszące się do przestępczości na terytorium Litwy, Obwodu Kaliningradzkiego i Polski. Zaangażowanie w projekt służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo wpłynie na poprawę bezpieczeństwa mieszkańców regionów przygranicznych wschodniej ściany Unii Europejskiej.

Pierwsze szkolenie rozpocznie się 22 listopada w Ośrodku Guzianka w Rucianem – Nidzie. Kolejne kursy przewidziane są na luty, maj i wrzesień 2007 roku, o czym będziemy na bieżąco informować.

Patrycja ŻYLIŃSKA IC Olsztyn

Niemieccy eksperci celni w Izbie Celnej w Białej Podlaskiej

Zakończyła się kolejna wizyta ekspertów niemieckich w Izbie Celnej w Białej Podlaskiej, zaplanowana w ramach projektu Transition Facility 2004 „Wzmocnienie Polskiej Służby Celnej" w zakresie podprojektu „Planowanie strategiczne".

O ile wcześniejsza wizyta – eksperci z niemieckich grup mobilnych gościli u nas od 27 sierpnia do 1 września br. – przebiegała głównie w terenie (wspólne kontrole w rejonie przejść granicznych i na drogach dojazdowych do przejść, prezentacja specjalistycznych pojazdów do kontroli), to obecna miała charakter bardziej teoretyczny. Trzy dni spotkań były okazją do zaprezentowania działalności służb celnych obu krajów, wymiany doświadczeń i uwag operacyjnych. W obszarze zainteresowania ekspertów z Niemiec był przede wszystkim przegląd i analiza strategii kontroli na zewnętrznej granicy Unii Europejskiej. Stąd też program spotkania oscylował m.in. wokół zagadnień dotyczących lokalnej i ponadregionalnej analizy ryzyka – funkcjonariusze bialskiej izby zaprezentowali funkcjonowanie działających w administracji celnej systemów informatycznych Alina, Celina, omówiono problematykę analizy ryzyka w kontekście ograniczeń pozataryfowych, przedyskutowano uprawnienia komórek, których zadania wiążą się ze zwalczaniem przestępczości. Ekspertów interesowała również współpraca polskiego cła z innymi służbami i instytucjami odpowiedzialnymi – w mniejszym lub większym stopniu – za bezpieczeństwo w rejonach przygranicznych.

Drugi dzień współpracy to m.in. wizyta w Oddziale Celnym w Koroszczynie, gdzie – poza zwiedzeniem jednego z najnowocześniejszych w Polsce terminali – dyskutowano o procedurach kontrolnych i analizie ryzyka w ruchu towarowym. Następnie spotkanie przeniesiono do Oddziału Celnego w Małaszewiczach, gdzie omówiono m.in. stosowanie strategii kontroli w ruchu kolejowym, przedstawiono prezentacje dot. systemu kontroli przesyłek kolejowych.

Wizyta przedstawicieli niemieckiego cła zakończyła się omówieniem wstępnych wniosków, które posłużą ekspertom do oceny procedur kontrolnych stosowanych w naszej izbie.

Marzena SIEMIENIUK
Rzecznik Prasowy IC w Białej Podlaskiej

Leć sokole ...
czyli pożegnanie ze służbą

To było zwykłe, słoneczne, sierpniowe popołudnie. Jak co dzień wracałem po pracy do domu, a pokonywane za kółkiem kilometry automatycznie dopisywały się do dziesiątek tysięcy kilometrów przejechanych w ciągu roku. Rutynowo obserwowałem monotonnie znikający za plecami, znany mi doskonale każdy metr krajowej siódemki pomiędzy Warszawą a Radomiem. Nagle monotonię nudnej podróży przerwał niecodzienny widok. Na poboczu jezdni siedział sokół. Moje auto przemknęło dosłownie o metr od niego, a on wciąż tam był. Natychmiast podjąłem decyzję ażeby się zatrzymać. Cofnąłem kilkadziesiąt metrów... Od dziecka interesowałem się ornitologią. Nie było wątpliwości, to sokół pustułka. Wysiadłem z samochodu i podszedłem na odległość kilku metrów. On siedział nadal jak gdyby nigdy nic. Już od pierwszego momentu zauważyłem, że obserwowana przeze mnie sytuacja nie jest normalna. Ignorując pierwszą myśl, która przywoływała z pamięci zapowiadane zagrożenie ptasią grypą postanowiłem przyjrzeć się sokołowi z bliska. Aby zminimalizować zagrożenie ze strony jadących wciąż samochodów, a ruch na tej trasie jest ciągły i bardzo trudno wyczekać moment, gdy jezdnia jest pusta, zaszedłem od strony jezdni, aby zepchnąć sokoła na pas zieleni. On jednak postanowił zademonstrować mi swoją niezależność. Wzbił się 3 metry w powietrze i ponad moją głową opadł dokładnie na pasy wyznaczające oś jezdni. Widocznie zaplanował, że w dalszą drogę wyruszy stopem i nie zamierzał z tego pomysłu rezygnować. Spodobał mi się ten brak pokory, ale serce na chwilę przestało mi bić w momencie gdy dwa ogromne TIR-y minęły się dokładnie na jego wysokości a podmuch powietrza spowodowany pędem 40-tonowych kolosów omal nie zepchnął zdesperowanego ptaka pod koła rozpędzonych aut. Na całe szczęście sokół (o czym się później boleśnie przekonałem) ma niesamowicie ostre szpony, którymi walcząc o życie uczepił się szczelin w asfalcie. Wyczekawszy odpowiednią chwilę wkroczyłem na jezdnię i zatrzymałem ruch z obu stron, po czym złapałem otumanionego chwilowo ptaka. Pomimo tego, że wydawałoby się, jakoby zamierzał zaufać człowiekowi, wbił swoje szpony w moje dłonie aż do krwi. Aby nie spowodować zagrożenia na drodze, przez całą podróż trzymałem go przyciśniętego do piersi. Był w dość kiepskim stanie. Wychudzony, bez jednego szpona, z prawdopodobnie złamanym skrzydłem. Zmieniłem swój plan

dnia i natychmiast pojechaliśmy do zaprzyjaźnionego weterynarza. Lekarz po obejrzeniu ptaka potwierdził moje przypuszczenia. Skrzydło złamane najprawdopodobniej w ostatnim stawie skrzydłowym. Niestety, dowiedziałem się również, że nie może mu pomóc, bo to nie jest takie proste. Składanie skrzydeł ptakom wymaga precyzji i nie lada doświadczenia, zwłaszcza w przypadku złamań w stawach.

Moje myśli wciąż krążyły wokół magicznego słowa CITES. Nagle przypomniałem sobie, że na warszawskim lotnisku pracuje sokolnik. Zadzwoniłem do Piotra Tałałaja (koordynator ds. CITES IC w Warszawie), który o ginących gatunkach wie wszystko i opowiedziałem mu o przygodzie, prosząc jednocześnie o pomoc. Doradził mi, aby skontaktować się z warszawskim ZOO, bo tak będzie najlepiej dla ptaka… Tak też zrobiłem. Ponieważ mam zwyczaj nazywać żywe stworzenia po imieniu, mojemu sokołowi nadałem imię Frida. Zawsze sokoły kojarzyły mi się z wolnością i zawsze im tej wolności zazdrościłem. A ponieważ wydawało mi się, że to samiczka – stąd Frida. Aby poprawić jej kondycję postanowiłem ją podkarmić wołowiną. Początkowo uparcie odwracała dziobek, ale kiedy ja okazałem się bardziej uparty i pomogłem jej wykałaczką rozsmakowała się w świeżym mięsie i od tego momentu jadła mi z ręki kalecząc przy okazji moje palce ostrym jak brzytwa dziobem. Bardzo się ucieszyłem, że tak pałaszuje, ale wiedziałem też, że nie jest to optymalna dieta sokołów, które powinny jeść mięso z sierścią i kośćmi, aby uzupełniać wapń w organizmie. Sokół zamieszkał tymczasowo w zamykanym pomieszczeniu, które nazywam modelarnią, aby moje koty nie zaprzyjaźniły się z nim za bardzo… Zresztą Frida błyskawicznie oceniła niebezpieczeństwo i gdy weszliśmy do mieszkania i musiałem nakarmić koty nie bardzo wierzyła, że to nie ona ma być ich posiłkiem, co również pozostało na moich dłoniach w postaci skaleczeń. Ironią losu stał się fakt, że w mojej modelarni znajduje się mnóstwo samolotów, które też nie latają…

Z sokołami łączą mnie dodatkowo dość nietypowe więzi. Moim przyjacielem jest były piłkarz warszawskiej Legii – Tomasz Sokołowski ps. Sokół, któremu w zeszłym roku podarowaliśmy celniczego szczeniaka, labradora. Będąc naczelnikiem urzędu celnego miałem wśród kadry kierowniczej osobę o tym nazwisku, którą zamierzałem awansować na stanowisko zastępcy naczelnika i tak też uczyniłem…

Kiedy wreszcie znalazłem czas na wyjazd do ZOO spotkała mnie niespodzianka. Lekarz obejrzawszy sokoła stwierdził, że nie jest to samica, ale młody samiec, któremu dopiero zaczynają się przebarwiać sterówki. I tak Frida stała się Fryderykiem… Frycek trafił do ptasiego azylu i po opatrzeniu złamania zamieszkał w wolierze wraz z innymi drapieżnikami oczekującymi w „kolejce do wolności". Kiedy odzyskał siły i zdrowie został przetransportowany na Białostocczyznę i tam wraz z innymi „pacjentami" ptasiego azylu poszybował w niebo. Moja wyobraźnia każe mi wierzyć, że charakterystycznie pomachał w powietrzu skrzydłami w geście pożegnania i pomyślał: żegnaj człowieku…, ale moje miejsce jest gdzieś indziej… Dziękuję za odzyskaną wolność, ponieważ zostałem stworzony, aby szybować pośród chmur na przekór wiatrom.

I ja się dzisiaj z Wami żegnam. Pisząc te słowa nie jestem już funkcjonariuszem administracji celnej. Nie było mi łatwo podjąć taką decyzję, ponieważ czuję, że wciąż jestem częścią tej Służby. Mundur od dziś wiszący w mojej szafie budzi we mnie uczucie nostalgii. Jestem wdzięczny losowi za to wszystko, co wydarzyło się w moim życiu, ale wyzwanie woła mnie, tak jak „mojego" sokoła woła zew natury. Dziękuję wszystkim, z którymi miałem okazję współpracować w całym kraju. Praca z Wami była dla mnie niesamowitą przyjemnością. Życząc wszystkim celnikom wszystkiego, co najlepsze, mogę z głębokim przekonaniem powiedzieć: Żegnajcie, na pewno Was nie zapomnę…

Witold LISICKI

Od redakcji: *Powyższy autorski tekst Kolegi Witolda Lisickiego jest Jego tekstem pożegnalnym, jako Rzecznika Prasowego Izby Celnej w Warszawie. Liczymy na dalszą życzliwą współpracę.*

Wyrazy uznania od Komendanta

Podziękowania za wspólną pracę złożył 19.09.2006 r. łódzkim celnikom Komendant Komendy Miejskiej Policji w Łodzi, mł. insp. Jarosław Wołoszyński. W organizowanym w siedzibie Komendy spotkaniu, funkcjonariuszy celnych reprezentowali:

pan Krzysztof Pilzak – p.o. Dyrektora Izby Celnej w Łodzi, pan Artur Iwańczyk p.o. Naczelnika Wydziału Zwalczania Przestępczości oraz jego zastępca – pan Mariusz Piasny.

Wręczając przedstawicielom celników pamiątkowe dyplomy, Komendant podkreślił ich wysoki profesjonalizm, dyspozycyjność i zaangażowanie. Jak ocenia – ciągu kilku zaledwie miesięcy bieżącego roku, łódzcy celnicy i policjanci przeprowadzili razem 11 akcji, w wyniku których zatrzymanych zostało 60 osób, które swoją przestępczą działalnością spowodowały straty Skarbu Państwa na kwotę ponad 7,5 mln złotych.

Współpraca między obiema służbami to jednak nie tylko, wspólne działania, akcje, kontrole i przedsięwzięcia. To również wzajemna wymiana informacji, szkolenia oraz treningi.

– *Współpraca służb mundurowych w obecnych czasach jest nie tylko pozytywnym, ale wręcz koniecznym elementem zwalczania przestępczości. Przestępcy są coraz lepiej zorganizowani, mają coraz lepszy sprzęt, dobranych informatorów... Trzeba także pamiętać, że są oni również bezwzględnie zdeterminowani. Dlatego tak*

ważna jest wymiana informacji, schematów działania oraz procedur – bez tego nasze szanse na zwycięstwo w walce z „półświatkiem" byłyby o wiele mniejsze – powiedział Naczelnik Wydziału Zwalczania Przestępczości.

Współpracę z Policją pozytywnie oceniają także funkcjonariusze z Wydziału.

Jak powiedziała nam jedna z funkcjonariuszek, policjanci z którymi współpracujemy na co dzień to po prostu bardzo oddani sprawie fajni koledzy, z ogromnym doświadczeniem.

Anna LUDKOWSKA
Rzecznik Prasowy Izby Celnej w Łodzi

Pierwszy e-przetarg w administracji celnej

Znowelizowana ustawa Prawo zamówień publicznych pozwala przy realizacji postępowań przetargowych na korzystanie z nowych narzędzi takich jak licytacja i aukcja elektroniczna. Przewaga elektronicznej formy przetargu nad dotychczas stosowaną formą, czyli składaniu ofert w formie pisemnej, polega przede wszystkim na możliwości zmiany oferty cenowej w trakcie licytacji on-line.

We wtorek, 12 września 2006 r., Izba Celna w Poznaniu jako pierwsza w administracji celnej wzięła udział w takim właśnie przetargu korzystając z usług Polskiej Platformy Przetargowej. Na zamieszczone wcześniej na stronach Izby oraz Platformy ogłoszenie o zamówieniu pakietu materiałów biurowych, wniosek o dopuszczenie do udziału w licytacji złożyło czterech wykonawców. Ostatecznie do procedury przetargowej przystąpiły trzy firmy. Licytacja on-line trwała 50 minut, a w jej trakcie złożono 13 ofert. Z zapartym tchem śledziliśmy jej przebieg. Licytacja zakończyła się pełnym sukcesem, gdyż określoną przez naszą Izbę kwotę wyjściową wynoszącą 86810 zł udało się zredukować do kwoty 52299 zł. Oszczędności Skarbu Państwa wyniosły 34511 zł, a zatem aż 39,7% ceny wyjściowej. Z naszego skromnego jeszcze doświadczenia wynika, iż przyszłość należy do elektronicznych form postępowań przetargowych.

Ogromne słowa uznania i podziękowania należą się zespołowi, który przygotował i zrealizował całą operację w składzie: Joanna Nochowicz, Dobrosława Janas, Aurelia Król, Joanna Bendowska, Beata Prok-Glock, Adam Mikołajczyk, Ewa Bobowska i Andrzej Piotrowski. Projektu nie udałoby się zrealizować bez wsparcia Dyrekcji oraz Naczelnika Wydziału Logistyki Pana Marka Pospieskiego.

Cezary Kosman
Rzecznik Prasowy IC w Poznaniu

Wizyta audytorów amerykańskich w portach Gdyni i Gdańska – Program CSI

W dniach 13-15 września w IC w Gdyni odbyła się wizyta audytorów amerykańskich w związku z planowanym przystąpieniem w/w portów do programu CSI.

Program CSI uruchomiony został w styczniu 2002 roku w odpowiedzi na wzrost zagrożenia terrorystycznego. Uczestnictwo w programie związane jest m.in. z przedwysyłkową kontrolą towarów (głównie skonteneryzowanych) eksportowanych do USA. Uczestnictwo w programie CSI portów Trójmiasta ma bardzo duże znaczenie dla ich konkurencyjności oraz stabilności struktury handlu międzynarodowego, gdyż wiąże się ze znacznymi ułatwieniami w odprawie kontenerów przybywających z portów objętych programem do portów USA, jak również będzie miało duże znaczenie dla funkcjonowania IC w Gdyni, głównie pod względem zwiększonych wymagań. Jednym z podstawowych założeń programu jest przedwysyłkowa kontrola kontenerów pod względem bezpieczeństwa.

W 2006 roku do programu CSI łącznie zostało zgłoszonych 11 portów z obszaru Unii Europejskiej: z Polski, Finlandii, Danii, Litwy, Łotwy, Słowenii i Włoch. Od kilku lat, największe porty europejskie, z których eksportuje się najwięcej kontenerów bezpośrednio do USA, są już objęte systemem CSI. Porty zgłoszone w tym roku zostały objęte kategorią tzw. feeder ports, z których ładunki docierają do portów USA pośrednio. Do takich portów należą m.in. porty Gdyni i Gdańska z funkcjonującymi tam oddziałami celnymi: „Baza Kontenerowa" i „Nabrzeże Bułgarskie" w Gdyni, oraz „Nabrzeże Wiślane" w Gdańsku.

W dniach 13-15 września porty Trójmiasta były audytowane przez ekspertów amerykańskich pod kątem

kryteriów kontroli i bezpieczeństwa w ramach systemu CSI. Rezultaty wizyty wpłyną na decyzję władz amerykańskich co do prawdopodobnego włączenia polskich portów w system CSI, co z kolei ma duże znaczenie dla zachowania – podniesienia ich konkurencyjności.

W spotkaniu wzięli udział ze strony amerykańskiej: Lisa Clark– Menadżer Programu CSI, Jennifer McGill – Analityk Programu, Phil Warker – Menadżer Programu – Biuro Spraw Międzynarodowych, Daniel Stewart – Analityk Intel'a – Biuro Wywiadu, Richard Anderson – Biuro Informatyki, Wade Stading – Inżynier Sieci – Biuro Informatyki, John Reinert – U.S. Straż Graniczna oraz Pate Chavez. Delegatem UE był Jos Hupperetz z Sekcji Podatków i Ceł.

Stronę polską reprezentował Pan Jan Zrałek p.o. Z-cy Dyrektora Departamentu Polityki Celnej oraz Pani Jadwiga Kłosiewicz z Departamentu Kontroli Celno Akcyzowej i Kontroli Gier. Koordynatorem wizyty ze strony tut. Izby był Pan Mieczysław Swarcewicz Z-ca Dyrektora IC w Gdyni.

W dniu 13 września audytorzy po krótkim przywitaniu i przedstawieniu planu wizyty przez Z-cę Naczelnika UC w Gdyni Krzysztofa Chaberka wysłuchali ciekawej prezentacji o Porcie Gdynia wygłoszonej przez przedstawiciela portu Pana Krzysztofa Gromadowskiego. Następnie Naczelnik Wydziału ZR Mariusz Pstrong przedstawił prezentację systemu analizy ryzyka w IC w Gdyni.

Następnie wszyscy udali się do OC „Baza Kontenerowa" w Gdyni by zapoznać się z pracą oddziału oraz terminala i współpracujących ze Służbą Celną służb. Następnie udano się do OC „Nabrzeże Wiślane". Na koniec dnia Marek Drzewowski z Referatu Kontroli i Analiz zaprezentował skaner „CAB-2000" znajdujący się w OC „Baza Kontenerowa"

W dniu 14 września goście odwiedzili Urząd Celny w Gdańsku wraz z OC „Nabrzeże Wiślane" oraz nowobudowany terminal kontenerowy DCT w Gdańsku. W UC Gdańsk Z-ca Naczelnika Jacek Mikulski przedstawił Urząd Celny w Gdańsku, następnie Pan Dariusz Biernacki Główny Oficer Bezpieczeństwa Zarządu Morskiego Portu Gdańsk S.A. zaprezentował system ochrony w porcie. Goście amerykańscy byli pod dużym wrażeniem systemów zabezpieczeń w portach Trójmiasta.

Piątek 15 września w całości poświęcono na prace przy wypełnianiu Wstępnego Kwestionariusza.

Obecnie nie można stwierdzić czy polskie porty zostaną „przyjęte" do programu CSI, jednakże audytorzy dziękowali za wspaniałe przygotowanie wizyty, za przedstawione prezentacje i udzielone odpowiedzi na szereg pytań. Sami podkreślali, że nie spodziewali się tak dobrego przygotowania portów Trójmiasta do wymogów programu CSI.

W najbliższym czasie powinny zostać przesłane przez stronę amerykańską wnioski i uwagi z audytu. Po realizacji przedstawionych zaleceń powinna zostać powzięta decyzja o przystąpieniu najlepszych portów do programu CSI.

Michał ŚCIBISZ
Izba Celna w Gdyni

Oryginał czy falsyfikat?
Szkolenie w Muzeum Śląskim

18 września 2006 r. w siedzibie Muzeum Śląskiego w Katowicach odbyło się szkolenie zorganizowane przez Wydział Kadr i Szkolenia Izby Celnej w Katowicach, w ramach regionalnego planu szkoleń na rok 2006. Uczestniczyli w nim funkcjonariusze celni pełniący służbę w Oddziale Celnym Port Lotniczy w Pyrzowicach, a także w Wydziale Zwalczania Przestępczości i podległych RGM w Bielsku-Białej, Katowicach, Cieszynie i Gliwicach.

Szkolenie z zakresu ochrony dóbr kultury miało na celu wyeksponowanie i wskazanie na konkretnych przykładach cech identyfikacyjnych zabytków. Dzięki uprzejmości dyrekcji Muzeum funkcjonariusze celni mieli możliwość nie tylko przyswojenia sobie wiedzy z zakresu sygnowania i nadawania zabytkom cech identyfikacyjnych, ale także obejrzenia bogatych zbiorów zgromadzonych w Pracowniach: Grafiki i Malarstwa, Broni i Amunicji oraz Etnograficznej. W części teoretycznej spotkania omówiono obszar prawny regulujący problematykę ochrony dóbr kultury, a pracownicy muzeum, eksperci z zakresu historii sztuki, wskazali na przykłady falsyfikacji i podrabiania zabytków i przedmiotów o cechach zabytkowych. Na konkretnych przykładach celnicy uczyli się odróżniać oryginały od kopii.

Miłym akcentem spotkania były słowa uznania i podziękowania dla śląskiej Służby Celnej za aktywne uczestniczenie w programie ochrony dóbr kultury, czego przykładem jest coraz większa ilość eksponatów zatrzymywanych przez funkcjonariuszy celnych i przekazywanych śląskim placówkom muzealnym. W Muzeum Śląskim trwają właśnie przygotowania do wystawy poświęconej kolekcji ikon, która w całości powstała dzięki czujności śląskich celników.

Elżbieta GOWIN
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Katowicach

Urząd Celny w Białymstoku z ISO 9001

W dniu 26.09.2006 r. Naczelnik Urzędu Celnego w Białymstoku Pan Dariusz Muszyński odebrał z rąk Prezesa Spółki z o.o. Zetom-Cert Pana Henryka Korpalskiego Certyfikat Systemu Zarządzania Jakością potwierdzające wdrożenie i stosowanie w Urzędzie i Oddziale Celnym w Białymstoku Systemu Zarządzania Jakością zgodnego z normą PN-EN ISO 9001:2001.

Od momentu utworzenia tj. od 1.05.2002 r., Urząd Celny w Białymstoku w sposób nieprzerwany podejmuje działania zmierzające do usprawnienia funkcjonowania administracji celnej pod kątem stwarzania coraz dogodniejszych warunków funkcjonowania dla przedsiębiorców. Wyrazem starań Urzędu Celnego w Białymstoku w tym obszarze jest ciągłe podnoszenie poziomu pracy, jak również poprawa jakości standardów obsługi klienta.

Biorąc pod uwagę fakt, iż Urząd Celny w Białymstoku dwukrotnie startował w konkursie organizowanym przez Szefa Służby Cywilnej na „najbardziej przyjazny urząd administracji rządowej" i dwukrotnie był wyróżniony (w 2003 roku w konkursie startowało 228 urzędów, a białostocki Urząd Celny znalazł się w gronie 11 wyróżnionych laureatów), można stwierdzić, iż powyższe działania spotkały się z aprobatą środowiska podmiotów gospodarczych województwa podlaskiego.

Dostrzegając konieczność nieustannej poprawy jakości obsługi klientów – w Urzędzie Celnym w Białymstoku w 2005 roku rozpoczęto wdrażanie systemu zarządzania opartego na normie PN– EN ISO 9001:2001.

W celu ujednolicenia standardów postępowania zidentyfikowano wszystkie procesy związane z obsługą klientów występujące w Urzędzie i zapisano je w formie jednolitych i czytelnych procedur postępowania dla wszystkich funkcjonariuszy i pracowników. Na początku lipca 2005 roku procedury te zostały zatwierdzone do stosowania przez Naczelnika Urzędu Celnego w Białymstoku. Działania te stanowiły podstawę do budowy Systemu Zarządzania Jakością w oparciu o wymagania normy ISO 9001.

Następnie opracowano i wdrożono w urzędzie Politykę oraz Księgę Jakości, jak również procedury systemowe wymagane normą.

W tym czasie odbywał się cykl szkoleń dla wszystkich funkcjonariuszy i pracowników Urzędu.

Na przełomie kwietnia i maja 2006 r. przeprowadzono audyty wewnętrzne w celu sprawdzenia skuteczności i zgodności realizowanych działań z wymaganiami normy.

Cały proces wymagał od funkcjonariuszy i pracowników Urzędu dużo pracy i zaangażowania. Podkreślenia wymaga fakt przeprowadzenia powyższych działań wyłącznie we własnym zakresie, nakładem pracy własnej, bez udziału zewnętrznej firmy doradczej, co skutkowało brakiem nakładów finansowych.

W czerwcu 2006 r. wystąpiono do jednostki certyfikującej z wnioskiem o certyfikację. Po przeprowadzeniu w lipcu 2006 r. audytu certyfikującego Urzędowi Celnemu w Białymstoku został przyznany Certyfikat Systemu Zarządzania Jakością.

Ustanowiona Polityka Jakości Urzędu Celnego w Białymstoku jest ukierunkowana na zwiększenie zadowolenia klientów poprzez świadczenie usług najwyższej jakości, na podstawie i w granicach prawa, spełniających oczekiwania klientów.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom klientów Urzędu wprowadzono ponadto:

Kartę zasad obsługi klienta obowiązującą funkcjonariuszy Urzędu Celnego w Białymstoku,

Broszury informacyjne „Moje pierwsze kroki w Urzędzie Celnym w Białymstoku" i „Moje pierwsze kroki w Oddziale Celnym w Białymstoku" dostarczające klientom informacji na temat organizacji pracy oraz zakresu zadań Urzędu i jego komórek wewnętrznych: godzin urzędowania i pełnionych dyżurów, numerów telefonów, adresów internetowych, schematu organizacyjnego, zakresu działalności, miejsc dostępu do informacji, skarg i wniosków.

Punkt „Informacji celnej" w Urzędzie Celnym w Białymstoku, dostarczający klientom korzystającym z usług Urzędu wiedzy, dotyczącej sposobu załatwienia sprawy np. : miejsca załatwienia (referat, pokój), rozmieszczenia pomieszczeń, udostępnianie kart informacyjnych, wzorów stosowanych w sprawie formularzy, informacji o opłatach, informacji o przepisach prawa i ich stosowaniu,

„Karty informacyjne" dostarczające klientom wiedzy w zakresie podstawowych spraw, z którymi mogą wystąpić do Urzędu z wnioskiem o ich załatwienie, zawierające: wzór wniosku, podstawę prawną, wymagane załączniki, opłaty, miejsce i termin załatwienia sprawy, tryb odwoławczy.

Klienci Urzędu mają również zapewniony dostęp do informacji dotyczących: lokalizacji i struktury Urzędu, godzin urzędowania, numerów telefonów i numerów kont bankowych, opisów systemów informatycznych, przepisów prawa, formularzy, informacji o zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego w indywidualnych sprawach podatników za pośrednictwem strony internetowej.

Wszystkie prowadzone działania mają zapewnić wykonywanie przez Urząd Celny w Białymstoku jego zadań zgodnie z zasadami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w poczuciu służby obywatelom i Państwu, w sposób praworządny, uczciwy i godny. Drogą do osiągnięcia wyznaczonego celu jest ciągłe doskonalenie wdrożonego Systemu Zarządzania Jakością.

Urząd Celny w Białymstoku jest jedynym urzędem celnym w kraju posiadającym certyfikat ISO 9001.

Maciej FIŁOŃCZUK
Rzecznik Prasowy IC w Białymstoku

Od redakcji. *Gratulujemy i życzymy wielu następców!*

Rodzinny piknik

Z okazji dorocznego Święta Służby Celnej, przypadającego w dniu św. Mateusza, w tym roku już 16 września, w miejscowości Olza k/Chałupek zorganizowany został piknik rodzinny dla funkcjonariuszy i pracowników Izby Celnej w Katowicach. Patronat nad imprezą objął Dyrektor Izby Pan Jarosław Mrozek, który wraz z kierownictwem Izby również wziął udział w spotkaniu. Ku zadowoleniu organizatorów i wszystkich uczestników na piknik przyjęli zaproszenie nasi emeryci. Stawiając się jak zawsze w licznej obsadzie, byli obok milusińskich – dzieci naszych koleżanek i kolegów, tą grupą, która nadawała charakter i koloryt naszemu spotkaniu. Nie było końca wspomnieniom wspólnie spędzonych w służbie lat oraz poważniejszym rozmowom o przyszłości służby, która ciągle żywo interesuje naszych seniorów. W odświeżaniu wspomnień skutecznie pomagały emitowane na telebimie fotografie wykonywane przy okazji najróżniejszych, często bardzo odległych wydarzeń, towarzyszących pracy celników na Śląsku.

Dla najmłodszych uczestników pikniku organizatorzy przygotowali liczne atrakcje i konkursy ze słodkimi nagrodami. Dzieci z radością brały udział w przejażdżkach mini bryczką zaprzężoną w kucyki, chętnie korzystały również z przygotowanego dla nich sprzętu sportowego do uprawiania gier i zabaw na świeżym powietrzu.

Jakkolwiek piknik pomyślany został jako impreza rodzinna i celniczo – pokoleniowa, to nie zabrakło w nim atrakcji uniwersalnych jak możliwość wypróbowania świetnej kuchni gospodarzy, czy zaprezentowania talentów tanecznych na parkiecie. Dla odważniejszych i obdarzonych talentem wokalnym (na szczęście, ku uciesze słuchaczy – nie zawsze) przygotowano również występy „karaoke", które dostarczyły niezapomnianych wrażeń i zapewne tematów do „artystycznej krytyki" na całe tygodnie.

W doskonałym towarzystwie i naprawdę świetnej atmosferze czas płynął tak szybko, że, jak nam się wydawało, dopiero co rozpoczęta impreza dobiegła końca. Miarą dobrej zabawy było kilkukrotne przesuwanie godziny wyjazdu niektórych grup w podróż powrotną. Rozstawaliśmy się w radosnych nastrojach życząc sobie rychłego spotkania, w nadziei, że za rok grono uczestników jeszcze się powiększy.

Adam KULIŚ
Urząd Celny w Gliwicach

Spotkanie przedstawicieli polskich, czeskich i słowackich służb celnych

W dniach 11-12.09.2006 r., w pięknej scenerii słowackich Tatr odbyło się międzynarodowe spotkanie przedstawicieli służb celnych trzech graniczących ze sobą terytorialnie urzędów: Urzędu Celnego w Żilinie, Urzędu Celnego w Ostrawie oraz Izby Celnej w Katowicach.

To już kolejne takie robocze spotkanie, tym razem zorganizowane przez Słowacką Służbę Celną.

Głównym tematem spotkania było:

• omówienie zagadnień dotyczących nieprawidłowości i zagrożeń w obrocie wewnątrzwspólnotowym towarami akcyzowymi,

• podsumowanie efektów dotychczasowej współpracy z zakresu zwalczania przestępczości transgranicznej,

• prezentacja spraw zrealizowanych przez służby celne, a opartych o wzajemną współpracę,

• omówienie różnic w krajowych uregulowaniach prawnych, które mogą być wykorzystywane przez nieuczciwe podmioty gospodarcze w obrocie towarami akcyzowymi.

Prowadzona od kilku lat współpraca Izby Celnej w Katowicach z sąsiadującymi po drugiej stronie granicy urzędami ma swoje odzwierciedlenie w coraz lepszych wynikach osiąganych w zwalczaniu przestępczości trnsgranicznej w zakresie obrotu paliwami oraz innymi towarami akcyzowymi. Tylko w ciągu kilku ostatnich miesięcy, dzięki wymianie informacji i wzajemnej pomocy, poszerzonej o współpracę z innymi służbami i izbami celnymi, udało się doprowadzić do ujawnienia nielegalnego procederu w obrocie paliwami oraz jego sprawców, którzy wprowadzili, bądź usiłowali wprowadzić do obrotu ok. 10 mln litrów nielegalnego paliwa.

Oszustwa wykryte przez śląskich celników dzięki współpracy z innymi służbami celnymi, wykraczają daleko poza granice regionu i kraju. W Polsce śledztwa prowadzone są m.in. przez prokuratury: krakowską, poznańską, szczecińską, bielską.

Dla efektywności i szybkości prowadzonych wspólnie działań wielkie znaczenie ma upoważnienie udzielone przez Szefa Służby Celnej Dyrektorowi Izby Celnej w Katowicach do bezpośredniego otrzymywania oraz przekazywania dokumentów i informacji, które mogą być wykorzystane jako dowody w postępowaniu administracyjnym i sądowym.

W celu ochrony rynków wewnętrznych oraz zapewnienia przestrzegania stosowania przepisów krajowych, strony zobowiązały się do dalszej wymiany informacji o przepisach krajowych oraz informacji dotyczących zagrożeń związanych z obrotem wyrobami wyprodukowanymi na bazie skażonego alkoholu etylowego oraz wyrobami ropopochodnymi.

Dzięki bardzo dobrej organizacji spotkania, jego uczestnicy mieli również okazję wziąć udział w krótkiej, ale jakże urokliwej o tej porze roku, wyprawie górskim szlakiem.

Małgorzata KANIA
Izba Celna w Katowicach

EKO Targi

Społeczne Stowarzyszenie Kreator zaprosiło Izbę Celną w Rzepinie do udziału w organizowanych przez nią targach „Zielone Lubuskie – Odra 2006".

Co mają wspólnego celnicy z ekologią i edukacją?

Okazuje się, że bardzo wiele. Naszą wystawę zatytułowaliśmy „Granice Polski a przestrzeganie Konwencji Waszyngtońskiej – wkład w zachowanie środowiska naturalnego w świecie". Przedstawiliśmy na niej wyroby ze zwierząt chronionych Konwencją – przede wszystkim często przywożone przez panie z zagranicznych wojaży torebki i buty ze skóry krokodyli i węży, a także cieszące

się dużym powodzeniem wśród turystów wszelkiego rodzaju muszle, wypreparowane żółwie morskie i rzadkie gatunki ptaków.

Spotkanie na EKO Targach stało się dla nas najlepszą okazją do obudzenia w najmłodszym pokoleniu wrażliwości na odpowiedzialność za losy naszej planety.

To właśnie do najmłodszych najlepiej przemawiały informacje o masowo zabijanych zwierzętach.

Dzięki wykorzystaniu nowoczesnych środków przekazu – prezentacja multimedialna – zainteresowaliśmy samą Konwencją także dorosłych zwiedzających. Każdy znalazł tu coś dla siebie, chociaż niektórzy, i słusznie, odczytywali tu niezbyt chlubną kartę człowieczeństwa.

Szczególne podziękowania z IC Rzepin chcielibyśmy skierować do IC Poznań (pan Piotr Bączyk) oraz do IC Biała Podlaska (pan Jarosław Wojewoda) za pomoc w zorganizowaniu wystawy.

Beata DOWNAR – ZAPOLSKA
Rzecznik Prasowy IC Rzepin

Spotkanie przedstawicieli
służb i instytucji zaangażowanych w walkę z przemytem i nielegalnym obrotem papierosami

Nasilający się problem przemytu papierosów zza wschodniej granicy Unii Europejskiej i nielegalnego obrotu nimi wewnątrz kraju był tematem zorganizowanego 3 października 2006 r. w siedzibie Izby Celnej w Białej Podlaskiej spotkania, w którym uczestniczyli przedstawiciele władz lokalnych, Policji, Straży Granicznej, Straży Miejskiej, Urzędu Skarbowego i Urzędu Kontroli Skarbowej.

Organizatorami spotkania byli Dyrektor Izby Celnej w Białej Podlaskiej i Dyrektor British American Tobacco.

Celem spotkania było m.in. ukazanie skali zjawiska w Polsce oraz w rejonach przygranicznych (obszar województwa lubelskiego), wskazanie na ekonomiczne i społeczne skutki przemytu i handlu nielegalnymi wyrobami tytoniowymi, omówienie wyzwań w tym zakresie oraz form i metod walki z nielegalnym przywozem i obrotem papierosami. Szczegółowe rozpoznanie problemu – nie tylko od strony Służby Celnej, ale też w szerszym kontekście (instytucje odpowiedzialne za ochronę zdrowia i życia obywateli, koncerny tytoniowe) to jednocześnie możliwość wypracowania jeszcze skuteczniejszych sposobów walki z tym zjawiskiem.

Zastępca Dyrektora Izby Celnej – Jerzy Siedlanowski rozpoczynając spotkanie podkreślił, iż jest to zjawisko niepokojące i niekorzystne zarówno dla Służby Celnej, dla instytucji współpracujących z nami w przeciwdziałaniu nielegalnemu przywozowi wyrobów tytoniowych, dla koncernów i firm tytoniowych, jak też dla społeczeństwa (utrata miejsc pracy) i potencjalnych konsumentów – bo często są to papierosy niewiadomego pochodzenia, a zatem ich palenie może stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia. Tymczasem charakter przejść podległych Izbie Celnej w Białej Podlaskiej, leżących na zewnętrznej granicy Unii Europejskiej wskazuje, że problem ten będzie ciągle aktualny. Sytuacja ekonomiczna Białorusi i Ukrainy oraz znaczne różnice cenowe (w Polsce i w krajach sąsiednich) wpływają na to, że przemyt czy nawet legalny przywóz papierosów w ramach przysługujących norm ilościowych, a następnie nielegalne ich odsprzedawanie – jest opłacalne.

W trakcie dyskusji padły następujące postulaty – w odniesieniu do tego, co mogłoby wpłynąć na ograniczenie skali zjawiska:

– zasadnicza sprawa to zmniejszenie społecznego przyzwolenia czy akceptacji dla kupowania i konsumpcji nielegalnych papierosów (takie papierosy, sprzedawane na bazarach, miejskich targowiskach są znacznie tańsze, a zatem zmiana „nastawienia" będzie niewątpliwie trudna); zmiana świadomości społeczeństwa to także wskazanie na straty Skarbu Państwa, utratę potencjalnych legalnych miejsc pracy (np. w fabrykach tytoniu) – i tu podkreślono znaczącą rolę mediów w nagłaśnianiu problemu;

– konieczność zmian legislacyjnych w przedmiotowym zakresie;

– surowsze kary dla osób trudniących się przemytem czy nielegalnym obrotem papierosami;

– wymagana jest też poprawa wykrywalności organizatorów przemytu – m.in. dzięki nawiązaniu bliskiej współpracy z administracjami celnymi państw, w których znajdują się odbiorcy przemycanego towaru;

– doposażenie kadrowe urzędów zaangażowanych w walkę z tym procederem (Służba Celna, Straż Graniczna, Policja, Urząd Kontroli Skarbowej).

Marzena SIEMIENIUK
Rzecznik Prasowy Izby Celnej
w Białej Podlaskiej

Seminarium dla kadry kierowniczej izb celnych

nt. wzmocnienia ochrony praw własności intelektualnej, 25 - 27 września 2006 r., Ośrodek Doskonalenia Zawodowego Kadr Celnych i Skarbowych, Otwock-Świder

Ochrona praw własności intelektualnej jest jednym z priorytetowych zadań Służby Celnej. Jej wzmocnienie jest przedmiotem specjalnych projektów międzynarodowych, w których Służba Celna występuje jako partner administracji celnych państw członkowskich. Do wypracowania najlepszych metod zwalczania podrabiania towarów i piractwa wykorzystywane są programy benchmarkingowe, polegające na znalezieniu najlepszych rozwiązań zarówno organizacyjnych, jak i prawnych. Przykładem takiego programu jest projekt realizowany we wzajemnej współpracy administracji celnych Niemiec, Wielkiej Brytanii i Litwy. Jest to część programu Komisji Europejskiej, zmierzającego do wzmocnienia ochrony praw własności intelektualnej. W jego ramach przeprowadzono w kwietniu 2006 r. zakończoną bardzo, dobrymi wynikami Służby Celnej RP, międzynarodową operację w zakresie zwalczania naruszeń prawa własności intelektualnej. Polska pełniła rolę wiodącą w projekcie.

Innym sposobem wzmocnienia ochrony praw własności intelektualnej jest projekt realizowany we współpracy z administracją duńską, jako krajem użyczającym doświadczeń w tej ważnej dziedzinie ochrony interesów gospodarki i konsumentów przed nielegalnym obrotem. W ramach programu partnerskiego (twinningowego) Transition Facility „Wzmocnienie ochrony praw własności intelektualnej", Wydział ds. Ochrony Praw Własności Intelektualnej PC przygotował i przeprowadził szkolenia w zakresie ochrony prawa własności intelektualnej. W ramach tego projektu prowadzone są również prace, z udziałem informatyka duńskiego i fachowców z Izby Celnej w Rzepinie, zmierzające do budowy systemu informatycznego „Vinci" z zakresu ochrony praw własności intelektualnej.

Szczególnym wydarzeniem w realizacji programu twinningowego było seminarium dla kadry kierowniczej izb celnych, które odbyło się w Ośrodku Doskonalenia Zawodowego Kadr Celnych i Skarbowych w Otwocku-Świdrze w dniach 25 – 27 września 2006 r. Celem seminarium było przede wszystkim wypracowanie skutecznych metod przeciwdziałania naruszeniom praw własności intelektualnej w oparciu o doświadczenia krajów posiadających wieloletnią praktykę w tym zakresie. Dyskutowano nt. okoliczności utrudniających efektywne działania organów celnych, efektywności przepisów prawa, metod wymiany informacji oraz systemu szkoleń.

Ze strony polskiej administracji celnej uczestniczyło w nim 25 przedstawicieli kadry kierowniczej ze wszystkich izb celnych, ze szczególnym uwzględnieniem izb obejmujących swoim zasięgiem terytorialnym granicę zewnętrzną Unii Europejskiej. Forum składało się również z przedstawiciela Dyrekcji Generalnej Taxud Komisji Europejskiej – p. Danny Struys, odpowiedzialnego za realizację tematyki ochrony praw własności intelektualnej w Komisji UE – oraz ekspertów unijnych z Austrii, Danii i Niemiec. Ponieważ zaangażowanie Służby Celnej w zwalczanie naruszeń prawa własności intelektualnej uwarunkowane jest dobrą współpracą z posiadaczami praw własności intelektualnej, w seminarium uczestniczyli przedstawiciele organizacji reprezentujących posiadaczy praw.

Na seminarium złożyły się prezentacje administracji celnych oraz panel dyskusyjny. Z ramienia kierownictwa Ministerstwa Finansów seminarium otworzył Dyrektor Departamentu Polityki Celnej p. Tadeusz Senda. Seminarium zostało przygotowane i prowadzone przez pracowników Wydziału ds. Ochrony Praw Własności Intelektualnej.

Polska administracja celna miała okazję zaprezentować własną organizację i strukturę w zakresie ochrony praw własności intelektualnej, która osiągnęła stopień pozwalający na wypełnienie nowoczesnych standardów unijnych i międzynarodowych. Przedstawiono m.in. działanie samodzielnego wydziału na szczeblu centralnym (Wydział WI), koordynującego i nadzorującego działania Służby Celnej – krajowe, wspólnotowe i międzynarodo-

we, również w wymiarze techniczno – informatycznym. Prezentacja objęła wyniki izb celnych w kontroli celnej towarów w zakresie ochrony prawa własności intelektualnej oraz zagadnienia współpracy z posiadaczami praw.

Organizacja polskiej administracji celnej i dokonania kontrolne mogły być porównane z innymi administracjami celnymi dzięki kolejnym poszczególnym prezentacjom: duńskiej, niemieckiej i austriackiej. W wystąpieniu reprezentanta duńskiej administracji celnej przybliżono strukturę organizacyjną i zadania wynikające ze zwalczania podrabiania towarów i piractwa, w tym infrastrukturę informatyczną oraz wyniki kontroli celnych. Zwrócono uwagę na sposób stosowania uproszczonej procedury niszczenia towarów podejrzanych o naruszenie praw własności intelektualnej bez konieczności wszczynania procedur sądowych.

Reprezentant niemieckiej administracji celnej podkreślił sprawę dokumentacji niezbędnej do ścigania naruszeń celnych i potrzebę dokładniejszego określenia wymogów zawartych we wnioskach składanych do organów celnych o ochronę celną posiadaczy praw, regulowanych przepisami wspólnotowego rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków, które mają być stosowane w odniesieniu do towarów naruszających takie prawa. Prelegent wykazał brak informacji niezbędnych do skutecznej kontroli celnej na etapie wnioskowania o ochronę celną. Przedstawił również sposób uproszczonego niszczenia towarów podejrzanych o naruszenie praw własności intelektualnej, oparty głównie jeszcze na przepisach krajowych.

Przedstawiciel austriackiej administracji celnej zaprezentował przewodnik dla funkcjonariuszy celnych dotyczący stosowania prawa ochrony własności intelektualnej, zasady i tryb ochrony celnej oraz działanie informatycznej bazy danych na tle działań administracji celnej w ochronie własności intelektualnej.

Konieczność wzmożonego działania i współpracy służb celnych dla ochrony własności intelektualnej dokumentował przedstawiciel Komisji Europejskiej. Jego wystąpienie dało przegląd głównych problemów związanych z podrabianiem towarów i piractwem, skalą problemu naruszeń prawa i zadaniami służb celnych państw członkowskich UE, szczególnie w analizie porównawczej organizacji i struktur poszczególnych administracji celnych państw uczestniczących w seminarium.

Posiadacze praw mogli wyrazić swoje opinie i oceny w panelowej dyskusji na temat metod poprawy wzajemnej współpracy z administracją celną. Swój udział zgłosiły organizacje takie, jak: Koalicja Antypiracka (ZPAV, FOTA, BSA, ZAiKS), ProMarka, American Chamber of Commerce, Francuska Izba Przemysłowo-Handlowa w Polsce, Pharmaceutical Security Institute, International Federation of Spirits Producers.

Wszyscy uczestnicy seminarium podkreślili wysoki poziom prezentacji zaproszonych ekspertów i zgłosili potrzebę organizowania paneli dyskusyjnych z większą częstotliwością. Przedstawiciel KE, podsumowując seminarium podziękował za dotychczasowe osiągnięcia w zakresie zwalczania naruszeń praw własności intelektualnej, jednocześnie podkreślając, że w jego ocenie Polska dokonała dużego postępu w zakresie organizacji i profesjonalnego wyszkolenia w ochronie celnej praw własności intelektualnej.

Wojciech PACZUSKI
PC MF

Uprowadzenie celników !

Niemiecki statek wycieczkowy „Adler Dania" uciekł przed kontrolą

17 października br. troje ubranych po cywilnemu funkcjonariuszy celnych ze Stanowiska Szczególnego Nadzoru Podatkowego w Świnoujściu wsiadło około godziny 14-tej na statek wycieczkowy „Adler Dania" należący do niemieckiego armatora Adler Schieffe. Jednostka miała płynąć do Bansin, Heringsdorfu i Ahlbecku w Niemczech, a następnie wrócić do Świnoujścia. Podczas rejsu, na polskich wodach terytorialnych, na statku otwarte zostały sklepy. Celnicy stwierdzili, że sprzedawane w jednym z nich alkohole i papierosy nie mają polskich znaków skarbowych akcyzy. Zawiadomili o tym swojego przełożonego w Świnoujściu, który stwierdził, że należy przeprowadzić szczegółową kontrolę, w związku z czym razem z dwoma funkcjonariuszami będzie czekał na powrót „Adler Danii" na nabrzeżu.

Gdy statek wszedł do świnoujskiego portu funkcjonariusze pokazali kapitanowi legitymacje służbowe i upoważnienia, i powiadomili go, że w sklepie są nieprawidłowości, w związku z czym zostanie przeprowadzona kontrola. Kapitan powiedział, że nie zgadza się na kontrolę, że może się ona odbyć tylko w obecności niemieckich celników. W tym czasie statek znajdował się kilka metrów od nabrzeża, jednak nie dobijał. Apele celników, by kapitan zacumował jednostkę nie odniosły skutku. Po kilkunastu minutach kapitan wykonał zwrot i skierował „Adler Danię" w kierunku główek portu, tłumacząc, że ma na pokładzie ciężko chorą osobę. Mimo ostrzeżeń celników, że jest to uprowadzenie polskich funkcjonariuszy,

kapitan nadal płynął na otwarte morze. Widząc ucieczkę niemieckiego statku kierujący funkcjonariuszami celnymi na nabrzeżu powiadomił o tym Straż Graniczną. W pościg za uciekinierem ruszył okręt SG, który wystrzelił race ostrzegawcze, wzywające kapitana „Adler Danii" do zatrzymania jednostki – bez skutku. Okręt SG próbował zablokować niemiecki statek, jednak kapitan tego ostatniego, ryzykując zderzenie, wpłynął na niemieckie wody terytorialne. Po kilkunastu minutach, około 17-tej, „Adler Dania" dobił do mola w Heringsdorfie. Tam na ląd zeszli zdezorientowani pasażerowie – Polacy i Niemcy, którzy mieli zakończyć rejs w Świnoujściu. Nikt z załogi nie wyjaśnił im, co się stało. Na statek weszli niemieccy policjanci i wylegitymowali polskich funkcjonariuszy. Słuchali wyjaśnień kapitana oraz naszych celników. Po półtorej godziny niemiecka policja przewiozła polskich funkcjonariuszy do Ahlbecku na przejście graniczne w Świnoujściu. Tam przez pół godziny przetrzymywano ich w pomieszczeniu biurowym. O 19.30 troje uprowadzonych przez kapitana statku „Adler Dania" funkcjonariuszy celnych przekroczyło granicę i wróciło do Polski. W związku z tym bezprecedensowym wydarzeniem Izba Celna w Szczecinie skierowała do prokuratury zawiadomienie o uprowadzeniu polskich funkcjonariuszy celnych przez niemieckiego kapitana statku „Adler Dania". Kapitan będzie miał sprawę karną skarbową za utrudnianie kontroli, a armator sprawę karną skarbową

i kontrolę podatkową w związku z nieprawidłowościami na statku. Warto dodać, że 9 września celnicy zajęli na „Adler Danii" papierosy wartości 112 tys. złotych. Były sprzedawane po cenie wyższej niż wydrukowana na paczkach, co jest złamaniem przepisów podatkowych.

Janusz WILCZYŃSKI
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Szczecinie

Zabytki trafiły w dobre ręce - dar celników dla Muzeum Narodowego

Izba Celna w Białej Podlaskiej przekazała 19 października br. Muzeum Narodowemu w Warszawie ponad 700 przedmiotów o wartości zabytkowej i muzealnej.

Przekazane przedmioty pochodzą z udaremnionych prób przemytu, jakie miały miejsce w latach 2000 – 2005 na przejściach granicznych obsługiwanych przez bialską izbę celną. Znaczna część przekazanych dóbr kultury to przedmioty kultu religijnego, takie jak ołtarzyki podróżne, ikony, krzyże – większość z XIX i pocz. XX w. Ale nie tylko. Wśród nich znajdują się również przedmioty użytkowe, m.in. wyroby ze srebra (torebki, papierośnice, kielichy, patery, cukiernice, łyżeczki).

Do ciekawszych eksponatów z pewnością zaliczyć należy grot scytyjski z przełomu III/IV w., pierścień pieczątny z II-III w., monety – m.in. pochodzące z czasów Cesarstwa Rzymskiego oraz polskie grosze z czasów Zygmunta III Wazy.

Wszystkie z przekazanych muzealiów przewożone były w skandalicznych warunkach. Inwencja przemytników była bogata. Celnicy wyjmowali ikony ze zbiornika paliwa, pieca CO, filtra powietrza, a nawet specjalnie skonstruowanej skrytki w bagażniku pojazdu, otwieranej za pomocą podnośnika hydraulicznego.

Na granicy wschodniej obsługiwanej przez Izbę Celną w Białej Podlaskiej najwięcej ujawnień ikon i przedmiotów kultu religijnego prawosławia miało miejsce od połowy lat 90 – tych ubiegłego wie-

ku aż do roku 2003. Liczone były one wówczas w setkach egzemplarzy. Możliwe, że przynajmniej część miała trafić na giełdy kolekcjonerskie Europy Zachodniej. Największa jednorazowa przesyłka, jaką udało się przechwycić bialskim celnikom to 128 ikon, krzyży i ołtarzyków ukrytych w suficie pociągu jadącego z Moskwy do Brukseli. Później liczba podejmowanych prób przemytu zaczęła spadać. W roku 2006 bialscy celnicy zajęli już tylko 19 ikon oraz 45 dzieł sztuki i 100 odznaczeń wojskowych – ich zabytkowy charakter musi jednak jeszcze ostatecznie potwierdzić rzeczoznawca.

Znaczną część daru od bialskich celników warszawskie Muzeum Narodowe ofiarowało Muzeum Południowego Podlasia w Białej Podlaskiej. Tym samym pokaźne zbiory ikon bialskiego muzeum – jedne z największych w Polsce – wzbogaciły się o ponad 300 kolejnych dzieł. Część z nich będzie można obejrzeć na wystawie jubileuszowej „Skarby i kolekcje" organizowanej z okazji 40-lecia funkcjonowania muzeum.

Marzena SIEMIENIUK
Rzecznik Prasowy Izby Celnej
w Białej Podlaskiej

Polsko - białoruskie spotkanie robocze

6 października br. w białostockiej Izbie Celnej odbyło się robocze spotkanie przedstawicieli Izby Celnej w Białymstoku z przedstawicielami grodzieńskiego Regionalnego Urzędu Celnego na Białorusi.

W spotkaniu uczestniczyli: p. Mirosław Sienkiewicz – Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku, p. Dariusz Sowulewski – Z-ca Dyrektora , p. Dariusz Muszyński –Naczelnik Urzędu Celnego w Białymstoku oraz p. Marek Niewiadomski – Naczelnik Wydziału Międzynarodowej Współpracy Celnej z Ministerstwa Finansów, zaś ze strony białoruskiej: p. J. A. Sieńko – Naczelnik Regionalnego Urzędu Celnego w Grodnie, p. I. Cz. Nowickij – Z-ca Naczelnika ds. Organizacji Kontroli Celnej oraz A.W. Wysockij – Z-ca Naczelnika Urzędu Celnego ds. Ochrony Prawa.

Przedmiotem spotkania były przede wszystkim zagadnienia związane z usprawnieniem przekraczania granicy polsko – białoruskiej, a w szczególności zmiany w organizacji ruchu na polsko – białoruskim przejściu granicznych w Bobrownikach oraz turystycznym – na Kanale Augustowskim – w Rudawce. Ponadto uczestnicy przedstawili zmiany w przepisach celnych wspólnotowych jak również przepisach celnych obowiązujących na Białorusi.

Uczestnicy spotkania wyrazili potrzebę kontynuowania spotkań ekspertów celnych obu służb w celu rozwiązywania bieżących problemów.

Na zakończenie spotkania wszyscy uczestnicy udali się do Supraśla w okolicach Białegostoku, gdzie 5.10 br. zostało otwarte muzeum ikon (oddział Muzeum Podlaskiego). Ogromny wkład w tym przedsięwzięciu miała białostocka Izba Celna. Około 1000 eksponatów ze wszystkich prawie 1200, przekazali właśnie podlascy celnicy. To wszystko, to wynik ciężkiej pracy na polsko – białoruskich przejściach granicznych, gdzie wielokrotnie zostały zatrzymane przedmioty kultu religijnego, w tym ikony. Wszyscy goście byli zachwyceni zbiorami i z podziwem zwiedzi całą ekspozycję.

Maciej FIŁOŃCZUK
Rzecznik Prasowy
ICw Białymstoku

Warsztaty Audytorskie

W dniach od 18 do 20 września br. z inicjatywy Izby Celnej w Toruniu odbyły się warsztaty audytorskie.

W warsztatach uczestniczyli audytorzy – przedstawiciele wszystkich Izb Celnych.

Program obejmował tematykę dotyczącą:
- aktualizacji Karty Audytu w Służbie Celnej i Księgi Procedur Audytu Wewnętrznego,
- identyfikacji obszarów audytu i obszarów ryzyka w Służbie Celnej do Rocznego planu audytu na 2007 rok,
- wypracowania ujednoliconej formy sprawozdawczości z przeprowadzonych zadań audytowych przesyła-

nych do Departamentu Służby Celnej w Ministerstwa Finansów,
– wymiany informacji w sprawie wykorzystania programu ACL w pracy audytora wewnętrznego i w przeprowadzonych zadaniach audytowych,
– wykonywania czynności doradczych.

Potrzeba zorganizowania warsztatów wynikała ze zmiany niektórych przepisów prawnych.

Misją audytu wewnętrznego jest wspieranie organizacji w osiąganiu wytyczonych celów poprzez systematyczne i konsekwentne działanie, służące ocenie i poprawie efektywności zarządzania ryzykiem, systemu kontroli wewnętrznej oraz procesów funkcjonujących w organizacji.

Efektem warsztatów było wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawie:

– aktualizacji Karty audytu.

Karta audytu określa ogólne zasady oraz cele funkcjonowania audytu wewnętrznego w Służbie Celnej, uprawnienia i obowiązki audytora wewnętrznego oraz zakres jego odpowiedzialności, a także prawa i obowiązki osoby kierującej jednostką audytowaną oraz pracowników w niej zatrudnionych w trakcie audytu.

Karta audytu stanowi wskazówkę i pomoc w ocenie oraz w pracy audytu wewnętrznego.

– aktualizacji Księgi procedur.

Księga procedur jest narzędziem zapewniającym audytorom wewnętrznym jednolite ramy postępowania gwarantujące utrzymanie profesjonalnego poziomu audytu wewnętrznego.

Dzięki przedmiotowym procedurom audyt wewnętrzny realizuje swoje zadania w sposób standardowy stosując wspólne metody działania, wzory dokumentów i jednolitą formę prezentacji wyników. Umożliwiają one skuteczne zarządzanie komórką audytu wewnętrznego jak również ułatwiają pracę nowym pracownikom.

– czynności doradczych.

Wykonywanie czynności doradczych przez audytorów jest zamierzeniem przysporzenia wartości dodanej oraz usprawnienia procesów, zarządzania ryzykiem i kontroli z zachowaniem zasady , że audytor wewnętrzny nie przejmuje na siebie odpowiedzialności kierownictwa. Przykładami takich usług, mogą być : konsultacje, doradztwo, usprawnienie , szkolenie.

Ponadto audytorzy wewnętrzni wymienili się informacjami dotyczącymi wykorzystania oprogramowania ACL (Audit Commanand Language) w swojej pracy.

Audytorzy byli zdania, że efektywne korzystanie z narzędzia oprogramowania ACL, wymaga aby użytkownicy poza koniecznością zrozumienia kluczowych pojęć z zakresu analizy danych, poznania zasad poruszania się po interfejsie ACL , korzystania z licznych narzędzi analitycznych, w które wyposażona jest aplikacja – muszą przejść przeszkolenie w połączeniu z programem „ZEFIR",„CELINA",„ALINA".

Informacje dostarczone przez ACL umożliwiają wiarygodne planowanie oraz wspierają podejmowanie decyzji.

– zmian w obszarach audytu.

Celem ogólnym procesu planowania jest zapewnienie, że kluczowe rodzaje ryzyka, na które narażona jest jednostka, są objęte audytem wewnętrznym w wystarczającym stopniu i bez wygórowanych kosztów.

W trakcie warsztatów audytorzy dokonali zmian w obszarach audytu do Rocznego planu audytu na 2007 rok.

Panu Ministrowi przekazano uaktualnioną Kartę Audytu i Księgę Procedur z prośbą o ich zatwierdzenie.

Warsztaty wykazały, iż tego rodzaju spotkania są niezbędne. Sprzyjają wypracowywaniu jednolitych procedur w całej administracji celnej. Przyczyniają się także do wymiany doświadczeń i integracji środowiska.

Irena BARBASZYŃSKA
IC Toruń

Tytuł „Przyjaciela Ośrodka" dla śląskich celników

„Bo, gdzie łączą wspólne cele, tam są wszyscy przyjaciele" – takim mottem, autorstwa Jana Brzechwy, opatrzona jest satuetka, którą wraz z tytułem „Przyjaciela Ośrodka" otrzymała Izba Celna w Katowicach od wychowanków Specjalnego Ośrodka Szkolno Wychowawczego w Bogumiłku (powiat częstochowski). To zaszczytne wyróżnienie odebrał z rąk dzieci Z-ca Dyrektora Izby Celnej w Katowicach Leszek Skura, podczas uroczystości nadania placówce imienia Jana Brzechwy (6.10.06).Grono zaproszonych gości, którzy przybyli do Bogumiłka, by uczestniczyć w tym szczególnym wydarzeniu, było bardzo liczne.

Po raz kolejny mieliśmy okazję przekonać się, że kierownictwo ośrodka i cała jego kadra to ludzie, którzy z wielkim oddaniem poświęcają się pracy z dziećmi niepełnosprawnymi intelektualnie, a swoją pasją potrafią zarazić innych.Grono „Przyjaciół Ośrodka „ tworzą więc ludzie reprezentujący różne środowiska, ale o tej samej wrażliwości, gotowi nieść pomoc wszędzie tam, gdzie jest ona potrzebna.

Impreza, zorganizowana pod patronatem Starosty Częstochowskiego, miała bardzo piękną oprawę, głównie za sprawą samych dzieci, które dały wzruszający popis swoich umiejętności artystycznych. Przygotowana specjalnie na tę uroczystość inscenizacja wierszy Jana Brzechwy wywoływała gorące reakcje zarówno młodszych, jak i starszych widzów. Piosenkę o Wyspach Bergamutach śpiewali już wspólnie wszyscy uczestnicy

W przyjaznej atmosferze, w pięknej jesiennej scenerii, czas upływał bardzo szybko, aż nadszedł moment pożegnania. Uhonorowani statuetkami goście obdarowali dzieci prezentami. Od śląskich celników podopieczni placówki (a jest ich 58) otrzymali pokaźny zapas materiałów szkolnych: farb, kolorowego papieru, bibuły, kredek, plasteliny itp., zakupionych z pieniędzy uzyskanych ze zbiórki pieniężnej, zainicjowanej przez samych pracowników katowickiej Izby.

Już wcześniej mogliśmy się przekonać, że bogumiłskie dzieci potrafią wyczarować z papieru i bibuły prawdziwe cuda. Bukiety kolorowych kwiatów ofiarowane celnikom w zamian za przekazaną odzież, są ozdobą kilku izbowych pomieszczeń.

imprezy, a ostatnią – finałową powtarzano kilkakrotnie. Bo tak się trudno było rozstać; i z aktorami, i pełną beztroskiej radości poezją autora Akademii Pana Kleksa.

Elżbieta GOWIN
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Katowicach

Konferencja naukowa

"Kryminalistyczno Prawne Aspekty Przestępczości Intelektualnej"

Na zaproszenie Komendanta Szkoły Policji w Słupsku inspektora Stanisława Bukowskiego przedstawiciele pomorskiej Służby Celnej wzięli udział w II Międzynarodowej Konferencji Naukowej na temat: "Kryminalistyczno Prawne Aspekty Przestępczości Intelektualnej". Konferencja odbyła się w dniach 4 – 6 października 2006 r. w Słupsku. Z ramienia Izby Celnej w Gdyni wzięli udział:

– Naczelnik Urzędu Celnego w Słupsku – Dariusz Pilacki;

– ekspert celny Robert Mroczek – kierujący Referatem Środków i Ograniczeń Pozataryfowych Izby Celnej w Gdyni – koordynator ds. ochrony praw własności intelektualnej w Izbie Celnej, który przedstawił prezentację multimedialną na temat aspektów własności intelektualnej w Izbie Celnej w Gdyni (w tym efekty ujawnień towarów podrabianych i pirackich),

– ekspert celny Jacek Szafrański – kierujący Grupą Mobilną w Słupsku.

W ramach konferencji wystąpienia przygotowali m.in. przedstawiciele Uniwersytetu Gdańskiego, firm NIKE, ADIDAS, PUMA, LEVI'S, SONY, NOKIA, MICROSOFT, a także stowarzyszenia twórców ZAIKS, statutowo zajmującego się ochroną praw autorskich.

Wspólna dyskusja tocząca się podczas Konferencji przedstawicieli biznesu, Służby Celnej, jak i organów ścigania (Policji, Prokuratury) przyczyniła się do lepszego rozpoznania problemu naruszania praw własności intelektualnej oraz wypracowania stosownych wniosków.

Pracownicy Referatu Środków i Ograniczeń Pozataryfowych IC w Gdyni przygotowali wystawę towarów podrabianych zatrzymanych przez funkcjonariuszy celnych, którą zaprezentowano w Szkole Policji w Słupsku.

Impreza „Zwierzaki w Madisonie"

W październiku obchodzony jest Światowy Tydzień Zwierząt, natomiast cały ten miesiąc uznany jest Międzynarodowym Miesiącem Dobroci dla Zwierząt. W ramach obchodów Światowego Tygodnia Zwierząt Galeria Handlowa Madison w Gdańsku po raz kolejny zorganizowała w pierwszą sobotę października tj. 7.10. br. całodzienną imprezę „Zwierzaki w Madisonie". Po raz drugi Izba Celna w Gdyni wzięła w tej imprezie udział, chcąc przyłączyć się do akcji na rzecz zwierząt. Funkcjonariusze Referatu Środków i Ograniczeń Pozataryfowych zorganizowali wystawę okazów CITES połączoną z projekcją filmu dydaktycznego o przemycie zwierząt. W pokazie psów pracujących „wystąpiły" psy służbowe Izby Celnej wraz ze swoimi przewodnikami z Wydziału Zwalczania Przestępczości Celnej. Psy zaprezentowały umiejętności w poszukiwaniu zapachu środków narko-

tycznych oraz przeprowadzono pokaz posłuszeństwa psa. Przewodnicy opowiedzieli o szkoleniu i pracy psów do wykrywania narkotyków.

W ramach Pokazów psów pracujących oprócz Izby Celnej w Gdyni zaprezentowały swoje umiejętności także teamy z takich instytucji jak Straż Pożarna, Straż Miejska, Policja, Fundacja Dogtor.

Wystawa okazów CITES cieszyła się sporym zainteresowaniem, przygotowano plakaty oraz ulotki dotyczące tej tematyki, które wręczano przede wszystkim młodzieży szkolnej. Edukowanie dzieci i młodzieży w zakresie wiedzy o gatunkach ginących fauny i flory jest niezbędne, gdyż – co wiemy z zawodowej codzienności – nadal zdarzają się przypadki przemytu zwierząt oraz naruszania przepisów Konwencji Waszyngtońskiej, gdzie turyści zwykle tłumaczą się nieznajomością obowiązujących przepisów.

Udział Służby Celnej w takich imprezach jest bardzo cenny, mający walor dydaktyczny oraz prewencyjny, co także pozytywnie wpływa na nasz wizerunek w społeczeństwie.

Wizyta niemieckiego eksperta w ramach Transition Facility

W Izbie Celnej w Gdyni w dniach 3 – 6 października gościliśmy niemieckiego eksperta p. Klausa Schierenbecka, który w ramach Transition Facility Działanie 3.5 „Opracowanie standardowych procedur pozyskiwania, analizowania i rozpowszechniania informacji zarządczych" spotykał się z przedstawicielami Izby oraz Urzędu Celnego w Gdyni. Na potrzeby wizyty przygotowano wiele prezentacji m.in. dotyczących:

1) ogólnego obiegu informacji w ramach IC i UC
2) zasad udzielania informacji celnej
3) procedur standardów kontroli finansowej oraz szacowania ryzyka wewnętrznego
4) przeglądu tematyki kadrowej
5) działań Rzecznika prasowego w Służbie Celnej
6) standardowych procedur w zakresie pozyskiwania informacji oraz jej analizy oraz dystrybucji
7) obiegu informacji w urzędzie celnym.

W trakcie wizyty p. K. Schierenbeck dzielił się z nami własnymi doświadczeniami w zakresie omawianych problemów, co pozwoliło na skonfrontowanie stanowisk i uzyskanie pełniejszej wiedzy o możliwościach rozwiązywania problemów dotyczących zarządzania informacją. Jest niezwykle pożądane, aby służby celne

mogły wymieniać się zawodowymi doświadczeniami i uzyskiwały możliwość korzystania z gotowych rozwiązań. Efekty wizyty znajdą swoje odzwierciedlenie w raporcie, jednak już dziś można powiedzieć, że było to bardzo pozytywne i korzystne doświadczenie.

Jolanta TWARDOWSKA
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Gdyni

V Mistrzostwa Europy Administracji Celnych dla Psów Wykrywających Narkotyki

W dniach 9 – 13 października 2006 r. odbyły się w Austrii V Mistrzostwa Europy Administracji Celnych dla Psów Wykrywających Narkotyki zorganizowane przez austriacką administrację celną w Federalnym Ośrodku Sportu w Faak am See, położonym w Karyntii. Po ubiegłorocznej przerwie w kontynuacji mistrzostw tym razem swój udział w zawodach zgłosiły drużyny z 21 państw oraz obserwatorzy z 2 krajów: Malty i Bułgarii.

Polską administrację celną reprezentowała drużyna w składzie:

kierownik drużyny – Zbigniew Milewski
przewodnicy psów – Grzegorz Paśmionka z psem Oskar
– Krystian Nowacki z psem Tequila
tłumacz – Mirosława Dudzińska.

Poszczególne konkurencje w pracy węchowej i posłuszeństwie rozgrywane były w alpejskiej scenerii, w miej-

scowościach znanych miłośnikom sportów zimowych, takich jak Villach i Klagenfurt.

Zgodnie z regulaminem mistrzostw rozegrano 4 konkurencje w pracy węchowej, tj.

szukanie narkotyków w pomieszczeniach
szukanie narkotyków w bagażach
szukanie narkotyków w samochodach ciężarowych
szukanie narkotyków w samochodach osobowych

oraz konkurencję polegającą na wykazaniu posłuszeństwa psa wobec przewodnika (np. chodzenie przy nodze, długotrwałe warowanie, pozostawanie we wskazanym miejscu, forsowanie przeszkód) i jego umiejętność prawidłowego reagowania w różnych sytuacjach (zachowanie się w grupie ludzi, reakcja na strzał).

W klasyfikacji zespołowej miejsca medalowe zajęły kolejno drużyny z Austrii, Szwajcarii i Norwegii. Drużyna polska z wynikiem 739 punktów znalazła się w pierwszej dziesiątce, zajmując dziewiątą pozycję.

Indywidualnie zwycięzcą został Jozef Okuliar ze Słowacji, którego pies Niki osiągnął wynik 495 punktów, drugie miejsce zajął Eduard Außerdorfer ze zwycięskiej drużyny austriackiej, z wynikiem 491 punktów, zaś trzecie Thor Svendsen z Norwegii, z psem Dusty.

Mimo wspaniałego ducha do walki i dobrego przygotowania polskim zawodnikom szczęście dopisało w mniejszym stopniu. Grzegorz Paśmionka z labradorem Oskarem zajął trzynaste miejsce z wynikiem 389 punktów, a Krystian Nowacki z Tequilą osiągnął wynik 350 punktów, zajmując 22 miejsce. Następne Mistrzostwa Europy już za rok – jest więc nad czym pracować!

Mirosława DUDZIŃSKA
PC MF

Dni osiedla

W niedzielę – 10 września 2006 r., w Rzeszowie z okazji Dni Osiedla Drabiniaka oraz Dni Osiedla Nowe Miasto funkcjonariusze Wydziału Zwalczania Przestępczości przygotowali dla mieszkańców w/w osiedli pokaz przedstawiający umiejętności z zakresu zatrzymywania i kontroli pojazdów, stosowania środków przymusu bezpośredniego i technik interwencji oraz kontroli pojazdów przez psy do wykrywania narkotyków i wyrobów tytoniowych. Duże wrażenie na zgromadzonych zrobiła akcja zatrzymania uciekającego pojazdu oraz obezwładnienie przez funkcjonariuszy atakujących „przemytników". Ogromne zainteresowanie budziły również nowe samochody służbowe oraz ich wyposażenie.

Należy zaznaczyć, iż był to pierwszy taki pokaz w Rzeszowie, który pozwolił zaprezentować zgromadzonej widowni funkcjonariuszy Wydziału Zwalczania Przestępczości, ich umundurowanie, sposób pracy oraz przedstawić jakie zadania i obowiązki do nich należą i jakie uprawnienia posiadają.

Malgorzata EISENBERGER-BLACHARSKA
Rzecznik Prasowy
IC Przemyśl

VII Bieg Świętego Mateusza przeszedł do historii

W sobotę 16 września na terenach wokół Kościoła pod wezwaniem Św. Mateusza w Poznaniu odbył się VII Bieg Św. Mateusza, impreza organizowana cyklicznie przez Parafię oraz Radę Osiedla Żegrze . Patronat nad biegiem objął Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu Pan Arkadiusz Tomczyk, który ufundował 3 okazałe puchary dla laureatów biegu głównego oraz 15 piłek z podpisami piłkarzy Lecha Poznań, którym – w imieniu obdarowanych dzieciaków – serdecznie dziękujemy.

Bieg rozegrano w kilku kategoriach wiekowych: Mateuszek Przedszkolak – dla dzieci do 6 lat, Mateuszek Młodszy – dla dzieci w wieku 7 – 10 lat, Mateuszek Starszy – od 11 do 13 lat oraz najważniejszy, Mateusz – bieg główny w kategorii open na dystansie 3 km.

Wszyscy uczestnicy wykazali ogromne zaangażowanie i ambicję – zwycięzca biegu głównego, Pan Maciej Łucyk przybiegł na metę z około 300 metrową przewagą. Ogółem w biegu wzięło udział 167 biegaczy, w tym 57 dziewcząt i pań. Bieg ukończyło 162 biegaczy. Najmłodszym zawodnikiem była Urszula Jaskólska – jeden rok i cztery miesiące, najstarszym natomiast Pan Mietas z Pobiedzisk (takie dane uczestnik podał w zgłoszeniu) – lat 68. Najlepszym wsród celników był Jacek Borowski z Oddziału Celnego w Gądkach, który ukończył bieg na 11 pozycji. Jacek specjalizuje się w biegach na znacznie dłuższych dystansach (uprawia też triathlon) a zatem – jak powiedział na mecie – „na trzecim kilometrze zacząłem się dopiero rozgrzewać". Jacek – gratulujemy!

Wszyscy uczestnicy i kibice mogli posilić się znakomitą grochówką i kiełbaskami z rusztu przygotowanymi przes organizatorów. O dobre samopoczucie zawodników zadbał też Ksiądz Kanonik Piotr Bydałek, proboszcz parafii a jednocześnie archidiecezjalny opiekun celników wielkopolskich, który obdarował każdego startującego tzw „tytką proboszcza" (dla niezorientowanych wyjaśniam, że tytka to nic innego jak torba) zawierającą napoje i słodycze. Ponadto wśród uczestników rozlosowano szereg nagród ufundowanych przez sponsorów. Największe emocje towarzyszyły losowaniu piłek z podpisami piłkarzy oraz nagrody głównej, roweru górskiego. Do zobaczenia za rok!

Cezary KOSMAN
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Poznaniu

Wyprawa Indie - Nepal

Nasz kolega, pracownik Izby Celnej w Gdyni – Andrzej Kołacki uczestniczy w egzotycznej wyprawie, którą sam zaplanował i zorganizował. W dniach 25.09. – 7.11 odbywa podróż po Indiach i Nepalu. O jego wrażeniach można poczytać na blogu www.kolek.bloog.pl . Oto kilka z nich:

19 września – Polska

…Bilet w kieszeni, wiza indyjska w paszporcie, przewodnik w plecaku. Jeszcze kilka dni i ruszam w kolejną podróż. Tym razem za cel obrałem sobie Indie północne i Nepal….

26 września – Delhi

Po śniadaniu pełni optymizmu ruszyliśmy w miasto. Najpierw riksza rowerowa dowiozła nas do Old Delhi, następnie spacer do Czerwonego Fortu. Po drodze odwiedziliśmy kilka świątyń oraz szpital dla ptaków. Najciekawszy był jednak Wielki Meczet, którego dziedziniec może pomieścić 25 tys. osób. Temperatura w Delhi osiąga dzisiaj 35 st. C, dodatkowo straszny smog i dobiegający zewsząd hałas…

28 września – Varanasi

…Przeżyłem dziś coś mistycznego. Przez blisko godzinę patrzyłem jak palone są ludzkie zwłoki. Cała ceremonia ma niezwykły charakter i nie do końca potrafię ją opisać. Co ciekawe nie wszystkich stać na zakup drewna potrzebnego do całkowitej kremacji ciała. Więc widoki,

gdy Gangesem płyną częściowo spalone zwłoki nie są wyjątkowe…

1 października – Kathmandu

Udało nam się szczęśliwie dotrzeć do Nepalu. Droga, która powinna nam zająć ok.20 godzin, w rzeczywistości zajęła nam 2 doby…. Dotarliśmy do celu i teraz mogę się przechadzać uliczkami Katmandu. Jest trochę ciszej i czyściej niż w Indiach, chociaż nasz Sanepid zamknąłby te kraje na zawsze! Jutro zaczynamy organizować ekipę na trekking…

3 października

….Trasa (trekking) jest szacowana na 16-18 dni, najwyższa wysokość 5416 m n.p.m. …Wczoraj po południu wybraliśmy się do pałacu królewskiego, gdzie odbywała się doroczna audiencja u króla. Tylko raz w roku Nepalczycy mogą spotkać się ze swoim władcą i uzyskać jego osobiste błogosławieństwo. Kolejka miała co najmniej 2 km. Nieliczni cudzoziemcy zostali wprowadzeni bez kolejki na teren pałacu. Po poddaniu się rewizji, zostawieniu plecaka i aparatu stanąłem przed obliczem króla Nepalu. A on, jak wszyscy Nepalczycy: Where are you from? Po otrzymaniu błogosławieństwa w postaci kropki na czole, udałem się do wyjścia. Niby nic szczególnego, ale…zagadał do mnie Król Nepalu !!!...

18 października – Annapurna

Cały i zdrowy dotarłem wczoraj do Pokhary. Trekking zostawił niesamowite wrażenia, widok najwyższych gór świata mnie oczarował. Pogoda dopisała i codziennie mogłem podziwiać ośnieżone szczyty Gangapurny, Annapurny, Dhaulagiri oraz wielu innych 5,6 i 7 tysięczników. Ruszam za dwa dni do Katmandu, trochę pozwiedzać stolicę, pobliski Patan. Następnie wracam do Indii…

Wyżej cytowane fragmenty z bloga naszego kolegi pokazują tylko część kolorytu i wrażeń z tej egzotycznej wyprawy. Ale z pewnością wiele mówią o determinacji podróżnika, dla którego celem jest poznawanie świata i ludzi.

Obyśmy wszyscy potrafili tak marzyć i tak konsekwentnie realizować swoje marzenia.

Jolanta TWARDOWSKA
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Gdyni

„Wędrowanie po górach jest w pewnym sensie modlitwą”

Michał Jagiełło pisarz, alpinista i ratownik

W Himalaje Nepalu pojechałem dwanaście lat temu. Razem z przyjaciółmi odbyłem wędrówkę do serca Wielkich Himalajów, do miejsca skąd wyruszają alpiniści na szczyty Lhotse i Mount Everestu.Do Kathmandu, stolicy Nepalu przybyliśmy samolotem. Następnie po trzynastogodzinnej podróży na dachu autobusu dojechaliśmy do Jiri. Z tej wioski zaczęła się prawdziwa wędrówka. Do przejścia górami mieliśmy odcinek około 100 km. Zajmie nam to dziesięć dni.W początkowym okresie marszu pokonujemy zalesione partie Himalajów. Otaczają nas zewsząd góry, których wysokość nie przekracza 5000 m. Są bardzo malownicze, całe pokryte lasami i pocięte głębokimi dolinami, w których płyną rzeki o silnym nurcie. Szlak ku Czomolungmie jest bardzo popularny i licznie uczęszczany przez turystów z całego świata. Mijamy gompy, stupy buddyjskie, młynki i flagi modlitewne, zwiedzamy znane Namche Bazar oraz klasztor buddyjski w Thyangboche. Po przekroczeniu wysokości 4000 m. wkraczamy do krainy Wielkich Himalajów, żegnamy się z bujną roślinnością. Obraz jaki zastajemy to skały pokryte drobnymi porostami, gruz kamienny niesiony przez lodowiec i strzeliste siedmio i sześciotysięczne szczyty. W dziesiątym dniu wędrówki osiągamy wysokość 5400 m, dochodzimy do miejsca położonego u stóp lodospadu Khumbu (słynny Ice Fall) i przełęczy Lho La, gdzie zakładana jest baza wypraw na Mount Everest (8848 m) i Lhotse (8501 m). Stąd już„tylko” 3 kilometry z haczykiem w pionie i można znaleźć się na szczycie najwyższej góry świata. Nam „pozostaje” do zdobycia popularny szczyt trekingowy Awi Peak (5245 m) oraz niewybitna turnia Kala Pattar (5545 m), z której rozciaga się niezapomniany widok na piramidę Czomolungmy i Nuptse (7861 m).

W drodze powrotnej odwiedziliśmy jeszcze dolinę rzeki Dudh Kosi, którą dochodzimy do dwóch jeziorek – Taoche i Dudh Pokhari, położonych w okolicy osady Gokyo (4750 m). Stąd rozciąga się przepiękny widok na ośmiotysięczną Turkusową Boginię (Cho Oyu 8153 m).

Po dwudziestu trzech dniach marszu zakończyliśmy pamiętną przygodę z Himalajami. W sumie tam i z powrotem, przeszliśmy dwustukilometrową trasę, dochodząc do Base Camp wypraw na Sagarmathę i Lothse, i do końcowej drogi pod Cho Oyu oraz zdobyliśmy dwa pięciotysięczne szczyty – Awi Peak i Kala Pattar.

Grzegorz PACZKOWSKI
IC Warszawa

Maratończyk celnikiem

Ryszard Schmidt lat 38, od 14 października tego roku żonaty, od czerwca 1997 roku zatrudniony w administracji celnej, maratończyk od zawsze. Pracuje między nami, ale jak się okazało, będąc zwykłym celnikiem jest niezwykłym człowiekiem.

Iloma znajomymi uprawiającymi z pasją sport możemy się pochwalić, a ilu osobiście znamy maratończyków? Ja znam jednego, jest nim właśnie Rysiek Schmidt.

Na co dzień pracuje w II Oddziale Celnym w Bydgoszczy jako funkcjonariusz celny na stanowisku kontrolera celnego ze stopniem rewidenta celnego.

O swojej pasji – bieganiu, mógłby opowiadać godzinami i co najważniejsze ciekawie.

Biegać zaczął od szkoły podstawowej, na różnych dystansach. Do klubu trafił dopiero jako 18-latek, gdzie jak sam mówi rozpoczął swoją przygodę zwaną bieganiem.

Swój pierwszy maraton (42 km 195 metrów) przebiegł 27 września 1987 roku w Warszawie, gdzie uzyskał wynik 3.34.06. Później były kolejne maratony, które przynosiły coraz lepsze rezultaty: 2.44.52 oraz 2.42.42 uzyskane rok po roku w Otwocku. Jednak jak sam dodaje, były one dalekie od oczekiwań. Dopiero wynik uzyskany w Kędzierzynie – Koźlu 11 listopada 1990 roku był bliski oczekiwaniom. Czas 2.33.32, który pozostaje do dzisiaj rekordem życiowym Ryśka, został w jego odczuciu osiągnięty zbyt ciężką pracą nie mającą odzwierciedlenia w uzyskanym wyniku. Dlatego też z początkiem 1991 roku rozstał się z bieganiem na okres prawie 12 lat. Do powrotu namówił go kolega ze studenckiej ławy Marek Kociszewski. Pierwszy sprawdzian swoich umiejętności po przerwie, miał Rysiek we Wrocławiu 27 kwietnia 2003 roku, gdzie uzyskał świetny wynik 2.58.59. Po tym nastąpiły kolejne starty, nie tylko w maratonach, które były zarówno sprawdzianami umiejętności jak również okazją do „polepszania się".

Dwukrotnie wziął udział w organizowanych w ramach Maratonu Budapeszteńskiego Międzynarodowych Mistrzostwach Pracowników Administracji Celnej. W roku 2004 uzyskał wynik 2.53.49 i zajął 55 miejsce w klasyfikacji generalnej, a w roku 2005 wynik 2.46.38 pozwolił mu uplasować się na 18 pozycji wśród 2792 uczestników maratonu. Rezultaty w Budapeszcie uzyskane zarówno w pierwszym jak i w drugim roku, dały mu dwukrotnie zwycięstwo w Międzynarodowych Mistrzostwach Administracji Celnej.

Niedawno, bo 30 września br. wziął udział w Mistrzostwach Polski Celników w Maratonie organizowanych w ramach Maratonu Łomżyńskiego Parku Krajobrazowego Doliny Narwi. Tam z czasem 3.03.21 zajął 9 miejsce w ogólnej klasyfikacji i zwyciężył wśród celników.

Rysiek podliczając obydwa okresy swojej „przygody" z bieganiem przebiegł ok. 40 tysięcy kilometrów. Tylko w ostatnim roku jest to około 4400 kilometrów podczas 290 treningów i tylko w ostatnim roku wziął udział w 20 biegach na różnych dystansach od 5 km do maratonu włącznie.

Trenuje średnio 6 razy w tygodniu, co jest uzależnione od planów sportowych. O treningach mówi, że przestraszyć go może ulewny deszcz, ale duży mróz nie. Trening zajmuje czas od 1 do 2,5 godziny. Mówi, że – „lepiej być niedotrenowanym, niż przetrenowanym". Treningi odbywają się kosztem czasu poświęconego na inne zajęcia i rozrywki takie jak internet, telewizja czy czytanie książek. Na szczęście w jego działaniach wspiera go żona Joanna, wyjeżdżając z nim na zawody i pozwalając na oddawanie się swojej pasji.

Na pytanie o marzenia odpowiada krótko : ukończyć maraton z wynikiem poniżej 2 godzin 40 minut i wziąć udział w największych komercyjnych maratonach na świecie np. w Londynie, w Berlinie, w Koszycach lub dalej w Bostonie lub w Nowym Jorku.

A na pytanie: Jak długo chciałbyś biegać? odpowiada – „ jak najdłużej..."

Marzena KAMIŃSKA
p.o. Rzecznika Prasowego
Izby Celnej w Toruniu

Zawody strzeleckie

O Puchar Naczelnika Urzędu Celnego w Białej Podlaskiej walczyło w sobotę 9 września br. na strzelnicy w Kobylanach ponad 40 funkcjonariuszy i pracowników bialskiej Izby Celnej. W strzeleckich zawodach wykorzystywano broń sportową długą kaliber 5,6 mm. Puchar ufundowany został przez Związek Zawodowy Funkcjonariuszy i Pracowników Służby Celnej Województwa Lubelskiego.

Po emocjonującej i niezwykle wyrównanej walce najcelniejszym okiem wykazał się Zastępca Naczelnika Urzędu Celnego w Białej Podlaskiej – Remigiusz Zachariasz, któremu przypadło cenne trofeum. Drugie miejsce wystrzelał Marian Kuczyński z Urzędu Celnego w Zamościu, trzecie natomiast zdobyła Beata Szyc-Halicka z Izby Celnej w Białej Podlaskiej.

Poza atrakcjami typowo sportowymi uczestnicy zawodów mieli także okazję odbyć jazdy próbne samochodami marki Nissan.

Pomimo nie najlepszej aury wszystkim, zarówno tym wygranym, jak i tym zajmującym dalsze lokaty, dopisywały dobre humory, tak że impreza przebiegała w duchu zdrowej rywalizacji i świetnej zabawy. A na zakończenie było wspólne pieczenie kiełbasek przy ognisku.

Uczestnicy imprezy już czekają na podobną w przyszłym roku.

Marzena SIEMIENIUK
Rzecznik Prasowy
Izby Celnej w Białej Podlaskiej

I Mistrzostwa Polski Psów Służby Celnej w Wykrywaniu Wyrobów Tytoniowych

Polska Służba Celna obecnie wykorzystuje 53 psy służbowe do wykrywania środków odurzających oraz 30 psów do wykrywania wyrobów tytoniowych.

Od 2003 roku, kiedy zaczęły pracować pierwsze wyszkolone psy do wykrywania wyrobów tytoniowych, ze względu na dużą wykazywaną skuteczność, systematycznie rośnie potrzeba wykorzystania takiej formy wsparcia podczas wykonywania podstawowych zadań przez funkcjonariuszy celnych, w obliczu narastającego zjawiska przemytu. Stale obserwujemy zwiększającą się ilość ujawnień. W ubiegłym roku wyszkolone psy służbowe wykryły blisko 10 milionów 800 tysięcy sztuk papierosów, natomiast w pierwszym półroczu br. już ponad 13 milionów 450 tysięcy. Podkreślić należy, że wykrywanie wyrobów tytoniowych jest jeszcze nową specjalizacją, a osiągane sukcesy przy wykorzystaniu psów służbowych dowodzą zasadności obranego kierunku.

Podsumowanie osiągnięć minionego okresu, stanowiło dobrą okazję do zorganizowania I Mistrzostw Polski Psów Służby Celnej w Wykrywaniu Wyrobów Tytoniowych, których głównym celem było pogłębianie wiedzy o metodach zwalczania przemytu wyrobów tytoniowych, wymiana doświadczeń oraz nawiązanie współpracy między specjalistami startujących reprezentacji izb celnych oraz Służb Celnych Czech i Słowacji, a także popularyzacja kynologii służbowej jako jednej z fachowych specjalizacji Służby Celnej.

„Wszystkim drużynom oraz uczestnikom indywidualnym życzę wielu sukcesów i satysfakcji ze sportowej rywalizacji, sędziom wysokich ocen, zaś widzom wielu emocji... Pierwsze Mistrzostwa Polski Psów Służby Celnej w Wykrywaniu Wyrobów Tytoniowych uważam za otwarte" – tymi słowami wypowiedzianymi przez Pana Sławomira Pichora – Dyrektora Izby Celnej w Warszawie, w dniu 4 września 2006 r. w Ośrodku Szkoleniowym Izby Celnej w Warszawie w Kamionie k/Skierniewic, w obecności Pana Grzegorza Smogorzewskiego – Zastępcy Dyrektora Departamentu Służby Celnej nastąpiło oficjalne otwarcie zawodów.

W dniach od 4 do 7 września br. osiem drużyn zespołowych, w tym reprezentacje służb celnych czech i słowacji oraz z izb celnych: w Białymstoku, Gdyni, Krakowie, Olsztynie, Przemyślu, Warszawie wraz ze startującymi indywidualnie zawodnikami z izb celnych w: Katowicach, Łodzi, Poznaniu, Rzepinie, Szczecinie, Wrocławiu, walczyło o najwyższe podium.

Zawody składały się z dwóch konkurencji – pracy węchowej oraz posłuszeństwa. Współzawodnictwo na-

szych czworonożnych towarzyszy w trakcie pracy węchowej podczas przeszukiwań pomieszczeń, samochodów i bagaży było surowo oceniane przez sędziów: Pana Wacława Zajczyka (Izba Celna w Białymstoku), Pana Andrzeja Tomaszewskiego (Izba Celna w Warszawie), Pana Zbigniewa Mackiewicza (Izba Celna w Białymstoku). Ocena pracy posłuszeństwa psów służbowych należała do Pana Milana Kadlecaj – sędziego ze Słowacji. Sędziowie techniczni w składzie: Pan Artur Nowakowski (Izba Celna w Gdyni), Pan Mieczysław Kurszewski (Izba Celna w Poznaniu) oraz Pan Adam Waligóra (Izba Celna w Krakowie) dodatkowo czuwali nad prawidłowym przebiegiem poszczególnych konkurencji, które były dodatkowo nadzorowane przez sędziego głównego – Pana Zbigniewa Milewskiego (Izba Celna w Warszawie).

Oficjalne wyniki ogłoszone zostały w dniu 8 września br. podczas uroczystej ceremonii zamknięcia I Mistrzostw Polski Psów Służby Celnej w Wykrywaniu Wyrobów Tytoniowych, w której udział wzięli uczestnicy zawodów, a także honorowi goście w tym m. in. Pani Agnieszka Szymankiewicz – Zastępca Szefa Służby Celnej,.

Zakończenia Mistrzostw dokonał Pan Sławomir Pichor – Dyrektor Izby Celnej.

Pan Zbigniew Milewski - Sędzia Główny - odczytał sprawozdanie z przeprowadzonych zawodów wraz z najlepszymi wynikami w poszczególnych konkurencjach, po czym nastąpiła uroczysta dekoracja zwycięzców.
Indywidualnie w Mistrzostwach Polski:
- tytuł Mistrza Polski zdobył Pan **Paweł Dębowski** – przewodnik z Izby Celnej w Łodzi z psem Brix, uzyskując 377 punktów.
- II miejsce zdobył Pan **Marek Szmidt** – przewodnik z Izby Celnej w Szczecinie z psem Lis, uzyskując 375 punktów,
- III miejsce zdobył Pan **Piotr Holla** – przewodnik z Izby Celnej w Krakowie z psem Nero, uzyskując 374 punkty (max. 400),

Zwycięzcom medale i dyplomy wręczył Pan Sławomir Pichor.

Z rąk Pani Agnieszki Szymankiewicz – Zastępcy Szefa Służby Celnej, kierownicy drużyn otrzymali medale i dyplomy. W klasyfikacji drużynowej:
- tytuł Drużynowego Mistrza Polski zdobyła reprezentacja Izby Celnej w Krakowie, w składzie: Pan **Piotr Heimroth** – kierownik drużyny, Pan **Tomasz Grabowski** – przewodnik z psem Argos, Pan **Piotr Holla** – przewodnik z psem Nero.
- II miejsce zdobyła reprezentacja Izby Celnej w Warszawie, w składzie: Pan **Cezary Ruszkiewicz** – (kierownik drużyny) przewodnik z psem Niko, Pan **Dymitr Kolimeczkow** – przewodnik z psem Bej.
- III miejsce zdobyła reprezentacja Izby Celnej w Olsztynie, w składzie: **Pani Beata Lachowska** – kierownik drużyny, Pan **Andrzej Kunicki** – przewodnik z psem Zoja, Pan **Jarosław Martyniuk** z psem Tigra,

Podczas zawodów, w czasie gdy nasi czworonożni przyjaciele mieli chwilę wytchnienia, ich przewodnicy zmagali się w konkurencji dwuboju sportowego, na który składał się bieg przełajowy na 900 m oraz kajakarstwo na dystansie 400 m. W tej konkurencji stanęli na podium za zajęcie:
- I miejsca – Pan **Jacek Lejman** (Izba Celna w Gdyni).
- II miejsca – Pan **Krystian Nowacki** (Izba Celna w Gdyni)
- III miejsca – Pan **Josef Jaroš** (Czechy)

Po zakończeniu oficjalnej części uroczystości wszyscy obecni mieli okazję podziwiać prawdziwy popis umiejętności psów służbowych oraz mogli porozmawiać na temat metod szkolenia psów, a także zasad jakich należy przestrzegać, aby uzyskać dobre wyniki.

Zakończone Mistrzostwa świadczą o tym, że są to przedsięwzięcia oczekiwane, potrzebne i wyjątkowe. Wyjątkowi są także ludzie, których osobiste zaangażowanie i pasja przyczynia się do ciągłego doskonalenia nie tylko własnych umiejętności, ale także czworonożnych przyjaciół w Służbie.

Aneta SZATANEK
Izba Celna w Warszawie

POKAZ NA DZIEDZIŃCU MINISTERSTWA FINANSÓW W DNIU SŁUŻBY CELNEJ WZBUDZIŁ DUŻE ZAINTERESOWANIE PRACOWNIKÓW MF I MIESZKAŃCÓW STOLICY